

Parnassus, dat is den Blijen-bergh

bron

Parnassus, dat is den Blijen-bergh. Geeraerd Wolsschaten, Antwerpen 1623 (tweede druk)

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_par010parn02_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de [gebruiksvoorwaarden](#).

In dit Boecxken salmen vinden

Inden eersten stichtinghe Liedekens, dienende op de seven daghen vander weken.

Item noch eenighe schoone Liedekens, ter eeren vande H. Maghet Maria, ende eenighe Santen ende Santinnen.

Item noch eenighe Liedekens van het versmaeden vande ydelheydt des wereldds.

Item noch sommighe stichtighe Liedekens van recreatie.

Ten lesten sommighe devote Leysen-liedekens, soo oude als nieuwe.

Tot den gunstighen Leser.

Sedert eenighe jaeren herwaerts, zijn in ons Nederlandt uyt-ghecomen veel verscheyde geestelijcke Liedekens-boecxkens, tot stichtinghe vannde Catholijcke ghemeente, ende sonderlinghe vande jonckheydt, die deur dusdanighe middel, als met ghesuyckert wormkruyt, de deught, de godtvruchtigheydt, ende de geschicktheydt in-drinckt; daer sy anders deur wereldlijcke ende ydele liedekens lichtelijck wordt tot ydelheydt ende ongheschicktheydt ghetrocken: maer alsoo de lusten ende appetijten der menschen verscheyden zijn, vervallende elck op het ghene dat hem best aenstaet, soo is met goeden raedt van verstandighe lieden, desen gheestelijcke *Parnassus* oft *Blijdenbergh* op-gherecht, ende den selven ghestoffeert met schoone liedekens daer van den meesten hoop tot noch toe noyt ghedruckt gheweest en zijn; ende sommighe andere uyt verscheyde boecken uytgetrocken. Op hope datter veel sullen beval in krijghen, ende goet gheestelijck profijt mede sullen doen. Vale.

Desen Blijdenbergh sal tot stichtinghe vreught en deughdelijcke recreaties profijtelijck ghedruckt worden.

Actum 24. Iulij, 1623.

P. Coens C. & L.C. Antwerp.

Privilegie.

Albertvs ende Isabella Aertsch-Hertogen van Oostenrijck, Hertoghen van Bourgondien, van Brabandt, &c. hebben gheoctroyeert Geeraerd van Wolfschaten ghesworen Boeckdrucker, te moghen drucken een nieu liedt-boecxken, vol gheestelijcke ende recreative liedekens, ghe-naemt *Parnassus* oft *Blijdenbergh*, verbiedende alle andere Boeck-druckers oft Boeck-vercoopers het selve naer te drucken, oft elders ghedruckt in dese Landen te vercoopen, op de verbeurte van de selve boecken, ende andere amenden, als het blijkt by de opene brieven, ghegheven tot Brussel, in 't jaer M.DC.XIX. den 22. Meert.

Onderteeckent

Steenhuysen.

Een nieuw gheestelijck Liedeken verweckende tot Godts lof, op den Blijenbergh

Op de wijze: Il est vray, ie le confesse.

Comt, mijn siel, laet ons gaen singhen,
Op den Blijen-bergh,
Van schoone gheestelijcke dinghen
Vrolijk sonder ergh,
Godt wilt ons alsoo verstercken,
Blijven altijd by,
Dat wy sijn wonderlijcke wercken
Moghen prijzen bly.

Comt Engelen en helpt ons prijzen
Onsen Schepper groot,
'Shemels borghers wilt bewijzen
Alle eer minoot,
Son, en maen, en ghy planeten
Sterren all' ghelijck,
Elementen onvermeten
Looft hem eeuwelijck.

Comt vogelkens en creaturen
Hier beneden all',
Onredelijck oock van naturen
In dit aerdsche dal,
Wilt u pooghen hem te loven
Danckbaerlijck een-paer;
Die u spijs verleent van boven,
Het blijktt openbaer.

Comt menschen van alle sijden
Sijnen lof beghint:
Wilt openbaerlijck belijden
Dat hy u bemint,
En wilt alle sijn weldaden

Die ghy hebt ontfaen,
 Over-dencken wel beraden
 ‘Tsal u wel vergaen.

Hy heeft ons naer sijn beeldt gheschapen
 Met redelijck verstandt,
 Dat wy souden goede knapen
 Dienen hem constant;
 Hy schenckt ons dees creaturen
 Vry tot ons verdoen,
 Sonder coopen oft verhueren
 Sy ons dienen koen.

Sijn Soon liet hy voor ons draghen
 Lijden swaer en groot:
 Hy was ghegeesselt en gheslaghen,
 En hinck naeckt en bloot
 Aenden cruys: hy heeft gheschoncken
 Ons sijns herten bloedt,
 Dien kelck heeft hy ghedroncken
 Bly en wel ghemoedt.

Prince.

Prins, over alle u weldaden
 Aen ons menighfout,
 Wy u loven t’allen staden
 Ons goedt hert aenschout.
 Breght ons met u soet gheleye
 Vyt dit droevigh landt,
 In ws hemels schoon contreye
 Deur u stercke handt.

F.G.S.B.

Een nieuw gheestelijk Liedeken, veur den Sondagh.

Op de wijze van het voorgaande.

Christen siele wilt ontwaecken
 Vyt der sonden staet,
 In Godts liefd' wilt u vermaecken
 Die noyt en vergaet:
 Suldy noch langh blijven draelen
 In het dool-hofs perck?
 Houdt op, en keert u van 't dwaelen
 Stelt de deught te werck.
 Naer Godts beeldt zydy gheschaepen,
 Wel ghefatsoneert,
 Wildy d'aertsch goedt blijven raepen
 Ghy u gantsch onteert:
 Om naer Godt alleen te trachten,
 Tot u saligheydt,
 Hebdy creghen u dry crachten,
 Niet om d'ydelheydt.
 Wie sou connen u vol loven
 O ghenadigh Godt?
 Dat ghy deur u jonst van boven
 Wesen wilt ons lodt,
 Arme menschen die in d'eerde
 Woelen dach en nacht,
 Merckt van desen loon de weerde
 Die ghy soo cleyn acht.
 Schoon is Godt seer boven maten
 Oock rijck boven al,
 Soeter dan de honinghraten;
 'Swereelts vreught is gal.
 'Sgheests wellusten niet slabacken,
 D'aertsche vreught vergaet,

De gheborsten water-backen
D'water haest verlaet.

Wildy slechts maer wat studeren
In Godts goedtheydt fijn,
Veel hoogher suldy weerderen
Sijnen vriendt te zijn,
Ghy en soudt hem niet vercoopen
Deur soo cleyn ghenucht,
Noch na 's wereldts goedt soo loopen
Insend' onbeducht.

'Tuwen dienst hy d'aerd' palleerde
Met der bloemen crants,
Den hemel lustigh vereerde
Met der sterren glants,
Op dat ghy met u verstande
Soudt bekennen claer,
Den Schepper deser warande
Dat hy schoonder waer.

Peyst vry wat hy moet bewaren
Deur sijn vrienden schoon,
'Twelck hy hen sal openbaren
In des hemels throon,
Die hier gunt soo veel sucraden
Veur't traen-bloedigh dal,
Daer den goeden met den quaden
Leeft in groot misval.

Wat een vreught sullem sy maecken
Naer 'swinters tempeest,
Die daer sullen eens gheraecken
Tot dees blijde feest,
Aen te schouwen 'tGodlijck wesen
Der Dryvuldicheydt,
Sal haer allen lust ghenesen
Inder eeuwigheydt.

Prince.

Prince Godt in macht groot-dadigh

In wellusten rijck,
 Treckt ons met u handt ghenadigh
 Vyt der sonden slijck,
 Om naer u alleen te trachten
 Die zijt all' ons goedt;
 En u comste te verwachten
 Met een bly ghemoet.

Ecclesiastici 43.

'sHemels cieraet is de claerheydt Vander Sterren.

Een ander nieuw geestelijck Liedeken op den Sondagh.

Op de wijze: La Vignonne.

Ghebenedijdt den Heer
 Almachtich alle sijn wercken Majesteyt,
 Looft ende verheft hem alle seer
 Looft hem tot inder eeuwigheyt.
 Den Engelen blijden choor:
 Ghy doet ghedurichlijck u devoor
 Ghy hemelen schoone, en wolcken vocht
 Verheven boven inde locht.
 Ghy hemel-crachten sterck
 Die 'tgroeyen veroorsaect hier op d'aertsche baen.
 Ghy gulden Sonn' een wonder werck,
 Met de schoon silver-schijnende Maen:
 Ghy sterren aen 'tfirmament,
 Seer gleinsterich daer in vast gheprent,
 Coel soeten reghen en dauw vruchtbaer,
 Looft Godt den Heere allegaer.
 Windigh gheblaes altijdts
 Beroerigh, Vier, hitt' en t'swinters coude locht:
 Mist inde rijm, christaltigh ijs,
 Vlockighe sneeuw als wolle ghevrocht.

Snelle blixems vlieghende vier,
 Swaer Donderslagen van groot ghetier.
 Ghy donckere nachten, en daghen claer
 Brenght 's Heeren Loff in't openbaer.

Der aerden ronden bal
 Gheduerich, verhooght Godts eere onvermoeyt
 Met elcken heuvel, bergh en dal
 En 't gene dat daer in leeft en groeyt
 Ghy riveren vliettende ras
 Den uyt ghestreckten zee groenen plas
 Ghy claer fonteynen hooch springhende bloet
 Loeft Godt den Heer, hy is soo goet.

Wal-vischen groot en grof
 Als berghen, met al wat in de wateren swemt
 Elck dierken wildt in bosch en hof,
 Wol-dragende vee bekent en vreemt,
 Ghy ghevoghelte nu singht,
 Lustich van tack op boomkens springht,
 Met soeter stemme fluyt met jolijt,
 Loeft uwen schepper tot alder tijt.

Maer zijt niet onbeleeft
 Ghy menschen, geschapen naer Gods eygen beelt,
 Israel loff en eer hem gheeft,
 Ghy Priesters sijn weldaden vertelt,
 Godts dienaewrs hem oock prijst
 En altijt danckbaerheyd bewijst
 Rechtveerdighe zielen, gheesten bereydt
 Des Heeren lof al-omme verbreydt.

Laet ons nu loven wel
 Den Vader, den Sone met den Heyligen Gheest
 Want hy is Godt, en niemant el,
 Loeft en verheeft hem aldermeest:
 O Heer in 't firmament
 Des hemels is uwen naem bekent,
 En wort hooch geloeft met heerlijkheydt
 Boven al verheven inder eeuwicheyt/

P.C.H.

Een nieu gheestelijck liedeken vande doodt, veur den Maendagh.

Op de wijze: Conditer alme syderum.

O felle doodt, die sult verstaen
 All' dat hier leven heeft ontfaen
 Hoe bitter is ons u vermaen?
 Niemant en kan u cracht ontgaen.
 Ghy comt tot elcken in't ghemeyn,
 Ist rijck oft arm, ist groot oft cleyn,
 Al die leven in 'swerelts pleyn,
 Al zijn sy oock van sonden reyn
 Ghy neemt ons soo haest als ghy meught
 All' dat ons droevich hert verheught,
 Ghenucht, gheselschap, spel en vreught,
 Al waer't oock inde jonghe jeught.
 All' die ghy raeckt met uwen poot,
 Die moeten ruymen naeck en bloot:
 Soo wort het lichaem arm en snoot,
 Begraven inder aerden schoot.
 'Tgoet dat wy langh hebben ghespaert,
 Met arbeyt groot by een vergaert,
 Ontneempt ghy ons stout onvervaert,
 Wy wordent quijt spijt onsen baert.
 Alleen die doen naer Christus sin,
 En wachten hun van quaet ghespin
 Die suldy brenghen groot ghewin;
 Deur u gaen sy ten Hemel in.
 Maer die nu quaet van leven zijn,
 En dienen dese werelt fijn,
 Die brenghet ghy inder hellen pijn,
 Ghesloten van Godts soet aenschijn.
 Prins, dit is wel den besten raet,
 Dat elck een hem wel wacht van quaet,

En stel in eenen goeden staet,
Soo is de doot tot sijnder baet.

F.G.S.B.

Een nieuw Liedeken van het Oordeel, veur den Dijstdagh.

Op de wijze: Ghesehent zijn mijns liefs bruyn ooghen.

Velt de sterren altemale
Van des hemels gulde sale,
Neempt, soo ghy beneden gaet
Al de peerlen die bedouwen
‘Taerdrijck, en sich doen aenschouwen
‘Smorghens inden dagheraet.

Voeght daer by al de couleuren,
Al de bloemen, al de geuren,
Die de soete Lente ons laet,
En de granen die wy plucken,
Om ons arbeydt te ghelucken,
Eer de Somer t’eynde gaet.

Lust u oock daer by te tassen
Wijngaerdt-vruchten, boom-gewassen,
En al wat den Herfst ons gaert,
Water-druppels, haghels-vlocken
Die ons gheven witte rocken,
En al wat den winter baert.

Brenght daer toe al ‘shemels geesten,
Al de menschen, al de beesten,
Diemen oyt ter wereldt vant,
Stofkens diemen dick siet vliegghen,
Met de gheen die d’oogh bedriegghen:
En van ‘tblauw diep al het zant.

Wilt oock neffens ‘smenschens haren,
‘Thayr der beesten me vergaren,

En 'tgras dat op d'aerde beeft,
 Ook de pluymen vande dieren
 Diemen inde locht siet zwieren
 En 'tsandt dat ons d'aerde gheeft.
 Wilt ghy daer noch wat by stellen
 Moeght des viers de voncken tellen:
 Maer het is verloren pijn,
 Want des eeuwicheydts de haven
 Vlucht altijdt der hellen slaven,
 Hun straff moet oneynd'lijck zijn.

A.I.

Een ander Liedeken veur den Dijstdagh vande Scheppinghe der creaturen.

Op de wijze: Mijn ooghskens weenen, mijn hert moet suchten.

Devote herten wilt vreughden rapen,
 Aensiet Godts schepsel in 't aertsche pleyn,
 Hoe schoon en konstich dat is gheschapen,
 Denckt hoe schoon moet dan den Schepper zijn.
 Aensiet de cruyden seer groen uyt-spruyten,
 Die daer ghenenesen sieckten en pijn,
 Aensiet haer schoonheydt en haer virtuyten,
 Denckt hoe schoon moet haren Schepper zijn.
 Aensiet de Lelien vol soete reucken,
 Tymist, Lavender, Roosemarijn,
 Aensiet de Rooskens seer wijt ontloken,
 Denckt hoe schoon moet haren Schepper zijn.
 Siet all' de Bloemkens met goedt verstande,
 Vol soete reucken en medicijn:
 Siet haer coleuren menichderhande,
 Denckt hoe schoon moet haren Schepper zijn.

Aensiet de Boomen met all' haer vruchten,
 En de wijngaerden met haeren Wijn,
 Aensiet de Vogelkens hooch inder Luchten,
 Denckt hoe schoon moet haren Schepper zijn.

Siet de ghesteenten van grooter weerden,
 Die claerder blincken dan kristalijn,
 Siet alle schoonheyt op deser eerden,
 Denckt hoe schoon moet haren Schepper zijn.

Aensiet de menschen schoon van lichame,
 Fray van fatsoene en leden fijn,
 Suyver van aensicht ooghen bequame,
 Denckt hoe schoon moet haren Schepper zijn.

Aensiet de Son en Maen ten toone
 Aensiet de Sterren van claren schijn,
 Siet hoe sy blincken aen s'Hemels troone,
 Denckt hoe schoon moet haren Schepper zijn.

Siet ghy de Werelt hier vol coragie,
 Wiltse versmaden ghelijck fenijn,
 Siet ghy haer schoonheyt en haer ciragie,
 Denckt hoe schoon salt inden Hemel zijn.

Hoort ghy hier constich op Orgelen spelen,
 Op instrumenten musicael divijn,
 Hoort ghy oock singhen met soete kelen,
 Denckt hoe soet salt inden hemel zijn.

Hoort alle vreught diemen mach bedrijven,
 Sy can maer dueren een cort termijn:
 Denckt op de vreught die eewich sal blijven,
 Voor haer die inden hemel zijn.

Laet ons de werelt gheheel versaecken,
 Met al haer boosheyt nae Godts doctrijn,
 Soo sullen wy inden hemel smaken,
 Hoe soet en schoon dattet daer sal zijn.

Loff zy den Schepper der creaturen,
 Die alle dinghen gheschapien heeft,
 Glorie zy hem tot allen uren,
 Diet onderhoud en zijn voetsel gheeft.

N.I.

**Een gheestelijck liedeken, vande pijnē der hellen veur den
Woensdagh.**

Op de wijze alsoo't beghint.

O mensch, o edel mensch, opent eens u verstant,
Hoe lang sult ghy noch staen
Op swerels landt en stant?
Wat is doch werelts pant?
Anders dan vlieghend' sant?
Het welck u met de hant,
Treckt naer den helschen brant.

Al leet ghy al de pijn, die-men lijt over al,
Dier oyt is gheweest,
Dier oock wesen sal,
Ten waer al niet met al,
By dat helsche gheschal,
Daer die tormenten zijn,
Altijt sonder ghetal.

Het bedd' daermen op rust, zijn kolen van't helsche vier;
Den dranck diemen daer drinckt,
Zijn tranen wonden dier
De spijs is den ghier,
Musijck is groot ghetier
O siel o arme siel,
O stel wat maeckt ghy hier?

Eeuwigh te derven, het goddelijcke aenschijn
En te peysen altijt,
Eeuwich verdoemt te zijn,
O wat een grooten pijn?
O pijn sonder termijn,
Te derven Godts aenschijn,
Eeuwich verdoemt te zijn.

De prachtige menschen, die nu als pauwen gaen,
 Sullen veur't schoon habijt,
 Met vier omringhelt staen,
 Haer schoonheydt sal vergaen,
 Maer sult ghy d'ooghen slaen,
 Die nu met uwen hals,
 Altijt wilt open gaen?

Den droncken sack, die nu uyt veeght die beeckers groot,
 Eeuwich betalen sal
 De somme metter doot,
 En veur dat wijnken root,
 Drinckien ghesmolten loot:
 Hoort hoort ghy droncken sack
 Waer toe de hel u noot.

Den hooveerdigen mensch, die nu naer prachte staet,
 Sullen de duyvels dan
 Groeten met bly ghelaet,
 En als een potentiaet,
 Stellen in hooghen staet,
 Daer Lucifer sijn hant
 Sal kussen met versmaet.

De boose kinderen, die d'ouders zijn rebel,
 Lieghen en stelen vry,
 En vechten om een spel,
 Sullen dan in de hel,
 Al met de duyvels fel,
 Branden in d'eeuwicheydt,
 Kinders bepeyst dit wel.

Antwoort ghy sielen eens, die inde helle zijt,
 Hoe groot dat is de pijn,
 Die ghy daer eeuwich lijt.
 Sy roepen met ghekrijt:
 O pijn veur ons jolijt
 O mensch die ghy nu lijt
 En lijden sult altijt.

A.I.

Een nieuw Geestelijck liedeken, vande glorie des hemels veur den Donderdagh.

Op de wijze: Den Corenbijter vlieght in't velt.

Ick wou dat ick uyt die lijden waer
Daer ick soo dickwils suchte,
En dat ick leefde sonder vaer
Daer boven in ghenuchte.

Alsmen al te recht besiet,
Dat hier is opden eerden:
Wat vindtmen anders als verdriet
En vreucht van gheender weerden?

Daer boven is't soo lieffelijck zijn
Al in des Hemels ruste,
Daermen gheniet tot alle termijn
Godts glorie met welluste.

De feeste duert tot allen tijt
Al veur des Heeren troone,
Dat gheclanck en dat jolijt
Is boven maten schoone.

De Moeder Godts is daer present
Verciert met allen deughden,
En allen de Heylighen excellent
Die doet sy daer verjeughden.

De Engelkens rusten nemmer meer
Van singhen met herten reyne:
Heylich heylich Godt den Heer,
Heylich zijt ghy alleyne.

De Maegdekens singhen soo schoon discant,
Naer des schrifts verclaren,
De Coninck Favid wel bekant
Die speelt op sijne snaren.

Ick roep tot u, mijn Heer mijn Godt,
 Hoe langh moet ick noch woonen
 Al in des werels droevich kot,
 Daer ick niet en can verschoonen,

F.G.S.B.

Een ander Liedeken veur den Donderdag vande selfste materie.

Op de wijze: Margoton mon petit coeur .

Gheluckigh zeer mijn zijn-sy, o Heer,
 Die in u huys nu woonen;
 V soeticheyte verheught hen seer,
 Reyn liefde sy u thoonen
 Sy loven u in een eeuwichetdt,
 En singhen schoon Lof-sanghen,
 Dat ghy sulcken stadt heur bereydt
 Daer ghy u trouwe dienaers in leydt.
 De stadt is uyter maten schoon,
 Sy sal oock niet verwusten;
 Want 'tis uwen heylighen thron:
 Wy soud' daer naer niet lusten?
 Daer de vreught is sonder gheclach,
 Daer ghegundt wordt soet te rusten,
 Daer duysent jaer zijn eenen dach,
 Daer men Godt looft sonder verdrach.
 Soeckt dese stadt doch allegaer,
 En wilt de werelt laeten:
 Haer mueren zijn van Iaspis claer,
 Van sijn gout zijn haer straeten.
 Van ghesteent' en peerlen net
 Is verciert schoon boven maeten
 De poorten zijn soo fray beset

Gheen vyandts aenslach haer en let.

De Borgers van de stadt Godts reyn
 Verciert met rijke cleeren,
 Hebben hier in d'aertsche pleyn
 Ghedient den Heer der Heeren.
 Met den bruydegom zijn ghegaen
 Inde feest die niet en sal keeren
 Want haer lampen, naer sijn vermaen,
 Versien van olie branden voortaan.

Daer is haer meeste vreughde gewis,
 Die sy hebben waerachtigh
 Godt clær t'aenschouwen soo hy is
 In sijn schoon wesen crachtigh.
 Van sijn claerblinckende aenschijn goet
 Worden sy versayt eendrachtigh
 Van all' ghenucht' en vreughden soet
 Die hen altijd doet scheppen moet.

Oock hebben sy vreught en melodij
 t'Aenschouwen de schoon vriendinne
 Mariam Godts moeder maghet blij
 Die hemelsche Coninghinne.
 'Tgheselschap der Enghelen excellent
 Verheught med' zeer haer hert en sinne
 Oock de schoonheyt der hemelen jent;
 Behalven 'tgheen ons is onbekent.

De vreught is onuytsprekelijk
 Die haer nu is ghegheven,
 Om dat sy weten sekerlijck,
 Dat haer naemen zijn gheschreven
 In 't boeck des levens omgedeckt,
 Dat sy daer eeuwich sullen leven
 Van alle wee vry onbevleekt:
 Dit maeckt haer vreught geheel perfekt.

Daer en is droefheydt, noch verdriet,
 Gheen lijden mach haer crencken;
 Maer watter is, en weetmen niet

Gheen hert en can bedencken
 De schoonheydt van dees nieuwe stadt
 Die men ons zal schencken,
 Met all' haer glorijs, vreught en schat,
 Saligh is hy die dit wel vat.
 Vrome Catholijcken fier,
 Wilt dit wel versinnen,
 En versmayde de werelt hier
 Om dees stadt te winnen.
 Denckt wat Godt daer heeft bereyt
 Veur die hem te recht beminnen,
 En draghen met verduhdicheyt.
 'tCruysken dat hen is opgheleyt.

A.I.

Een Geestelijck Mey-liedecken van den boom des Cruys veur den Vrijdagh.

Op de wijze: Den tijdt is hier datmen sal, &c.

Comt en laet ons gaen,
 Den groenen Mey in draghen,
 Daer den Pellicaen,
 Iesus op heeft gherust,
 En veur ons voldaan,
 Na sijn goet wel behaghen
 Onse sonden saen,
 Deur sijn bloet wtgheblust.
 Na desen Meyboom
 Hadt Christus grooten lust,
 Om dat hy brenghen sou te niet,
 Die Euam deur den boom verriet.
 Triumphe en accoort,
 Brenghet desen Meyboom voort.
 Ghy traghe wilt u spoen,

Desen Mey in te halen,
 Want hy can ons doen,
 Met alle weelden fijn,
 Ons schult en ransoen,
 Wou Christus oock betalen,
 Aen desen boome groen,
 Dat was den wille sijn,
 Desen groenen Meye is ons Medicijn,
 Sijn Costelijcke vruchten goet,
 Des vyants machte vluchten doet.
 Triumphe en accoort,
 Brenght desen Meyboom voort.

En wort niet vermoeyt
 Van desen Mey ghepresen,
 Want uyt hem soo vloeyt
 Alle ghenuchte soet.
 Lieffelijck hy bloeyt
 Van bloemkens uytghelesen,
 Want hy is besproeyt
 Met Christus dierbaer bloet.
 Laet ons glorieren
 In desen Meyboom goet,
 Die veur ons is victorieus,
 Van crachten is seer glorieus.
 Triumph en accoort,
 Brenght desen Meyboom voort.

Desen Mey playsant,
 Als heden is ghevonden,
 Met eere triumphant,
 Binnen Roomen ghebracht,
 Hy is een seker pant,
 Van vergiffenis der sonden,
 Om Ioden tot een schant,
 Die hem hebben veracht.
 Veel verscheyde deughden
 Hewft desen Mey ghebracht.

Die desen Mey wel draghen wil,
 Moet wesen sonder claghen stil.
 Triumphe en accoort,
 Brenght desen Meyboom voort.
 Prince al ghemeyn
 Laet ons nu contempleren,
 Inden Meyboom reyn,
 Daer is ons salicheydt;
 Hy is den wech certeyn
 Daermen deur moet passeren,
 In het hemels pleyn,
 ‘Twelck Christus heeft bereydt,
 Tot de dore des levens,
 Anders gheen pat en leydt,
 Dan deur het Cruys ons Heeren saen,
 Daer hy ons heeft deur leeren gaen.
 Triumphe en accoort,
 Brenght desen Meyboom voort.

N.I.

Een nieu Gheestelijck liedeken vande moeder Godts Maria, veur den Saterdagh.

Op de wijze als't beghint.

Maria schoon mijn seer excellente persoon,
 Mijn hert u lof te singhen pooght
 Der maeghden croon;
 Warachtigh Salomons troon
 Naer mijn ghebedt u ooren booght
 En u groote bermhertigheydt tooght.
 Dat ick uwen dienaer
 Hier mach prijsen eenpaer
 V deughden seer claer

En u weghen eerbaer
 Mijn hert tot u verhooght
 En my van alle sonden drooght.
 Godts moeder reyn
 Een maeght der maeghden certeyn
 Duyfken van Noe seer ghetrou,
 V macht met cleyn
 Thoont ons doen alle ghemeyn
 Troost ons altijdt in onsen rouw.
 Want ghy zijt die seer waerdighe vrouw
 Wiens saet excellent mijn heeft dat helsch serpen
 D'welck ons bracht in rotment,
 Heel verplet en gheschent.
 Naest Godt ick op u bouw
 Wilt my doch helpen naer betrouw.
 Zee-sterre claer, boven die hemelsche schaer
 Doren die Moyses branden sagh,
 Ghy zijt veurvaer
 Den sijnen gouden autae,
 Die goeden reuck te gheven plagh,
 Want dit weerdighe vrucht in u lagh.
 Wiens raden seer goet,
 Wiens daden seer vroet
 Van't helsche ghebroet
 Sonder schaed' ons behoet.
 Hy helpt ons deur sijne cracht,
 Ende verdrijft der sonden macht.
 Des levens hout mijn spiegel suyver sonder fout,
 Leere die Iacob heeft sien staen,
 Slachorden stout
 Verwermt ons hert cout,
 Leert ons den rechten wegh in gaen
 Want 'tis al u macht onderdaen;
 Godt den Vader u mint,
 Godt den sone is u kint,
 Den heylighen Gheest is u vrint,

Al den Hemel v dient,
Den vyant op de baen
Moet veur v aenschijn vlieden gaen.

Prince.

Princersse groot, helpt ons ten uystersten noot
Teghen des vyants quaet ghetier,
Uyt sijnen poot,
In uwen heylighen schoot
Neemt ons in 't lest groot dangier:
Vwen lof verbreyden wy hier,
En wy bidden met sanck
Wilt doch nemen in danck,
Onse jonste is cranck,
Die wy sonder bedwanck,
Toonen met blijschap hier,
Tot u Maria uyt liefde fier.

A.I.

Een Gheestelijck liedeken van de H. moeder Godts Maria.

Op de wijze: Ick segh adieu, wy twee moeten schey.

Godts moeder reyn,
Aenhoort ons droevigh kermen,
Want wy certeyn
Als biekens naer u swermen,
Ghy zijt van Godt ons toeverlaet
Ghestelt, dus compt dan vrij te baet
Den sondaers quaet // toont u weldaet,
Wilt ons altijd in noot beschermen.
Ghy coulen dauw
Blust doch des Vaders toren,
Schoon eel berssauw,

Velt-bloemken uytvercoren
 Sxhoon duyf, groen taxken van olijf,
 Toont ons u moederlijck bedrijf,
 V goetheydt rijf // in ons bekljif,
 Soo en gaen wy niet verloren.
 Claer morghen-ster,
 V straelkens hooch verheven,
 Die schijnen ver,
 Verlicht ons sondigh leven,
 Brenghet in ons hert schoon jeught eerbaer
 Christum der wereltd sonne claer,
 Van u veurwaer // in't openbaer;
 Tot salicheydt den mensch ghegheven.
 Ghy die oock zijt
 'tCaneel seer weert ghepresen,
 'Thert hem verblijt
 In u myrr' uytghelesen,
 Verdrijft uyt ons der sonden stanck,
 Maeckt ons ghesont als wy zijn cranck,
 V weetmen danck // schoon wijngaert-ranck,
 Dat deught in ons comt gheresen
 Een paradijs
 Zijt ghy vol deughts ghegoten,
 Waer uyt de spijs
 Des hemels is ghesproten,
 Als Balsem geeft ghy goeden geur
 Een sterck confort in ons labeur
 Deur u valeur // in ons douleur
 Compt troost in ons seer haest gevloten,
 Palm-boomken groen
 Ghy recreeert ons sinnen,
 Deur u saysoen
 Ist dat wy u beminnen,
 Ghy zijt seer stervk victorieus
 Gheeft ons oock cracht, verstaet den reus
 Der hellen glorieus // maeckt genereus

Ons hert, op dat wy hem verwinnen,
 Reyn violet
 Ons hert onreyn van gronde,
 Maeckt puer en net
 En vrij van alle sonde,
 Versoetet al soet honichraet,
 Dat ons valt suer uyt goeder daet,
 Niet en verlaet // maer ons bystaet
 Nu en tot allen stonden.

Prince.

Princerss' eel greyn
 Seer princelijck verheven
 In 'shemels pleyn
 Is u van Godt ghegheven
 Naer hem de alderschoonste croon;
 Boven d'Engelen staet uwen throon,
 Maeckt ons idoon // tot 'shemels loon
 Vercrijght ons oock het eeuwigh leven.

E.Z.

Een ander nieu Liedeken.

Op de wijze: Mijn beminde bloem, &c.

Maria greyn // en claer fonteyn
 Vol gratie avondant
 V stralen reyn // 'n 'shemels pleyn
 Bloeyen seer triumphant
 My aenschauwt // en bedauwt
 Met uwer ghenaden vloet
 Dat ick mach // nacht en dach
 Smaecken dat ghy smaecken doet:
 Want in hemelrijck
 Is niet uwes ghelijck
 Naest Godt dat hooghste goet.

Der Enghelen stem // in Bethlehem
 Maeckt uwen lof bekent
 Ierusalem // laet hooren hem
 Boven in s'hemels tent.
 Elck een prijst // en bewijst
 V Maria groote eer:
 Want u kindt // hooch bemint
 't Welck ghy baerden jonck en teer,
 Selfs in persoon
 Hooch al in den thron
 Heeft u verheven seer.

Die wist wat quaet // den mensch aengaet
 Die u grootheyt onteert
 Want hy verlaet // s'hemels cieraet
 Die hem van u afkeert:
 V gheschiedt // gheen verdriet
 Want ghy zijt hooch boven al;
 Maer den dwaes // brengt eylaes
 Hem selven in 't helsche dal.
 Al wat hy kiest
 Die u hier verliest
 Dat treckt hem tot den val.

Prince.

Princersse groot // zijt ghy minoot
 Maria ghebenedijt
 Ick vrees gheen doot// noch gheen aenstoot
 Als ghy maer by my zijt:
 Swaer verdriet // en schaedt my niet:
 Want het streckt al tot een croon
 Wat ick ly // als ick my
 Maer verbind u persoon
 Als men vele lijdt
 Ende gheern strijdt
 Soo is Godt onsen loon

A.I.

Een nieu gheestelijck liedeken vande deughden der heylicher Maghet Maria.

Op de wijze: Ghesehent zijn mijns liefs bruyn ooghen.

O Maria fonteyne vol deughden,
 Wy eeren u met groote vreughden;
 Want ghy ons patronersse zijt,
 Alle gheslachten moeten u prijsen,
 En sonderlinghe eer bewijzen
 Godts lieve moeder ghebenedijt.

Reyn onbevleekt // en suyver van sonden
 Zijt ghy perfeckt // een maghet ghevonden,
 Veur Godt eenen spiegel onbesmet:
 Daerom had hy in u behaeghen
 Die ghy met vreughden hebt ghedraghen
 In u maeghdelijck lichaem net.

Ghy waert seer wijs om Godt te minnen
 Want u verstandt dat was van binnen
 Verlicht al met Godts gratie rijck.
 Voorsichtich waert ghy in u wercken;
 V groote wijsheydt mochtmen mercken
 Wt uwe woorden soberlijck.

Ootmoedigh waert ghy uytgelesen,
 Als ghy u selven noemt te wesen
 Een dienstmaeght des Heeren schoon,
 Daerom zijt ghy met grooter weerden
 Seer hoogh verheven vander eerden
 Hier boven in des hemels troon.

Gy hebt gelooft Godts woordt waerachtich,
 Deur u seer groot gheloove crachtich:
 Hierom zijt ghy saligh gheacht,

Want ghy en waert noyt twijfelachtich
 Dus heeft de Heere Godt Almachtich
 Sijn beloften in u volbracht.

Ghy waert devoot in u ghebeden,
 Seer vierigh met ootmoedicheden
 Quamen sy veur Godts majesteyt:
 En in Godts wet te mediteren
 Waert ghy verlicht in 't contempleren
 Met groote stille aendachticheyt.

Seer ghehoorsaem in goede dinghen
 Waert ghy bequaem om te volbringhen
 Altoos den wille Godts perfect.
 Men hoorden u noyt murmuren,
 Niemandt en sach u rebelleren,
 V Overheydt waert ghy subiect.

Ghy hebt bemint de armoede,
 Een slecht havijt, weynigh van goede,
 Soo diende ghy den Heere ghetrou:
 Want uwen Sone met deughden geperelt
 En hadde niet in dese werelt
 Daer hy sijn hooft op rusten sou.

Verduldich waert ghy in u lijden,
 Ghy danckte Godt tot alle tijden
 In alle druck en teghenspoet
 Met vreughden hebt ghy't al ontfanghen
 Als eenen schat met groot verlanghen
 Van de handen des Heeren soet.

Seer godtvruchtich en goedertieren
 Waert ghy in alle u manieren
 Tot alle menschen arm en rijck;
 Om de bedroefde te vertroosten
 Te onderwijsen met goede propoosten
 Waert ghy seer soet en vriendelijck.

Met grooten druck waert ghy bevanghen
 Doen ghy uwen lieven Soon saeght hanghen
 Vol wonden aen het cruyce bloot:

Hierom hebt ghy alle u daghen
 Inwendich in u herte ghedraghen
 Een gheestelijcke droefheydt groot.

Prince.

Princersse reyn ons patronersse,
 Wy bidden weest ons veursprakersse
 By Iesum uwen Sone present:
 Dat hy ons hier gratie wilt gheven,
 Dat wy godtvruchtich moghen leven
 In dees thien deughden excellent.

A.I.

Op de Feeste vande Booschap der H. Moeder Godts Maria.

Op de wijse: Het wasser een rijck borgers kint.

Het was een maghet suyver en net
 Vyt Dauids stadt gheboren
 Het staet geschreven inde Wet,
 Van Godt was sy verkoren.
 Sy was tot allen stonden
 Suyver van alle sonden:
 Sy is voorwaer // een spiegel claer
 Veur u maeghden eerbaer.

Den Vijf-en-twintichsten van Meert
 De maen oudt vijftien daghen,
 Den Enghel quam met eeren weert
 Tot haer naer Godts behaghen.
 Doen was verwondert seere
 De edel maghet teere,
 Als sy daer sagh // het claer ghewagh
 Godts Enghel veur den dagh.

Hy sprack haer aen met groot ootmoet
 Ave gratia piena.

Van waer soo comt my dese groet?
 Sprack die maghet Maria.
 Hy sprack met claer vermonden:
 Ghy hebt gratie ghevonden,
 Weest niet vervaert // noch oock beswaert
 Ghyzijt van Godt bewaert.

Ghy sult ontfanghen eenen soon
 Die ghy sult *Iesvm* noemen:
 Hy sal besitten Davids troon,
 Eeuwelijck sonder roemen.
 Sy sprack: wilt die bedieden,
 Hoe't can in my gheschieden?
 Gheen man en kent // oft staet gheprent
 In mijn hert onghescent.

O maghet, en verschrickt u niet,
 Godts cracht sal u bewaren:
 Elisabeth u nichte siet
 Die is boven haer jaeren,
 Sy heeft nu met verlanghen
 Nochtans een soon ontfanghen,
 Ghy sult certeyn // zijn maghet reyn,
 En Godts moeder alleyn.

Prince.

Als sy dees woorden hadde ghehoort,
 Sprack sy met ootmoet seere:
 Laet my gheschieden naer u woort.
 Siet de dienstmaeght des Heere:
 Terstont quam daer seer crachtich
 De Sone Godts waerachtich,
 In de fonteyn // suyver en reyn
 Veur ons allen ghemeyn.

A.I.

Noch een ander ter eeren vande suyver maghet Maria.

Op de wijze: Hoe wel soo moet het lusten, &c.

Och cost ick doch met desen
 Reyn maghet uytghelesen
 Loven u deughden schoon:
 Want boven al ghepresen
 Soo is u suyver wesen,
 Ghy ijt der maeghden croon.
 Ghy zijt een maeght vruchtbaere,
 Een moeder, maeght eerbaere
 Boven natueren cracht.
 Onder d'Enghelsche schaere
 Zijt ghy een sonne claere,
 Een maen ons inden nacht.
 Een vat vol alder deughden,
 Een huys vol alder vreughden,
 Godts tabernakel reyn,
 In u schoon suyver jeughde
 Godts Soon hem seer verheughde,
 En quam in d'aertsche pleyn.
 Met recht spant ghy de croone
 Onder de maeghden schoone
 Spieghel der reynicheydt,
 Ghy zijt den gouden troone
 Daer Godt in wilde woone
 Den Prins der suyverheydt.
 Daerom van die erf-sonden
 Ons al ghemeyne wonden
 Zijt ghy van Godt bevrijdt,
 Van't quaet zijt ghy ontbonden,

Noyt vleck en is ghevonden
 In u tot gheender tijt.
 In u is ons gheboren
 Den Sone Godts verkoren
 Christus ghebenedijt:
 Deur hem wy (die verloren
 Waeren) zijn nu herboren.
 Dus ghy ons leven zijt.
 V moederlijcke ooghen
 Wilt tot ons neder booghen
 Neemt ons in u behoedt.
 Wilt ons van sonden drooghen,
 En u bermhertich tooghen
 In druck en teghenspoedt.
 -En naer dit droevich leven
 Als wy sullen staen beven
 Veur Godts oordeel benauwt,
 Wilt ons doch niet begheven,
 Maer helpt ons sonder sneven
 Op u ons herten bauwt.

A.I.

Noch een Liedeken soet // vande Enghelsche groet.

Op de wijze: O Heer wanneewr sal comen.

Ave der Maeghden croone,
 Maria weest ghegroet,
 Claer als de sonne schoone
 Zijt ghy vol van gratien soet.
 Deur u ons alle deught toevloet:
 En ghy hebt met diep ootmoet
 Ghebaert ons hoogste goet.

De Heere is met u reyne
 O vrucht des werelts wijt;
 Boven alle vrouwen alleyne
 Zijt ghy ghebenedijt:
 Want noyt mensch tot gheender tijt
 Alsoo saligh als ghy zijt,
 Soo verheven tot 'svyants spijt.

Ghedanckt, ghelooft, ghepresen
 Moet zijn den weerdighen pant,
 V vrucht reyn uyt-ghelesen
 Iesus ons Heer playsant,
 Die ons als een Leeuw vaillant
 Ghebroke heeft der hellen bant,
 En ghebracht in't Vaderlant.

O Maria hoogh gheboren,
 Vyt Coninck Davids saet,
 Bidt veur ons, die te voren
 Verdoemt waeren in Godts raet,
 Tot dat Iesus ons advocaet
 Ons ghekomen is te baet,
 En ghestelt in beteren staet.

Prince.

Lof, moeder der ghenaden,
 Zy u in't aertsche dal:
 Wee hen die u versmaden
 Der ketters valsch gheral.
 Wilt ons van u vtanden al
 Beschermen, en ontfanghen bal
 Meest in des doodts gheval. Amen.

F.G.S.B.

Een nieuw gheestelijck Liedeken van de maghet Maria.

Op de wijze: Den tijt is hier dat men sal vrolijck wesen, &c.

Groetse allegaer,
 De maghet wt lesse ghesproten,
 De bloem eerbaer,
 Suyverlijck van couleur,
 Met gratie claer,
 Menichvuldigh overgoten.
 Sy is veurwaer
 Den maeghden eenen fleur,
 Als Balsem openbaer, soo gheeft sy soeten geur,
 Sy is een bloem der bloemen // goet
 Haren naeme is om noemen // soet,
 O claer fonteyn,
 Bidt veur ons al ghemeyn.
 Schoon van cieraet
 Zijt ghy schoon bloeme ghepresen,
 Lieffelijck ghy staet
 In des Conincx preeel,
 Al u ghewaet
 Is hemels uytghelesen;
 Seer delicaet
 Is u schoonheydt gheheel,
 Boven Magdalena hebt ghy het beste deel,
 O reyne maeght der maeghden fier,
 Die Godt sonderlingh behaeghen hier
 Maeghdelijck greyn,
 bidt veur ons al ghemeyn.
 Hoogh inden troon,
 Zijt ghy schoon bloeme verheven,

By uwen Soon,
 Regneert ghy triumphant,
 Dit is u loon,
 Eeuwich met hem te leven,
 In vreughden schoon
 Aen sijn heylighe rechter handt,
 Boven de Enghelen, is uwen stoel gheplant,
 Ghy zijt wonderlijck verciert,
 V feeste arm en rijcke viere,
 In dit aertsche pleyn,
 Bidt veur ons alghemeyn.

O Lelie net,
 Ghy zijt suyper en puere,
 Gheheel sonder smet
 Roose van Iericho,
 Schoone violet
 V leven is een figure,
 Ons tot eenen Spiegel gheset,
 O Maria virgo,
 Tot u soo roepen wy, kinderen van Eva,
 Weerdighe Princersse fijn,
 Wilt doch ons voorsprakersse zijn,
 Want wy zijn cleyn
 Bidt veur ons alghemeyn.

N.I.

Een nieu liedeken van ons L. Vrouw.

Op de wijze: alsoo't beghint.

O Maria maghet schoone
 Bidt veur ons by uwen Soone,
 O Maria maghet reyne
 En der wijsheydt claer fonteyne

O Maria bidt veur ons.

O Maria bidt veur ons.

O Maria hoogh ghepresen
Deur u zijn wy al ghenesen.

O Maria reyn van sonden
Wilt ghenesen onse wonden,
O Maria hoogh verheven
Deur u ist dat wy nu leven,
O Maria Coninghinne
Gheeft ons Iesus soete minne,

O Maria bidt veur ons.

O Maria bidt veur ons.

O Maria bidt veur ons.

O Maria bidt veur ons.

A.I.

Een ander liedeken vande moeder Godts.

Op de wijze: O heylich eeuwich Godt.

Lof Maria seer reyn
Schoon suyver claer fonteyn
Godts tabernakel schoone
Wy menschen groot en cleyn
Loven u al ghemeyn
Met snaghen soet van toone.

Schoon als den dagheraet
Met Goddelijck cieraet
Is u licht claer in't blincken
Want ghy altijd by-staet
Met troost vroegh en laet
Die om u loven dincken.

Ghy zijt ons levens vreucht,
Daer Godt in heeft verheught
Want boven alle vrouwen
Zijt ghy vol alder deught,

Naest Godt ghy veel vermeught
Ghy helpt ons uyt benauwen.

Vol van ghenaden zijt
Ghy, oock ghebenedijt,
Maria hoogh verheven:
Dus segh' ick onvermijnt
Den ketters tot een spijt,
Iont ons het eeuwich leven.

Prince.

Princersse maghet wijs
Iarons bloeyende rijs,
Lof moet u altoos wesen
V zy eer' enden prijs,
Naer 'tCatholijck bewijs,
Reyn maghet uytghelesen

A.I.

Een ander nieu gheestelijck Liedeken, vande moeder Godts.

Op de wijze: Schoon lief wilt my troost gheven.

Een maeghdeken alsoo schoone
Woont in des hemels troone
Mijn siel heeft sy deurwont,
Sy heeft der liefden stralen
Vyt den hemel laten dalen
In mijnder herten gront.

Daerom schoon lief vercoren
Van Coninx bloet gheboren
En laet my doch gheender tijdt,
Wilt my meer inslammeeren
En mijn hert t' uwaert keeren
Met u liefde my bevrijdt.

'Tis reden u te beminnen
 Die bovende Seraphinnen
 Blinckt in des hemels troon,
 Want ghy zijt uytghelesen
 Tot onser baet te wesen
 Die moeder Godts idoon.

O Godts edel figure
 O salighe creature
 Ghy moet wel wesen jent,
 Want ghy het hert des Heeren
 Deurwont hebt t' uwer eeren
 Deur y schoonheydt excellent.

O mondeken root ghepresen
 V wanghskens reyn in't wesen
 Die zijn als een granaet
 Dees schoonheyd vol van deughden
 Heeft u ghebrocht met vreughden
 Tot alsoo grooten staet:

Puer leliden vanden dalen
 Vwer ooghskens clare stralen
 Deurlughtigher als cristal
 Die hebben uyt 'shemels salen
 Iesum doen snelijck dalen
 In ons catijvigh dal.

Men can uyt u ghespeuren
 Dat ghy oock zijt van geuren
 Als wijngaerts bloemkens soet,
 En u vergulde kleeren
 Gheven tot staets vermeerden
 Een reuck van wierooch goet.

Ghy groen warand' ons Heeren
 Wilt ons oock recreeren,
 Versoet dat ons valt suer,
 Den boom des levens groene
 Die uyt u spruyt in't saysoene
 Maecke ons van sonden puer.

Den put daer ons het leven
 Van Godt is uyt ghegheven
 Zijt ghy, verdrijft de doot,
 Vermaeckt ons groot en cleyn
 O levende fonteyne
 Helpt ons uyt alder noot.

O throon Godts van ivoore
 Godts Arck als een thresoore
 Ghemaect van puren goudt,
 Ghy zijt ghecroont o schoone
 Coningin met eender croone
 Verciert seer menighfoudt.

Princers lief uytvercoren
 Ons kermen wilt aenhooren
 Van 'sduyvels listen groot,
 Beschermt ons al ghemeyne,
 Want ghy naer Godt certeyne
 Ons hulp zijt inder noot.

E.Z.

Een nieuw Liedeken ter eeren van Onse L. Vrouwe.

Op de wijze: Balleti, o che diletto.

Maria schoone // in 's hemels throone
 Zijt ghy verheven triumphant
 Voor elck ten thoone // spant ghy de Croone
 Boven alle vrouwen abundant
 Eva verleydt door het serpent brocht *ons* in noodt,
 Maer ghy een Paradijs
 Hebt ons voort ghebrocht het hemels broodt,
 En hebt seer net // het hoofd verplet,
 op het serpent gheset.
 Ghy zijt als Sara // en als Rebecca

Goedertieren teenemael
 De neerstighe Lia en Rachel daer na
 Gaet ghy te boven altemael
 Als Esther zijt ghy van Assuerus oock ghewilt,
 Ghy zijt Abigail
 Door wie Davids toorne wierdt ghestilt,
 Al zijn wy mal // ghelijck Naval,
 Keert af ons ongheval.

Zizaram prachtigh // als Iahel crachtigh,
 Hebt ghy nagel-vast ghestilt,
 Als Iudith machtigh // hebt ghy waerachtigh,
 Holofernes 'thoofte gevelt,
 Met Debora singht ghy den lof-sangh wel gheraemt,
 Met 't stuck des molen-steens
 Hebby den helschen tyran ghepraemt;
 Hierom verblijdt // wy met jolijdt,
 V loven t'aller tijdt.

P.C.G.

Den Lof-sanck Marie.

Op de voys des Liedts van dry Advocaten.

Mijn siele maeckt nu groot den Heere:/:
 En mijnen gheest verheught hem seere,
 Al inden Schepper mijn
 En Salichmaker fijn,
 Die boven al moet zijn verheven,
 Verstaet mijn reden wel,
 Het is weerd dat ick t'vertell.

D'ootmoedicheydt sonder berouwen:/:
 Van sijne dienstmaeght hy comt aenschouwen,
 Daerom soo sullen my,
 Alle gheslachten vry,
 Salich en groot voortaan gaen achten
 Verstaet de reden wel, &c.

Seer groote dinghen wel bedreven:/:
 Heeft hy ghedaen en my ghegheven,
 En sijnen naem seer wijt,
 Is heylich t'alder tijt,
 Op aertrijcxk en in d'Hemelen hooghe
 Verstaet mijn reden wel, etc.

En van gheslachte tot gheslachten:/:
 Bermhertich zijn al sijn ghedachten,
 Tot die met liefde soet,
 Hem vreesen in t'ghemoet,
 Want hy is goet en daer toe machtich,
 Verstaet mijn reden wel, etc.

Deur sijnen arm sterck ende crachtich:/:
 Heeft hy ghehoont sijn macht warachtich,
 Met huns herten ghemoet,
 'Twelck hun verheffen doet
 Hevet hy verstroeyt d'hooverdighe prachtich,
 Verstaet mijn reden wel, etc.

Machtighe uyt den stoel verdreven:/:
 Ende d'ootmoedighe hoogh verheven
 Die hongher hadden vroet
 Heeft hy vervult met goet,
 Rijcke weeldighe heeft hy bloot ghelaten,
 Verstaet mijn reden wel, etc.

Israel heef thy oock ontfanghen:/:
 Volghende sijn ghenadighe ganghen,
 Ghelijck hy hooch ghelooft,
 Ons' Vaders heeft beloofd,
 Abraham en sijn saet ghedurich,
 Verstaet de reden wel,
 Het is weerd dat ick't vertel.

P.C.C.

Een nieuw Liedeken ter eeren van S, Ioseph Bruydegom van Maria.

Op de wijze: Bienheureux oft vn' ame.

Wel aen springht op van vreughden
 En singht met blijden toon:
 Sint Ioseph wonder deughden,
 Hy is een goet patroon,
 Veel hy vermach
 Aen sijn bruydt uytghelesen,
 En Christum hoogh ghepresen
 Die hy te dienen plach.
 Godt heeft hem van te voren,
 Uyt alle Heylighen fijn
 Tot dit groot ampt ghekoren,
 Om Voester-heer te zijn
 Van't heylich kint
 En van de moeder mede
 Die hy met suyverhede
 Altoos heeft seer bemindt.
 Reyn maeght is hy ghebleven,
 Sijn siel was onbesmet:
 Godtvrughtigh daer beneven,
 En leefde naer de wet,
 Dus heeft hem Godt
 Een bruydegom vol eeren
 Van de moeder des Heeren
 Ghestelt: o saligh lodt?
 Veel ooghen der Propheten
 Hebben verlanght te sien
 Dien hy besorghden t'eten,
 Als hy verr' moest' gaen vlien,
 O weerden pandt!
 O heylighen bewaerder!

O Patriarch veel claerder
 Dan oock den grootsteb Sant!
 Zijt ons een goedt berader
 In allen onsen noodt:
 O Ioseph heyligh vader
 Staet ons by inde doodt:
 Staet ons doch by
 Als wy al moeten sterven:
 Om met u te be-erven
 De vreught des hemels bly.
 O Prince Godt ghenadich
 Dne loon der Heylighen claer:
 Iont ons dat wy ghestadich
 Sint Ioseph volgen naer:
 Op dat wy al
 V met hem moghen loven
 Inden hemel hier boven
 Naer dit traen-bloedich dal.

Ecclesiastici 43.

's Hemels cieraet is de claerheyt Vander Sterren.

Een nieu liedeken van den H. Norbertus, Fundateur vande witte Ordre van Premonstreyt, ende Apostel van Antwerpen.

Op de wijze: O Nachtegael in 't velde.

Norbertvs uitghelesen
 Een licht der Kercke claer,
 En Artsch-bisschop midts desen
 Van Meydenburgh veurwaer,
 Noyt ten vollen ghepresen
 Om sijn daeden lofbaer.
 Eer hy noch was gheboren
 In deser wereldt quaet,

Soo hadd' hem van te voren
 Godt almachtich tot staet
 Van een Bisschop vercoren,
 En Kerckelijck Prelaet.

Hy heeft sijn jonghe ieughde
 In sonden meest besteet,
 Al dat sijn hert verheughde
 En moght niet zijn verleet,
 In 'swerelts valsche vreughde
 Sy-selven hy vergheet.

Als hy dus triumpheerden
 In 'swereldts ydelheydt,
 En eens lustich braggeerden
 Te peerde wel bereydt:
 Naer Freden hy marcheerden
 En wist gheen swaricheydt;

Godt heeft met eenen donder
 En vreesselijck tempeest,
 Hem haest gheworpen t'onder
 Van 'tpeert: die naer den gheest
 Met Paulus tot een wonder
 Hem aldus heel gheneest.

Terstondt heeft wel beraden
 Het wereldts goet veracht,
 'Twelck niet en can versaeden
 Een hert dat daer naer tracht:
 Des naeckten Iesus paden
 Volght hy nu wel bedacht.

Hoe wel heeft hy des Heeren
 Acker beplant, besaeyt,
 Met preken ende leeren
 Het oncruydt afghemaeyt:
 Antwerpen sal't probeeren
 Deur hem ghesticht, verfraeyt.

De Moeder Gods vol eeren
 Vertoont hem wit habijt,

D'welck hy sou met sijn Herten
 Draghen voordtaen altijt:
 Om hier med' tvolck te leeren
 Het Hemelsche jolijt.

Augustinus verheven
 Tot sijn nieu Ordens standt
 Compt hem den Regel gheven
 Als eenen weerden pandt:
 Hoe heylich moest hy leven,
 Die Godt sulck troost toesandt!

Sijn Ordre sonder duchten
 Op Christum hy fondeert:
 Godts Kerck met nieuwe vruchten
 Hy deur haer seer vermeert:
 Die over veel gheruchten
 Tot noch toe triumphheert.

Met deuchdelijcke seden
 Is hy ons veur ghegaen,
 Van 'sduyvels listicheden
 Claer makende de baen:
 Heeft oock in wonderheden
 Mirakelen ghedaen.

Soo hy nu hadd' acht jaeren:
 In't Bischdom overbracht,
 En hadd' rijk van goe waeren
 Godts eer altijt betracht,
 Is ten Hemel opghevaeren
 Soo hy langh hadd' verwacht.

Verwerft ons heylich Vader
 V dienaer negligent,
 'T Lam der sonden ontlader
 Met u oin 'shemels tent
 T'aenschouwen eens te gader
 Daer ghy nu zijt present.

Ecclesiastici 43.

's Hemels cieraet is de clarheydt Vander Sterren.

Een ander Liedeken ter eeren vanden H. Norbertus, Apostel van Antwerpen.

Op de wijze van Borromeus.

Wilt oprijzen // verjolijsen,
 Vrolijk inden geest,
 En Norbertus helpen prijsen,
 Minste met de meest
 Met blijder feest.

Godts ghenade // vroech en spade,
 Vry Antwerpen eert,
 Want sy quam u wel te stade,
 Doen ghy laeght onteert,
 Deirlijk verkeert.

Schoon van jeuchde // clær van deuchde,
 Ghy wel eertijts waert,
 Maer Tanchlinus hadd' dees vreuchde,
 Naer der ketters aert,
 Met druck beswaert.

Op die stonde // Godt u sonde
 Norbertum vermaert,
 Als een plaester op u wonde,
 Heeft hy onvervaert
 Hem niet ghespaert.

Deur de straelen // sonder faelen,
 Van sijn heylicheydt,
 Zijdy af-ghebracht van 'tdwaelen
 Tot u salicheydt,
 Die waert verleydt.

Ioseph voedde // en behoede,
 In den honghers noot
 De Egyptenaers seer vroede,
 Doen sy waeren bloot
 Gaff hy haer broot.

Soo oock vierich // goedertierich
 V Norbertus bracht,
 'Taes der sielen, niet eergierich
 Sonder gelt vercocht,
 Met liefd' deurwrocht.
 Volght de paeden // en de daeden
 Van Norbertus naer,
 Om u naemaels te versaeden
 Vry van 't helsch misbaer
 Met vreughden claer.

Prince.
 Prins wilt loven // Godt van boven
 Met een soeten toon,
 Om dat ghy oock moeght eens hoven
 In des hemels throon
 Met u Patroon.

Ecclesiastici 43.
's Hemels cieraet is de clarheydt Vander Sterren.

Een Liedeken vanden heylighen Martinus Bischoop.

Op de wijze: Ghevet Sinte Merten wat.

Kinders heft op u ooghen
 En wilt die naer my keeren;
 Den wech sal ick u tooghen
 Om Sinte Marten t'eeeren
 Wilt sijnen loff vermeereren
 Wie ghy zijt groot oft cleyn
 Sijn deughden wilt vercleeren
 Blijdelijck in d'aertsche pleyn.
 Martinus jonck van jaeren
 Beminde Godt den Heere,
 En nam een groot behaghen

In Christus suyver leere,
 Maer om sijn jonckheydt teere
 En sijns vaders ghebodt,
 Doold' hy hoe langhehoe meere
 Eer hy vant den wegh tot Godt.

Al onder die soldaten
 Heeft hy omhelst de deughde,
 De sonde heeft ghelaten:
 Bemerckt dit jonghe jeughde,
 Aenhoort dit met een vreughde
 Volght sijn exempel naer,
 Bemindt hier al de deughde
 En de sonde vliet eenpaer.

Aensiet oock Godts ghenade
 Aen hem seer milt ghegheven,
 Hoort naer die wonder daden
 Die hy hier heeft bedreven,
 De dooden hebbent leven
 Ontfaen door t'heylich Cruys,
 De duyvels heeft doen beven
 En verjaeght gheheel confuys.

Noch doodt heeft hy ghevloten
 Noch 'svyants boose treken,
 Maer vreesden Godts gheboden
 Aldermeest oyt te breken,
 Daerom is noyt gheweken
 Al van de rechte baen,
 Wilt hier op Christen kinders
 Wie ghy zijt, u ooghen slaen.

In steden ende deurpen
 Wilt hier toch wel op mercken,
 Heeft hy oock doen afweurpen
 Die Afgodische Kercken,
 Den naem gheheel verweurpen
 Van Godt ghebenedijt,
 Heeft hy met grooten yver

T'allen canten seer verbreydt.
 O grooten vrient des Heeren
 Martine vol van deughde,
 Vwen lof wy vermeereren
 En singhen met een vreughde,
 Wilt toch ons jonghe jeughde
 Somtjits ghedachtich zijn,
 Maer in die laetste ure
 Helpt ons van duyvels fenijn.

A.I.

Een nieu liedeken van S. Wilhelmus Confessor, Hertogh van Aquitanien.

Op de wijze: Wilhelmus van Nassouwen, &c.

Wilhelmus nu verheven
 Al in des hemels throon,
 Een Prins was quaet van leven
 In Aquitanien schoon.
 Hy was wreedt van nature
 Tot elcken cleyn en groot,
 De Heylighe Kercke pure
 Bracht hy in grooten noot.
 Met grooter tyrannije
 Heeft hy ghegouverneert,
 Bisschoppen en clergije
 Seer langh ghepersequeert
 Tot dat hy wonderlijcke
 Deur Bernardum wiert bekeert,
 En heeft ootmoedelijcke
 Saechtmoedicheyt gheleert.
 Bernardus is ghecomen
 Met 'tHeylich Sacrament
 Tot hem sprack metter vromen,
 Siet hier u Godt present,

Ghy hebt ons goet vermanen
 En smeecken lang veracht,
 Maer hier zoo sult u schamen
 Veur u richter groot van macht.

Hy en cost niet langh verdraghen
 Godts teghenwoordicheydt
 Maer wiert ter aerde gheslaghen
 In't hert tot als bereydt.
 Men hoorde hem stracks versaken
 Sijn veurleden misdaet,
 Oock wilden hy gaen laken
 Dees valsche werelt quaet.

Hy heeft hem gaen begheven
 Deur Bernardus bevel,
 Tot een seer stranghe leven
 En droegh een pantcier fel,
 Met vasten en ghebeden
 Al in der wildernis
 Heeft van sijn quade zeden
 Ghecreghen sijn remis.

Oock heeft hem Godt almachtich
 In gratien wel ontfaen,
 En oock deur hem warachtich
 Mirakulen ghedaen,
 Soo is hy na veel lijden
 Gheraect in Hemelrijck,
 Daer hy hem sal verblijden
 Den Enghelen ghelijck.

O al die zijt gheweken
 In sonden openbaer,
 Versaect al u ghebreken,
 Wilhelmum volgt doch naer.
 Godt sal hem wel ontfanghen
 Die penitenci doet,
 En schencken met lofsanghen,
 Het onverganckelijck goet.

F.G.S.B.

Een nieu liedeken van S. Dominicus.

Op de wijze: Fortuyn ghy draeyt my teghen.

Dominicus verheven
 Staet ons ten toon,
 Die deur sijn heylich leven
 En deughden schoon,
 Dus dient tot een patroon
 En als een exemplaer
 Diemen behoort te volghen naer.
 Als sijn deughtsaeme moeder
 Van hem ginck groot,
 Den Heer was haeren behoeder
 In alle noot.
 Sy veursach wonder bloot
 Van haer heylighe vrucht
 In haeren slaep deur 's gheest ghenucht.
 Eenen hondt sach sy waken
 Deur haer ghesicht
 Met een tortse in sijn kaken
 Brandende licht,
 Hier deur werdt sy ghesticht
 Dat heur vricht over al
 Soude verlichten d'aertsche dal.
 Als dit kint met verlanghen
 Gheboren was,
 'Theeft sijn Doopsel ontfanghen
 Neerstich en ras,
 Men sagh op't selve pas
 Een sterre dit vast ghelooft
 Blinckende claer boven sijn hoofd.
 Als hy nu was ghecomen
 Tot sijn verstandt,
 En in sijn cracht ginck vromen

Seer goederhandt,
 Godts liefde bleef gheplant
 In sijn hert bequaem
 Waer deur hy Godt was aenghenaem

Wie soud' den lof verclaren
 Van desen man,
 Die van sijn jonghe jaren
 Sijn vleesch verwan,
 De wereltdt ons tyran
 Met den duyvel vol nijdt:
 Salich is hy die wettich strijdt.

Hy was seer egoet van gronde
 Sijn leven lanck,
 Wachtende hem van sonde
 Door's vleesch bedwanck,
 Godt gaf hy lof en danck
 In alle teghenspoet
 Wel moet hy varen die wel doet.

Den armen met vercloecken
 Heeft hy besocht,
 Sijn cleeren en sijn boecken
 Daerom verkocht,
 Hier me soo hy best mocht
 Heeft hen in noodt versien.
 Liefde doet veel deughden geschien

Hy ginck stichten en leeren
 De kettters quaedt,
 En tot 'tgheloof bekeeren
 Deur wijsen raedt,
 Hy badt oock metter daed
 Deur de verdoolde meest,
 Al deur de cracht des H. Gheest

Desen heylighen stichter
 Deur sijn vermaen,
 Was der sielen verlichter
 Sonder belaeen,

Daer by heeft hy ghedaen
 Waer dat hy heeft gheweest,
 Veel mirakulen soomen leest.
 'T roosecransken lof-weerdich
 Om te bidden net,
 Heeft desen man rechtveerdich
 Eerst ingheset,
 Daermen den Heere met
 Sijn moeder me vereert,
 Liefde tot Godt hier deur vermeert.
 Als hy veel goede daden
 Hadde volbracht,
 Deurgaende 'swerelts paden
 Wijs en bedacht
 Hy heeft in't lest betracht,
 Met sijn lampen bereydt
 D'eeuwighe vreucht en salicheydt.
 Laet ons ootmoedich wesen
 In onsen staet,
 En roose-hoykens lesen
 Met devoot ghelaet;
 Sy comen ons te baet
 Om winnen het eeuwich goet,
 Daer alle mensch na trachten moet.
 Om dit goet te besporen
 By Godt den Heer,
 Moeten sijn uytvercoren
 Met lof en eer
 Aenroepen 'telcken keer
 Om hulp en bystant fijn,
 Want sy ons advocaten zijn.
 O glorieuse Vader
 Dominee,
 Bidt Veur ons allegader
 Om rust en vre,
 En dat wy sondaers me

Van Godt ghenade ontfaen,
 Heylighen vrient wilt ons bystaen.

A.I.

Een liedeken ter eeren van S. Franciscus.

Op de wijze: Onlancx ghingh ick braggheren.

Ik wil mijnen gheest gaen spijsen
 Met Sint Franchoys te prijsen
 Die ons den wech sal wijsen
 Om te beteren ons leven.
 Uyt Egypten lant te rijsen
 En uyt haer valsch advijsen
 Al naer des schrifts bewijsen,
 Eenen Moyses ons ghegheven:
 Hy heeft in elck quartier
 Soo menigh deughden fier
 Stil en sonder ghetier
 Deur 'sHeylighen Gheests bestier,
 Als stralen laten schijnen:
 Sy en sullen niet verdwijnen,
 Wat oock de nijders pijnen:
 Sijnen lof tot alder tijt
 Blijft dueren breedt en wijt.
 Als hy sou gaen beghinnen,
 Godt dienen en beminnen,
 Was seer vierich van binnen
 Ghelijckmen vint beschreven.
 Om den Hemel te winnen,
 Heeft hy met vaste sinnen,
 De wereldt met haer ghewinnen,
 Verlaten en begheven.
 Sijn Vader wreedt en quaet,

In boosheydt obstinaet,
 Namp teghen hem den haet
 Om sijnen goeden raet
 Te moghen diverteren,
 Hy ghinck hem persequeren,
 En deed' renunciieren
 Sijn recht met alder spoet
 Tot alle sijns vaders goet.

Franciscus saen beraden
 Heeft dit all' gaen versmaden
 Met woorden en met daden
 Wat hem stont te verwachten,
 Hy dacht 't zou hem verladen
 In Christus nauwe paden
 Die hy op Godts ghenaden
 Veurnamp in sijn ghedachten.
 Hy sprack vrij onvermijdt:
 Mon pere ick schel u quijt
 Weet dat ghy nu ter tijt
 Mijn vader niet meer en zijt.
 Maer nu sal mijnen vader
 Zijn Godt de soete ader,
 Mijn herder en bewaerder,
 Die my veel goedtheyt thoont,
 Die inden hemel woont.

Van desen last ontslaghen
 Ghinck hy naer Godts behaghen
 Het cruys ghewilligh draghen
 In strenghe penitency:
 Men hoorden hem noyt claghen
 Wat hy oock moeste waghén
 Verduldich all' sijn daghen
 Naer Godts wil en sentency
 Vyt Godts liefde minoot
 Leefden in 'swerels schoot
 In armoe swaer en groot

Stantastigh totter doot,
 Oock het mortificeren
 Sijns selfs wel alsoo gheren
 Heeftmen hem sien ghenere.
 Ootmoedigh sonder gal
 Bleef hy in 'swerelts dal.

Desen Prince uytghelesen
 Moet van ons zijn ghepresen,
 Want Godt heeft hem bewesen
 Veel gratie boven maten,
 Hy heeft hem hier beneden
 Vrymoedich doen betreden
 Des weirelts quade zeden,
 En sijnen raet doen vaten.
 Hy was Godt aenghenaem
 En droegh in sijn lichaem
 De vijf wonden bequaem
 Ter eeren van Godts naem,
 Als een vroom wapen-dragher,
 Soldaet en trommel-slagher
 En eenen stouten wagher,
 Die nu veur sijnen loon
 Gheniet des Hemels croon.

F.G.S.B.

**Een liedeken ter eeren van S. Ioseph, Priester en Canonick der witter
 Ordre van Premonstreyt.**

Op de wijze: Ghesegent zijn mijns liefs bruyn ooghen.

Mijn siel wilt u in Godt verblijden
 En stellen allen druck besijden;
 Want sijnen naem is glorieus,

En sijn goetheydt is boven maten
 Veel soeter dan de honichgraten
 Sijn cracht is heel victorieus.

Hoe wel heeft hy dit laten blijcken
 Als hy coos boven sijns ghelijcken,
 Den sanghen Ioseph veurwaer
 Hy heeft hem van sijn teere jaeren,
 Tot sijnen dienst willen bewaeren
 Om hem alsoo te maken claer.

Een suyver lelie schoon in d'ooghe
 Noyt verbluysiert deurt 't vier drooghe,
 Van oneerbare liefde snoot,
 In alle deughden hy schoon bloeyden
 Seer lustich in de liefde groeyden,
 Den dauw des Gheests hem overgoot.

Als d'andere kinders hun vermaeckten,
 Naer 'thuys des Heeren Ioseph haeckten,
 Zijnde maer seven jaren oudt
 Sijn boterhammen, fruyt en peren,
 Ghinck hy 't kint Iesus presenteren,
 En sijn moeder seer menichfout.

D'onnoosel gift des kints bequaeme
 Was Godts moeder soo aenghename
 Dat sy door 'tbeelt die heeft ontfanen,
 Niet willende sijn siel bedroeven
 Heeft hem seer dickwils comen toeven
 Die haer soo ser was toeghedaen.
 Eens comend' inde kerck als vore,
 Heeft haer Maria inden chore
 Met 't kindt Iesus gheopenbaert,
 En heeft hem laeten daer met spelen
 'Twelck niet gheschiedt en is aen velen,
 En heeft alsoo haer jonst verclaert.

Christus aen't Cruys bebloedt te deghe
 Leert hem schouwen den breeden weghe
 Die tot d'euwich besueren leydt,

Dus hy oudt zijnde derthien jaeren
 Laet onbesmet de wereltd varen,
 Den cruyswech in te gaen bereydt.

Het wit habijt met groot verlanghen
 Heeft hy te Steenfelt wel ontfanghen,
 Der witter Ordre seer bequaem,
 Alwaer haer kindeken vol eeren
 Aen Ioseph schonck de moeder des Heeren,
 En heeft verandert sijnen naem.

Wie soud' ten vollen ons vertaelen
 V heylich leven ons verhalen,
 O Ioseph salighen Godts vrient?
 Met deughden sachmen u bordueren
 V wit habijt al sonder trueren
 Dies u den hemel seer bemint.

Hoe lieflijck wast veur u te sterven,
 Met uwen Iesus gaen be-erven
 Het rijck van 'shemels vaderlandt,
 V doodt vereert met wonder wercken
 Leert ons u glorie aen te mercken,
 Die ghy ghecreghen hebt playsant.

Prince.

Princen die zijt lief-hebbers trouwe,
 En toghedaen ons lieve Vrtouwe,
 Volght Iosephs heylich leven naer,
 Hy sal met sijn ghebeden crachtich
 Veur u versoenen Godt almachtich,
 En 'shemels vreucht verwerven claer.

Ecclesiastici 43.

's Hemels cieraet is de clarheydt Vander Sterren.

**Een liedeken ter eeren van den saligen Iacobus Nouitius der Orden
van Premonstreyt, veur de Maeghden.**

Op de wijze: O salich heylich Betlehem.

Hoe salich zijn Godts vrienden claer
De Borghers van Sion hier boven,
Die 't Lammeken Godts volghen naer
En met seer soete sanghen loven.

Maer boven al gheluckich zijn
De maeghdekens verciert met croonen,
Om dat sy naer-der moghen sijn
Volghen het lam tot haer verschoonen.

Onder der maeghden witte schaer
Heeft oock Iacobus plaets ghecreghen,
Soo hy nu hadde noch gheen jaer
Der witter ordre habijt ghedreghen.

Den hemel was zeer amouereus
Van dese suyver siel bequaeme,
Die met haer deughden gracieus
Aen Godt behaeghde sonder blame.

Dies hy hem sondt den minnen brief
Van een swaer sieckte, wilt dit baten,
Om haest te comen by sijn lief,
En dit traen-bloedich dal te laten .

Iacobus die wierdt naer den gheest
Tot 'shemels vreughden opghenomen,
En siet onder der maeghden feest
Sijn plaets die hem toe soude comen.

Sijn hert springht op van blijerschap groot
Sijn siele overvloeyt van vreughde,
Hy snackt na d'ure van sijn doot,
Te sterven hy hem gantsch verheughde.

Een vrolijck kuedt met blijden toon
Singht hy de moeder Godts ter eeren,
Hier mede scheydt sijn siele schoon,
En gaet inde blijschap des Heeren.

Wel aen Iacobe suyver maeght
Mignon van 't Lammeken ghepresen,
V siel heeft Godt den Heer behaeght
Wilt ons een goede veurspraecker wesen.

Sijn heylich lichaem ombesmet
Is naer dry jaren gansch bevonden,
Om ons te toonen, hier op let,
Sijn suyverheydt weert te vermonden.

Lof zy u Christe Prince groot
Die onder lelien wilt rusten,
Verleent ons naer een goede doot
In 'shemels Sion te verlusten.

Ecclesiastici 43.

's Hemels cieraet is de claerheydt Vander Sterren.

Een nieu gheestelijck liedeken vrouwe van Sinte Anna.

Op de wijze: Maer ten sal u niet, maer ten sal u niet.

Laet ons nu loven ende prijsen
Godt den Heer ghebenedijt
Hy heeft in Annam laten rijzen
Allen deughden met jolijt
Anna matroon // heylich en schoon
Zijt mijn patronersse.

Van 's Conincks saet was sy gheboren:

Vyt 't gheslacht van Iuda jent

Haer vader Gazirus vercoren

Tot Bethleem was hy bekend.

Anna etc.

Daer was een bloemken uytghelesen
 Ioachim was sijnen naem,
 Die moest den naem van Anna wesen,
 Want hy was daer toe bequaem. Anna etc.
 Sy deelden haer goet in dry parceelen;
 D'een dat was alleen veur haer,
 De arme hadden tweede deele,
 T' derde veur den Tempel claer. Anna etc.
 Sy leefden twintich jaer te samen
 Man en vrouw seer heylighlijck,
 Maer daer was een groote prame
 Dat Anna was onvruchtbaerlijck. Anna etc.
 Ioachim sou een feestdagh trecken
 Om te doen sijn offrand'.
 Hy hoorde spotten ende ghecken
 Als sonder vrucht in't loodtsche land. Anna etc.
 Den opper priester sonder vraghen
 Hem verstiet van Godts autae,
 Dat bitter lijden moest hy draghen,
 Claeghdent sijnen ooghen swaer. Anna etc.
 Maer d'Enghel Godts heur openbaerde
 Daer hy by sijn schaepkens lagh
 Den wille Godts hem daer verclaerde,
 Wonder was datmen daer sagh. Anna etc.
 Staet op o Ioachim sonder rouwe
 Sprack den Enghel Godts veurwaer
 En treckt weder nae u vrouwe,
 Sy heeft oock een blijde maer. Anna etc.
 De Heer heeft over langh gheweten
 V verdriet en lijden groot,
 Maer en heeft u niet vergheten
 Noch verlaten inden noot. Anna etc.
 Hy heeft verhoort u vierich suchten
 En u vrou ghebenedijt,
 Sy sal draghen een schoon vruchte
 Blijdschap veur die werelt wijt. Anna etc.

Maria sal den name wesen
 Van dat kint seer excellent:
 Godts moeder sal sy zijn ghepresen,
 V droefheydt wort daer deur voleynt. Anna etc.

Als Ioachim hoorde dese woorden
 Seer blijde is hy op ghestaen,
 En met haesticheydt hem spoorden
 Om seer vroeck nae huys te ghaen. Anna etc.

Sy quamen bly en vrolijk t'samen
 Ioachim en Anna vroet,
 Sy heeft ontfanghen sonder ramen
 En ghebaert een dochter soet. Anna etc.

De dochter is van grooter weerde,
 Want Godts moeder sal sy zijn;
 Den Heer van hemel en van eerde
 Sal sy baeren sonder pijn. Anna etc.

O weerde vrouw seer hooch ghepresen
 Met u lieve Dochter schoon
 Bidt veur ons, op dat wy wesen
 Mochten eens in 's hemels troon. Anna etc.

Al is dit Liedeken slecht en rechte
 Vyt liefden ist nochtans volindt,
 Van eenen Minderbruer seer slechte,
 Want hy Annam seer bemindt,
 O Anna matroon // seer weert en schoon
 Zijt toch mijn patronersse. Amen.

F.I.V.T.

Een nieu liedeken ter eeren vande heyliche Elizabeth, Landtgravinne.

Op de wijze: C'est pour vous belle dame.

Singht med' wilt droefheydt staken
 En uwen gheest vermaken
 In Godts ghenade goedt,

Laet ons tot deughts vermeer
 Elizabeth vereeren,
 Met eenen blijden moet.

Sy was van Godt vercoren
 Vyt Coninx stam gheboren
 In edelheydt vermaert,
 Deurluchtigh om de deughde
 Oock om haer jonghe jeughde,
 En heeft haer niet ghespaert.

Oudt zijnde neghen jaren
 Laet sy de wereltd varen
 Vliedt de lichtveerdicheydt,
 In't hof te converseren
 Met Princen diviseren
 Docht haer al ydelheydt.

Dus gaet sy haer begheven
 Ootmoedelijck te leven
 Onder de maerten slecht,
 Naer Godt alleen te trachten
 Haer hert met all' haer crachten
 Heeft sy aen hem ghehecht.

In als wel ghemanierde
 Met deughden sy vercierde
 Den houwelijcken staet,
 Oock 'snachts haer ruste breken
 Om haer ghebedt te spreken
 Haer bedde sy verlaet

Tot lof van Christus lijden
 Haer lichaem sy castijden
 Vrijdaechs met roeden straf,
 O om danckbaerich te wesen
 Deur sijn bloedt hoogh ghepresen
 Haer bloedt sy hem weer gaf.

Wie sal connen vertalen
 Haer matigheydt ons verhalen
 Tot d'arme menschen bloot,

Als sy die hoorden claghen
 En cost dat niet verdraghen
 Sy hielpse uyt den noot.

Men sagh met groote hoopen,
 Naer Mersburgh d'arme loopen
 Om van haer troost t'ontfaen,
 Sy vercocht haer juweelen
 Om d'armen uyt te deelen
 Om hen soo by te staen.

Ontsteken deur Godts liefde
 Den siecken sy gheriefde
 In't gasthuys met een lust,
 Ten laetsten met dry croonen
 Verciert tot haer verschoonen
 Is inden Heer gherust.

Princersse hoogh ghepresen
 Elizabeth wilt wesen
 Ons troosterss' inder noot,
 Verwerft ons Godts ghenade
 Dat sy ons compt te stade
 In d'ure vander doot.

Ecclesiastici 43.

's Hemels cieraet is de claerheydt Vander Sterren.

Een nieu liedeken, ter eeren van de H. Maria Magdalena.

Op de wijze: Van Courante Hansken.

Magdalena die sonderss'
 Laet ons al t'samen prijsen,
 Sy wijst den wech als een meesterss'
 Om uyt sonden te rijzen.
 In sonden zijn wy haer eghelijck

By Godt den Heere bevonden:
Ist dat wy volghen haer practijck
Soo worden wy ontbonden.

Van haer was over al de maer,
Sy was een vat vol schanden:
Sy quam tot Christum met misbaer,
In liefden sy soo branden.

Sijn voeten wiesch sy metter spoet
Met haere bitter traene,
Sy drooghde-se metten hayre soet,
En kusten sonder af-staene.

Met costelijcke salve me
Heeft sy-se wel bestreken,
Maer den weerdts dan dier ste
En wou haer niet gheneken.

Sy hoorde daer soo soeten woort:
V sonden zijn u vergeven,
Om dat ghy lief hebt soo't behoort,
Maer betert voort u leven.

Na Christus dootd soo is sy langh
Ghegaen naer een woestijne,
Daer leyde sy een leven strangh
En diende Godt allijne.

Haer oeffeninghe was seer schoon
In hoogh te contempleren,
Ghelijck sy eertijds was ghewoon
Aen Iesus voet te studeren.

Sy wiert ghedraghen alle dagh
Van d'Engelkens seer hooghe,
Daer hoorde sy hun sonder verdragh
Godt prijsen naer hun vermooghe.

Tot heyligheydt en alle deught
Was sy altijd gheneghen,
Daer veur heeft sy des hemels vreught
Tot haeren loon ghecreghen.

Oorlof Princersse Magdaleen,

Bidt Godt veur ons daer boven,
 Dat wy eens comen daer by-een
 Al in des hemels hoven.

F.G.S.B.

Noch een ander liedeken van de selve H. Maria Magdalena.

Op de wijze: Vn jour i'ouy la tourterelle.

De tortelduyve hoorden ick weenen
 Druckelijck in de pijn swaer,
 Sy was benaut, sy was alleene,
 Want sy verloren hadde haer paer,
 Sy riep och in mijn herte gheprint:
 Wie sal my laven,
 Waer is den vrint // die my bemint,
 Hy is uyt den grave.

De tortelduyve was Magdaleene,
 Soo seer bedruckt ende benout,
 Vrindinne Godts van sonden reene,
 Maer van droefheydt was 'therte vercout,
 Sy riep och in mijn herte ghepeint, Wie etc.

Sy soeckt Iesum haren beminden,
 Haer hope, haer troost, haer toeverlaet,
 Och waer sal sy haer liefste vinden,
 Haer licht, haer leven ende baet,
 Sy riep, etc.

In't hofken-lustigh ende groene
 Socht sy Iesum met rijpen raet,
 Om Iesus liefde was't al te doene,
 'Tsmorghens vroegh inden dagheraet,
 Sy riep, etc.

Den Engel sprack in corter stonden:

En wilt niet vreesen, niet en beeft,
 Al hebt ghy Iesum niet ghevonden
 Hy is verresen ende leeft,
 Sy riep, etc.

Als hovenier sach sy haren beminden,
 Sy vraechden terstont onvervaert:
 Hebt ghy hem genom, waer sal ick hem vinden,
 Waer hebdt hem gheleyt, my dit verclaert,
 Sy riep, etc.

Iesus sprack Maria seer soete
 Kent ghy my niet u liefde groot,
 Mijn doornaghelde handen en voeten,
 Die veur u heb ghesmaeckt de doot:
 Sy riep, och in mijn herte gheprint
 Ghy sult my laven,
 Ghy zijt den vrint // die my bemint
 Nu uyt den grave.

Dees tortelduyve bedroefde tranen
 Veranderen in blijerschap ende vreught,
 Suchten ende kermen geheel vergane,
 'Thert gaet open van ghenuchte verheught,
 Sy riep, etc.

Maria naer haer betrouwen
 Is in den Heere gheweest verblijdt,
 Wel hen die Godts gratie behouwen
 De triumphe comt na swaren strijdt,
 Sy riep, etc.

Laet ons naer-volghen Magdaleene
 Ende aen Iesum houden vast,
 En wilt niet vreesen sondaers onreene
 Christus der sonden pack ontlast
 Haest u eer de dootd verrast,
 Ghy sult verrijzen
 Volght Christum naer // met pijnen swaer
 Ten Paradijse.

Van Sinte Cecilia.

Op de voys: Baleti, V nier lieto voglio.

Om vreught te vermeeren
 Met sangh-dicht laet eeren
 Musiciens, Musiciens, Musiciens onse Patronersse,
 Ceciliam verheven,
 Want haer Godtvruchtigh leven
 Als eenen hooghen tempel
 Staet ons tot een exempel
 Haer suyverheydt ghepresen
 Van ons ghevolght moet wesen,
 Willen wy, sonder pijn,
 Haer gebeden en bystant deelachtigh zijn.
 Binnen 'tstadt van Roomen
 Sachmen d'eel maeght woonen
 Suyverheydt, suyverheydt, suyverheydt had sy uytverkoren:
 Maer teghen haer ghedachten
 De ouders rijck van machten
 Ginghen haer teghen reden
 Ten houwelijck besteden,
 Valerianus schoone
 Brochten sy haer ten thoone,
 Seer bedroeft, en ontstelt,
 Seer bedroeft was sy door d'ongehoort geweld.
 Door vastens benouwen
 Socht sy te behouwen
 Suyverheydt, aengenaem, suyverheydt na ziel en na lichaem
 Wtwendigh gout en sijde
 Verthoonende haer wel blijde,
 Maer onder tot Godts eere
 Droegh sy rou hayren cleeren,
 En heeft haer lichaem soo ghetemt,
 Ia vande werelt heel vervremt,

In 'tghebet, onghesneeft,
 Aen den Heer sy haren strijdt bevolen heeft.
 Inde bruyloft feeste,
 Doen t' musieck met gheeste,
 Door de voys, excellent // door de voys en op instrument,
 Op orgelen en snaren,
 Verdreef al het beswaren,
 Cecilia alleyne,
 Sangh in haer herte reyne,
 Laet doch o Heere, Schepper // mijn
 Mijn ziel en lichaem suyver // zijn,
 Op dat ick, wel gheraemt,
 Nimmermeer voor u aenschijn en word' beschaemt.

Doen sy was met sinnen
 In 'tslaep-camer binnen,
 Seyde sy, wijselijck, seyde sy tot Valeriaen vry:
 Het is secreet en stille
 Dat ick u segghen wille,
 Een Enghel groot van machte
 Houdt over my de wachte,
 Daerom en raeckt mijn lichaem niet,
 Anders soo naeckt u groot verdriet,
 Seer verbaest, en vervaert,
 Seer verbaest wiert hy door dit propoost voorwaer.

Seer verstoort van sinnen
 Woelde 'thert van binnen,
 Mogelijck met miskief, mogelijck hevet sy een ander lief,
 Laet my sprack hy midts desen
 Dien Enghel sien ghepresen,
 Ghy moest seyd' sy ghedoopt // zijn
 Tot Vrbaen daerom loopt // fijn.
 Dus doen hy wederkeerde
 Onrust in vreught vermeerde,
 Seer devoot, naer 'tverbont,
 In 'tghebedt doen hy den Engel met haer vont.
 Hy ginck sonder dralen

Tiburtium halen,
 Des-ghelijckx, met verdrach // des-gelijckx hy gedoopt den Engel sach
 Doet dees twee broeders vlijt // goet,
 Heeft naer den dagheraet // claer
 Ghegeven desen raet // waer,
 Christene vroom soldaten
 Wilt duyster wercken laten,
 En doet aen, sonder vaer,
 Nu doet aen de wapenen des lichts eenpaer
 Den Rechter heeft vernomen,
 Dat dees broeders vromen
 Metter spoet wel geleert // metter spoet waren tot 'tGeloof bekeert,
 Hy heeft-se sonder dralen
 Door Iupiter doen halen
 Om te doen offerande:
 St seyden dat waer schande:
 Christum Godts Soon almachtigh
 Dienen my nu waerachtigh,
 Met haer bloedt, hebben schoon,
 Met haer bloedt gecocht der Martelaren croon
 Almachius gierigh,
 Heeft de maghet vierigh,
 Metter spoet, onversaeght // metter spoet na[...] broeders goet [...]
 Cecilia sprach tegen:
 'Tis d'armen al ghegeven,
 Hy wilde-se verbranden,
 Maer 'tvyer haer niet en vlamde,
 Met een scherp sweert dry slaghen
 Heeft haren hals verdraghen,
 Seer ghequetst, dit beseeft,
 Noch dry daghen heeft sy daer na niet gheleeft.
 Doen is sy ghevloghen
 Naer Sion hier boven,
 Triumphant, na de croon, triumphant inde hoogen maeghden throon.
 Daer singht sy nu idoone

Den Lof-sangh overschoone
 Die niemant can gheleeren
 Dan maeghden puer en teere
 Dees volghen 'tLam saechtmoedigh
 Al waer het gaet voorspoedigh,
 Met jolijt, wel bereydt,
 Sal dees blijschap duren inder eeuwigheydt.

P.C.C.

Een liedeken ter eeren vande H. maghet Catharina.

Op de wijze: Gheseghent zijn mijns liefs bruyn ooghen.

Och eeuwich Godt ick moet u loven
 Dat ghy soo mildelijck van boven
 V gratie in ons stort als wijn,
 Op dat wy oock heylich souden wesen
 Als Catharma weert ghepresen,
 Heer gheeft ons u gracie fijn.
 Sy heeft van joncx met cloecke sinnen
 [...]wech der deughden gaen beginnen
 [...] schoon als een Robijn,
 [...] ghestadigh in Gods ghebleven
 [...] hem in een reyn leven. Heer etv.
 [...] liefde was in haer seer crachtigh
 [...] Keyser noch soo machtigh
 En quelden haer met groote pijn,
 Noch sweert, noch rayers konnen verveeren,
 De liefde Godts cant al verteeren. Heer etc.
 Sy wort ghegeesselt en gheslaghen
 Ghebrant met lampen sonder claghen,
 Het was haer ziel een medecijn,
 Haer herte dat was in Godt verslonden,
 O Heer ghy salfdn al haer wonden. Heer etc.

O Catharina maeght ghepresen
 Wat wonder groot mocht dat doch wesen?
 Schoon melck compt uyt het lichaem dijn
 In plaets van bloedt al sonder sneven
 Dat heeft ghedaen u reyne leven. Heer etc.

De Enghels quamen op der aerden
 Om v te graven met eerwaerden
 Op den berg Sina sonder pijn,
 Godt heeft dees plaets daer toe beschreven
 Om dat ghy soudt daer zijn verheven. Heer etc.

Princersse reyn ick moet u claghen
 Wy hebben nu in onse daghen
 V hulp van doen op dit termijn,
 Wilt veur ons bidden dat wy quamen
 Daer boven by u al te samen
 Heer gheeft ons u gracie fijn. Amen.

F.I.V.T.

Een nieu liedeken ter eeren van D. Clara maghet.

Op de wijze: Van het huysken van vreden.

In s'hemels consistorie
 Onder der maeghden dans,
 Is Clara schoon in glorie
 En gheniet die salighe kans;
 Daer wordt haer veel eere bewesen
 Dus alle ghelijck, prijs sonder beswijck
 Dees dochter des lichts ghepresen
 Eer sy noch was ghebooren
 Ter werelt ghegenereert,
 Heeft Godt sijn stem doen hooren
 En van haer ghepropheteert.

Sy soude een claer licht wesen
 En zijn ghewis // in dees duysternis
 Een dochter des lichts ghepresen.

Van joncx gingh sy beginnen
 Ghelijck den dagheraet,
 Claer schijnen, en haer sinnen
 Keeren van alle quaet,
 Bermhertigheydt uyt-ghelesen
 Beminden seer // tot elcken keer
 Dees dochter des lichts ghepresen.

Franciscus groot van waerden
 Gaf haer seer goetd advijs,
 Om 'swerelts boose aerden
 Te kennen, en worden wijs,
 'Tis in haer soo wel gheresen
 Den salighen raet // deed' groote baet
 In dees dochter des lichts ghepresen.

Sy gingh abandonneren
 De werelt metter vlijt,
 Sy liet haer conten teren
 Met een slecht grauw habijt,
 Volherdigh bleef by desen
 In groot rigeur // sonder ghetreur
 Dees dochter des lichts ghepresen.

Oock waren haer ghebeden
 By Godt soo groot gheacht,
 Dat sy deed' hier beneden
 Mirakelen boven macht,
 Veel siecken heeft sy ghenesen,
 Sy was, 'tis claer // end' openbaer,
 Een dochter des lichts ghepresen.

Prince.

Princersse in hemelrijcke
 Clara claer-blinckende licht,
 Bidt veur ons all' ghelijcke,
 Die dit liedeken heeft ghedicht,

En die't hooren, oft singhen, oft lesen,
 Want ghy doch zijt // tot 'svyants spijt,
 Een dochter des lichts ghepresen.

F.G.S.B.

Een liedeken ter eeren vande ses Santen, Patroonen teghen de pest.

Op de wijze: Noch weet ick ses lustighe hoeren.

Noch weet ick ses weerdighe Santen
 Boven in het hemelrijck,
 Sy worden ghe-eert aen alle canten
 Van soo menigh Catholijck
 Al teghen de pest // al teghen de pest,
 Sy hen thoonen // als patroonen,
 Om die te weiren van ons ghewest.
 De moeder Godts soo hoogh verheven
 Boven d'ander meest gheacht,
 Dickmael bidt sy ('twordt beschreven)
 Veur ons menschelijck gheslacht,
 Al teghen de pest // al teghen de pest.
 (Treckt in o Geusen // u langhe neusen)
 Om die te weiren van ons ghewest.
 Twee martelaers seer groot van waerden
 Den eenen is Sinte Sebastiaen,
 Wel bekent hier op der aerden,
 Den anderen heet Sint Adriaen.
 Al teghen de pest // al teghen de pest,
 Wy hen eeren // t'elcken keeren,
 Om die te weiren van ons ghewest.
 Den derden en waer niet goed vergeten,
 Sint' Christoffel wel bekent,
 'Theeft Geus neef te seer ghespeten
 Dat wy dit dus zijn ghewent.

Al teghen de pest // al teghen de pest
 By Godts vrienden // help te vinden,
 Om die te weiren van ons ghewest.

Daer naer twee Heylighe Confessoren
 Den weerdighen vader Sint Antoon,
 En Sinte Rachus groot gheboren,
 Wy bidden hen met soeten thoon
 Al teghen de pest // al teghen de pest
 Om hun ghebeden // in s'hemels steden
 Om die te weiren van ons ghewest.

Prius, dese Princen willen wy eeren,
 Als Catholijcken trouw en goet,
 Laet ons very hunnen lof vermeereren
 En scheppen goede hoop en moet,
 Al teghen de pest // al teghen de pest
 Godts gramschap stelpen // sy ons helpen
 Om die te weiren van ons ghewest.

F.G.S.B.

Een ander liedeken ter eeren van elcx Patroon oft Patronersse.

Op de wijze: Beatu immaculata.

Laet ons al t'samen loven
 Met sanck en snaren spel,
 De borghers van hier boven
 Want sy't verdienen wel,
 Weest al verblijt,
 Singht met jolijt,
 Maer eerst maeckt u de sonden quijt.

Maer onder veel diversse
 Soo wil ick mijn patroon,
 En mijne patronersse
 Singhen een lof ydoon.

O soet Patroon verheven
 O patronersse goet,
 Wat soud' ick u best geven
 Dat u sou drincken goet. Weest, etc.

Den Patroon spreekt.
 Wilt ghy ons wel vereeren
 Die onsen name draeght,
 Veur allen, wilt dit leeren
 V reyn van sonden vaeght. Weest, etc.

Daer naer soo moet ghy talen
 Naer onse deughden schoon:
 Kondt ghy die achterhalen
 Weest seker 'shemels kroon. Weest, etc.

A.I.

Een ander gheestelijck liedeken.

Op de wijze: Noch weet ick ses lustighe hoeren.

Ghy Catholijcken allegader
 Stiert u herten totten Heer,
 Hy is den herder en bewaerder
 Van u zielen swack en teer:
 Hy heeft ghestelt
 Sijn ziel in't velt,
 Om sijn schapen // ende knapen
 Te verlossen met ghewelt.
 Als sy verre verloren waren
 Heeft hy-se minnelijck ghesocht,
 Om in een koye te vergaren,
 Op sijn schouderen ghebrocht.
 Het viel hem swaer
 En suer veurwaer,
 Hy was vermoet // want water en bloet

Heeft hy ghesweet, 'tis openbaer
 Ons en sal hier niet ontbreken
 Inde weyde daer hy ons voedt,
 Als wy van sonden zijn gheweken,
 En gheraeckt in sijn behoedt,
 Sijn vleesch en bloet
 Wt liefden soet
 Tot spijs en dranck // sonder bedwanck,
 Verleent ons desen heder goet.
 Hy is bereet om ons te wijsen
 Onsen padt ter saligheydt,
 Met sijn exempel en advijsen
 Die hy gheeft in deughtsaemheydt!
 Als hy castijdt,
 Zijt vry verblijdt,
 Wilt niet claghen // want sijn slaghen
 En gheschieden niet met nijdt.
 Den Prins der herders hoogh ghepresen
 Moeten wy alle volghen naer,
 Hy sal ons beschermer wesen
 Veur ons vyanden allegaer,
 In 'shemels pleyn
 Sal hy certeyn
 Ons gheleyden // met vermeyden,
 Mint hem alle groot en cleyn.

F.G.S.B.

Hier volghen sommige liedekens van het versmiden van de ydelheydt des wereldts. Een nieu gheestelijck liedeken,

Op de wijze: Wilder dan wilt wie sal my temmen.

Wie wilt hooren ick sal beginnen
 Met luyder stemmen een nieuw liet:

Ick ben ontstelt soo seer van binnen,
Mijn herteken lijdr seer swaer verdriet.

De wereldt heeft my soo leelijck bedroghen,
Seer deerlijck ben ick van haer verleydt:
Haer valsche wellusten heb ick gheploghen,
In weelden gheleeft met vrolijckheydt.

Den jonghen tijdt heb ick versleten
In vele sonden soo menighfout:
Mijns selfs heb ick seer dick vergeten,
Het welck my uyt der herten seer rout.

Mocht ick ten lesten noch troost verwerven,
Soo waer mijn herteken wat ontlast:
Ick vreesse soo seer veur d'eeuwigh sterven,
Want daghelijcx noch mijn cranckheydt wast.

Wat batet my nu mijn bancketteren,
En mijn hoveren nacht en dach:
Braggeren en daer by triumpheren,
'Twelck ick nu met recht verlaghen mach.

Met Godts hulp sal ick voortaan bedwingen
Mijn sinnen tot quaet altijd gheneyght:
Mijnen dranck wil ick met tranen minghen,
Want my Godt den Heere seer heeft gedreyght.

Maria schoon bloemken uyt Iesse ghesproten,
Ghy zijt der sondaers toeverlaet:
Ten heeft gheen menschen oyt verdrotten,
Dat sy u aen-nemen tot Advocaet.

Maria Princersse seer hoogh ghepresen,
Daer boven in 'shemels firmament:
Mijn ziele mach deur u worden ghenesen,
En krijghen Godts gratie pertinent.

Maria ghy zijt die suyver stede,
Daer Iesus Godts Sone in heeft gherust:
Deur u quam ons peys ende vrede,
Deur u den twist wiert haest gheblust.

Maria ick hoor' u soo dickmael prijsen,
Dat my verlanght by u te zijn:

Om u daer oock eer te bewijsen:
 Met alle de Enghelsche borghers fijn.
 Maria des hemels Coninginne
 Bidt uwen lieven sone veur my:
 Dat ick mach comen ten hemel binnen
 Daer alle de Engelkens zijn soo bly.

F.G.S.B.

Een droevigh hert versoeckt met dit liedeken van Godt ghenade.

Op de wijze: In't soetste vanden Meye.

Bedruckt en benout van herten
 Vind' ick my tot inder doot,
 Als ick oversien de smerten
 Van mijnder boosheydt groot:
 Maer als ick daer teghen weghe
 O Heer, u bermhertigheydt,
 Soo vind' ick my te deghe
 Tot alle lijden bereydt.

Mijn sonden nu veel jaeren
 Eylaes! op een ghetast,
 Mijn ziel deerlijck beswaeren
 Als eenen grooten last:
 Maer weder u ghenaden
 Geven my eenen moet,
 Als ghy, die zijn beladen
 All' tot u comen doet.

Hierom siet my doch aen:
 Met een bermhertigh oogh,
 Die met den Publicaene
 Niet en derf sien om hoogh:
 Ghy hebt ons hier ghelaten,

V woordt beschreven fijn,
 Dat ghy tot onser baten
 Ons soudt ghenadich zijn.

Och wie sal my verleenen
 Een zee van tranen groot,
 Om hier me te beweenen
 Mijn sondich leven snoot:
 Heer, doet smilten dit herte
 Deur uwer liefden brandt,
 Dat het met grooter smerte
 Ghev' tranen abundant.

Prince.

O Prince Godt ghepresen
 Der sondaers medicijn,
 Wilt my doch oock ghenesen
 Deur u ghenade fijn:
 Soo sal ick t' allen stonden
 Van nu af heel verblijdt,
 V eer en lof vermonden
 Die zijt ghebenedijdt.

Ecclesiastici 43.

's Hemels cieraet is de claerheydt Vander Sterren.

Een nieuw Liedeken, van een siel snackende na haren beminden.

Op de wijze: Van't Hollantsch Boerinneken.

O liefde crachtigh // u vlammen machtigh,
 Hebben mijn hert gantschelijck bevangen.
 V aen cleven, Heere, wil ick waerachtigh,
 Die mijn siele doet alleen,
 Die mijn siele doet alleen,
 Die mijn siele doet alleen naer u verlangen.

Wat ick wil soecken // in 's werelts hoecken,
 Dat ick in u liefde niet en vinde?
 Och oft ghy wilden, Heer mijn siel vercloecken,
 Dat ick u naer mijnen lust,
 Dat ick u naer mijnen lust,
 Dat ick u naer mijnen lust doch eens beminde.

O lief ghepresen // schoon uytghelesen
 Waer heeftmen oyt ghevonden ws ghelijcken;
 Ghy gaetse te boven al, met u lieflijck wesen
 Daer me dat ghy my doet
 Daer me dat ghy my doet,
 Daer me dat ghy my doet mijnen gheest beswijcken.

O droevich beyden // soo langh ghescheyden
 Van u te wesen Heer sonder wellusten,
 Ons beddeken sal ick met bloemkens bereyden
 Op dat ghy comen soudt,
 Op dat ghy comen soudt,
 Op dat ghy comen soudt in mijn herte rusten.

Och comt afdrooghen // van mijnen ooghen
 Mijn traenen loopende als een fonteyne,
 V alleen te minnen sal ick my pooghen,
 Mijn hert is u bekent,
 Mijn hert is u bekent,
 Mijn hert is u bekent, ghy weet wat ick meyne.

Prince.

O Prins verheven // wilt my doch gheven,
 In u te minnen Heer mijnen lust versaden:
 'Tis my een sterven, sonder u tge leven,
 Compt my vertroosten lief,
 Compt my vertroosten lief,
 Compt my vertroosten lief soet boven sucaden.

Ecclesiastici 43.

's Hemels cieraet is de claerheydt Vander Sterren.

Een ander Liedeken.

Op de wijze: Mijn lievek'n en ick.

O edel creatuer
 Met recht mach ick wel claghen
 Dat ghy zijt alsoo stuer
 Mijn jock niet en wilt draghen
 O mensch waerom en wildy my niet dienen
 En ick ben, En ick ben, Ick ken doch uwen Heer.

Van een cleyn clontken eerdt
 Heb ick u eerst gheschapen,
 Meynd; dat my niet en deerdt
 Dat ghy wordt 's vyandts knapen.

O mensch, etc.

Oock reden en verstandt
 Met u vijf sinnen claere
 Heb ick in u gheplant
 Tot mijnen dienst veurtwaere.

O mensch, etc.

Die sonne, sterr' en maen,
 En d'Enghelsche creatuere
 Tot uwen dienst oock staen,
 O edel schoon figure.

O mensch, etc.

Noch heb ick u veurwaer
 Al in mijn handt gheschreven
 En oock soo wel bewaert
 Al wout ghy my begheven.

O mensch, etc.

En drijenderich jaer
 Heb ick veur u ghetreden,
 Soo menighen voorstap swaer
 Om u te maken vrede.

O mensch, etc.

Ick heb my laten slaen
Aen't cruys met groote smerten;
Ick wierdt open ghedaen
De deure van mijnder herten.

O mensch, etc.

Ick heb u daer ghetoont
Mijn liefde onghemeten,
Aen mijn vader versoont
O mensch, dit moet ghy weten.

O mensch, etc.

Noch hebbe ick u bewaert
Een croon van grooter weerden,
Ist dat ghy onvervaert
My dient hier op der eerden.

Hierom o mensch

Wilt my toch neerstich dienen
Want ick ben toch uwen Heer.

Amen.

Noyt oogh en heeft ghesien
Noyt sin en cost gronderen
Hoe dat ick selver dien,
Die met my iubeleren.

Hierom, etc.

Ick roep nu minnelijck
Wilt u niet excuseren
Oft ghy sult eeuwelijck
Hier namaels lamenteren:

Hierom, etc.

P.I.V.T.

Een gheestelijck Liedeken.

Op de wijze als't beghint.

Bedroefde hertekens wat moet ghy lijden
Als ghy verloren hebt des Heeren troost
Verwacht hem weder tot allen tijden
Ghy sulten weer krijghen met goeden oost.

Hy heeft u doch meer eere bewesen
 Boven de Engelen van hemelrijk,
 Deur sijne wondekens zijt ghy ghenesen
 En deur sijn armoede gheworden rijck.

Al loopt de vyant tot alle daghen
 Om te verslinden dat Godt bemint,
 En soeckt de hertekens soo te deurgraven
 En seynt soo menighe tentatie wint.

En wilt u daer in niet seer bedroeven
 Al is u leven maer eenen strijt,
 Het is u Heer die u wilt proeven
 Oft ghy altydt patientigh zijt.

Ten can u siele doch niet veel schaden,
 Al costet u somtijts vleesch en bloedt;
 Sterckt vrij u selven, weest niet beladen
 In druck in lijden en teghenspoedt.

Wilt toch altydt den moet vercloecken
 Soo schoone bloemkens waster alst vergaen:
 Der menschen troost en wilt niet soecken,
 Want Iesus ooghskens altyt open staen.

Daerom de wereldt stelt aen een sijde
 En wilt met Iesu spaceren gaen,
 Heft op u Cruys, hy sal u leyden
 Daer roode welrieckende rooskens staen.

De rooskens gheven soo lustighe stralen
 Sy zijn verciert met Iesus bloet
 Daer moeghdy alle soetigheydt uyt halen,
 Ghelijck dat bieken sijn honigh doet.

Den wech is enghe seer nau om wenden
 Die u ten eeuwichen leven leydt;
 Die blijft volstandigh tot in het eynde
 De croone des levens in hem bereydt.

Prins Iesus Heere wiltse all' vertroosten
 Die nu in heymelijck lijden zijn,
 En met de liefde als ghy ons verlost
 Verandert hun water in soeten wijn.

A.I.

Een nieu liedeken van't versmaden des werelts.

Op de wijze: Bienheureux qui n'at souci.

Saligh die verlaten can
 Des werelts-ydele ghenuchte,
 Ende den dienst Godts nemen an,
 Met een gheestelijcke vruchte:
 Want sulck hert heeft dat hem lust,
 Daer ons Heer alleen in rust.
 Al wordt den mensch hier bemint,
 Gaet rasser deur dan den eenen wint
 Ghelijck den roock die verdwint,
 Och menschen hoe zijt ghy dus verblint
 Wat mach u baten al 'tgoet
 Want ghy't haest verlaten moet?
 Wat mach u helpen het goudt,
 Gelt, silver en schoone saphieren,
 Een speelhuys lustigh gheboudt,
 Landt, sant, fonteynen, rivieren,
 Edelheydt en groeten staet,
 Spel, instrumenten delicaet?
 De doodt naeck, cort is v rijck,
 Ghy sult seer haest moeten sterven,
 Dan sult ghy't achten als slijck
 Ende d'eeuwicheydt te be-erven.
 Doet ghelijck ghy wenschen sult
 Ghedaen t'hebben veur uwe schult.
 Wilt ghy hebben rust en peys,
 Soeckt de goddelijcke dinghen,
 Denckt op 'themelsche paleys
 Daer de Enghelen schoon singhen
 Daer is ghenucht en vreucht
 Die ons sielen jeught verheught.

Daerom en soeckt gheen plaisier
 In dit cort onseker leven,
 Als de dootd u treckt van hier,
 Dan salt u al begheven,
 Soeckt dat eeuwich dueren sal,
 Haet dat u doen treuren sal.

A.I.

Een nieu Liedeken

Op de wijze: Neen, neen, neen men doeter niet.

Den Enghel.

Maghet schoon en jent van seden,
 Wilt ghy nu hooren naer mijn reden
 Het sal u saligh zijn veurwaer,
 Als ghy sult zijn overleden,
 En begraven hier beneden:
 Daerom neemt den tijdt nu waer.

De Dochter.

Ick weet alreed' wat ghy wilt praten
 Dat ick de weirelt sou verlaten,
 En my begheven metter vliet,
 Tot de Gheestelijcke staten,
 Dien raer wil ick niet vaten
 Neen, neen, neen men doeter niet/

Den Enghel.

Ghy moest my emmers eerst hooren spreken,
 Want vanden wech zijt ghy gheweken,
 Wilt ghy de weirelt dus volghen naer,
 Sy sal u met loose treken
 Leyden tot soo veel ghebreken:
 Daerom neempty den tijt nu waer.

De Dochter.

Kan ick naer de weirelt niet leven

Sonder de sonden aen te cleven,
 En mijn siel brenghen in't verdriet?
 Maer staet dit doch nu gheschreven?
 Spreeckt dat Godt de Heer verheven?
 Neen, neen, neen, men doeter niet.

Den Enghel.

De weirelt volghen en Godt den Heere,
 En can niet wesen (naer Christus leere)
 Den wech des levens is engh dats claer,
 Die ons leydt tot 'shemels eere.
 Dus al zijdy jonck en teere,
 Wilt den tijt wel nemen waer.

De Dochter.

Soud' ick de weirelt abandonneren,
 Ick ben ghewoon te domineren
 Oock dansen en springhen als een riet,
 Met de gilden vreught hanteren,
 Zoo laet ick den tijt passeren,
 Neen, neen, neen, men doeter niet.

Den Enghel.

Och peyst doch op de leste daghen,
 Als Godt nae rekeningh sal vraghen
 Daer't al sal worden openbaer.
 O dan suldy wel beclaghen,
 Dat ghy dit hebt derren waghen,
 Daerom neemt den tijt nu waer.

De Dochter.

Dat ick hier op veel sou beraden,
 Het mocht aen mijn ghesontheydt schaden:
 Dus triumpheer ick alsoo ghy siet,
 Ick betrou op Godts ghenaden,
 Die my comen sal ter staden,
 Neen, neen, neen, men doeter niet.

Prince.

Siet hoe de jonckheyt wordt bedroghen,
 Als sy 'sweirels melck heeft ghesoghen,

En meynt te leven sonder beswaer
 De weirelt dient sy naer vermoghen,
 En inder hellen wordt ghetoghen,
 Daerom neemt den tijt nu waer.

F.G.S.B.

Een gheestelijck Liedeken.

Op de wijze: C'est pour vous belle dame.

Hoe wel soo moet het lusten,
 Een hert dat dient met rusten,
 Den Heer der Heeren groot,
 Want waer ghy soeckt ghenuchten,
 Gheen blijerschap sonder suchten,
 In deser werelt snoot.

Wellust en can niet baten,
 'tGheselschap moet dy laten:
 Als ghy sult sterven ras,
 Courtiseren en wel praten,
 Pourmeneren lancx der straten
 En comt dan niet te pas.

Den rijckdom en can niet staene,
 De schoonheydt moet vergaene
 In alsoo corten tijt:
 De doodt comt ons seer saene
 Cort is des levens baene
 Och Heer gheeft my respijt.

Wy sterven sekerlijcke
 Wie wy zijn arm en rijck,
 Wy en weten tijdt noch stont,
 Dus raed' ick yghelijcke,
 Leert sterven gheestelijcke,
 Als ghy noch zijt ghesont.

Ghy hertekens jonck van jaren
 Ick weet het sal u varen

Te derven de wereldt soet,
 Nochtans en laet niet varen
 Den moet, volght mijn verclaren
 Keert u tot Iesum goet.

Hy sal u mildelijcke
 Hier naermaels maken rijcke
 Veur den arbeydt die ghy doet,
 En loonen eeuwichlijcke
 Daer boven in't hemelrijcke,
 Met d'onverganckelijck goet.

En volght niet die beminnen
 Verganckelijcke dinghen,
 En maecken al goet cier:
 Sy triumpheren en singhen,
 Sy danden en sy springhen,
 Sy hebben hun willeken hier.

O lacen en wachermen
 Eer langh sy sullen kermen
 Als comt den lesten dach:
 Wilt Godt dan niet ontfermen
 Ter hellen sullen sy swermen,
 En roepen met groot gheclach.

Godt gheve hem sijn ghenaden
 Remis van sijn misdaden,
 Die dit liedeken eerstmael sanck,
 Hy wilt u allen raden
 De wereldt te versmaden
 Ghy sullet hem weten danck.

F.G.S.B.

Een ander Liedeken.

Op de wijze: Enghelsche Fortuyn.

Met druck aensiet, och menschen uwen staet,
 Want daer is niet, op't aertrijck of 'tvergaet
 Wat zijn wy meer, als aerd, lof ende slijm,

Deur natuer teer, 'tsamen ghevoeghet sijn
 Aensiet met vlijt, doch u natuere teer,
 Wat ghy nu zijt, en ghy sult worden weer,
 Anders dan aerd, die u natuer bedeckt,
 En u verteert, als ghy daer onder leght.

Seght my nu claer, waer is doch Sampson sterck,
 Salom on veurwaer, den wijse in dit perck,
 Daudid met macht, zyn sy niet al vergaen?
 Deur des doodts cracht, gheheel te niet gedaen?

Absolon seer schoon, en Cresus oock seer rijk,
 Hector idoon, in vromicheydt ghelijck,
 Achilles me, en Paris onbevreesst,
 Sijn nu ter ste, al inder mollen feest.

Heden wy staen, hooveerdigh ende rijk,
 Fraey aenghedaen, ghecleet seer costelijck,
 Morghen zyn wy slijck dat haest ter aerde moet,
 Seght nu tot my, wat baet het 'swerelts goet.

Daer ghy op set, seer pompeus al u hert,
 En niet en let, al op die helsche smert,
 Die ghy daer deur, eeuwich sult lijden siet:
 Seght my waer veur, och ghy u siele biet.

Och al het goet, mach dan u baten niet,
 Ia uwen moet, men dan beswijcken siet,
 Als die doodt fel, u comt bestrijden wreet,
 Och wat ghesel, can dan wreken u leet,

Waer zyn dan och, allen ons vrienden groot
 Die ons nu noch, souden bystaen ter doot,
 Vlieden sy niet, haest van ons als een roock,
 Dus wel aensiet, wat is des wereldts smoock.

Als wy zyn doodt, siet wie ons dan begheert,
 In onsen noodt, worden wy dan ghe-eert?
 Neen my veurwaer, 'tzy vrient ofte maecht,
 Sy roepen claer, hem toch eerlijck begraeft.

Dit overdenckt, princen seer hooch van weerd'
 En niet en krenckt, u siel op deser eerd'
 Want 't is seer ras, ghedaen in't aertsche pleyn

Broos als een glas, is ons leven certeyn.
 Aensiet het leven van een mensche claer,
 Kort zijn sijn wegghen, en seer wanckelbaer,
 Want van den tijdt, dat hy gheboren is,
 De doot hem volghet, als een schaduw' ghewis.

A.I.

Vanden Gheestelijcken jagher.

Op de wijze: Claes inden candelaer is soo prat.

Wel op, wel op ick wil ter jacht
 Nemen op de herten acht
 Steckt met sporen, blaest den horen
 Neempt den swijn-spriet in u hant
 En met vlijt u netten spant.

Het herte altijd vluchten wilt,
 Deur de bosschen onghestilt,
 Loopt en rennet // niet en kennet,
 Oft het vyant is oft niet
 Die't van verre comen siet.

Sullen dan u de boomen dicht
 Decken 'thert veur mijn ghesicht,
 Sullen de baren // u bewaren,
 Sal het loef, oft sal het riet,
 Maken dat ick u vinde niet.

O neen ick en kan sien over al,
 Deur de berghen, bos en dal,
 Neempt u ganghen // laet u vanghen,
 Tot den jagher, en bidt ghena
 Eer hy den swijnspriet deur u sla.

Om u te dooden en jaghe ick niet,
 Ick com' u helpen uyt verdriet,
 Vwe wonden // wel verbonden:
 Sullen van de handen mijn

Ontfanghen olij ende wijn.
 Christus de Heer jaghet sterck
 'Tsondigh hert al naer de kerck,
 Om te gheven // 'teeuwich leven:
 Laet u vanghen en gheeft u bloot,
 Soo sult ghy leven naer de doot.

A.I.

Vanden gheestelijcken Visscher.

Op de wijze, als het voorgaende.

Christus wilt uyt visschen gaen,
 Naer de visschen onberaen,
 Die stom swemme // vol beclennen,
 Inde wilde woeste zee,
 Sonder te weten van haer wee.
 Daer d'een golve d'ander stoot,
 En deur burlen winden groot
 Dien haer stranden // doen op sanden:
 Daer sy blijven waterloos
 En versticken veur altoos.
 Och dat sietmen in't ghemeyn,
 Groote visschen slocken 'tcleyn,
 En de snoecken // altijd soecken:
 In haer holle kaken wreet
 Te happen 'tvisken eer het weet.
 Werpet dan de netten uyt,
 Op de rechter sijd' der schuyt,
 Ghy sult krijghen // end' in rijghen:
 Sulcken grooten hoop van vis
 Dat ghy sult sien wie by u is.
 Christus den Heere vol ghenaeft,
 Die sijn schepsel niet en verlaet,
 Veel dienaren // die vergaren
 Seyndt hy uyt, die vanghen ras

Den sondaer die in't wilde was.
 Haer net is Christus heylich woort,
 Dat seer verre wort ghehoort,
 O gheluckich end' ondruckich
 Is den sondaer veur ghewis,
 Die in Godts net ghevanghen is.
 Hy en sal dorsten tot gheen tijdt,
 Maer sal swemmen heel bevrijdt,
 Inden vijver // deurst verdrijver:
 Naer het lant sijn dierbaer bloet,
 Veur ons ghestort heeft overvloed.

A.I.

Een nieu Liedeken.

Op de wijze: Si c'est pour mon pucellaged.

Waer u liefde alsoo pure
 Valsche weirelt als ghy thoont,
 Soo waer ick seer wel gheloont
 Van alle mijnen arbeydt sure:
 Maer ick vinde metter daet,
Dat u liefde haest vergaet.
 Ghy bemint maer naer den schijne
 All' u dienaers sot en dwaes,
 Hen dunckt sy voelen groot solaes:
 Maer eylaes in cort termijne
 Laet ghy hen seer desolaet,
 Want u liefde haest vergaet.
 V liefde word' seer wel gheleken
 By den beker schoon van gout,
 Die ghy schenckt met boosheyd stout:
 Schriftuere weet daer van te spreken,
 Dat hy den dorst niet en verslaet,
Want u liefde haest vergaet.

Die daer van heeft derren drincken,
 Meynt het zal hem helpen fijn,
 Maer ten is niet dan venijn
 Al schijnt hy schoon te blincken,
 Salich is hy die't verstaet,
Dat u liefde haest vergaet.

Ghy en zijt oock nietr zoo rijke
 Als ghy veur u minnaers schrijnt,
 Vwen rijckdom die verdwijnt,
 En verandert al in slijcke,
 Dan soo volght den armen staet,
Want u liefde haest vergaet.

V wellust, 'tis goet te mercken,
 Die en is oock niet zoo soet,
 Maer ghemenght met bitter roet:
 En als comt den loon nae wercken
 Dan maeckt sy ons desperaet,
Want u liefde haest vergaet.

Ghy verheft tot grooter eeren,
 Die u willen volghen naer,
 Maer 'tis cond en openbaer,
 Dat de cans met hen sal keeren,
 En sy vallen vanden graet,
Want u liefde haest vergaet.

Ghy loeght my soo lustigh aene,
 Doen ick u te dienen plach,
 Ick en hadde gheen verdrach,
 Ick moest doen naer u vermaene,
 Nu merck ick aen u ghelaet,
Dat u liefde haest vergaet.

Waer zijn u beloften schoone,
 Die ghy deedt met woorden jent.
 Och had ick u noyt gekent
 Noch gehoort naer uwen thoone
 'Twaer tot mijn der sielen baet,
Want u liefde haest vergaet.

Wie beminnen wil den Heer,
 'Sweirelts liefde moet afgaen,
 Oft Godts vyant wort hy saen
 En bedroghen alzo seere:
 Dus ontfanckt nu mijnen raet,
 'Sweirelts liefde haet vergaet.

F.G.S.B.

Een nieu Liedeken.

Op de wijze alsoo't beghint.

Wilder dan wildt, wie sal my temmen?
 Plach ick te singhen vroegh ende laet:
 Ick heb gheluystert na Christus stemmen,
 Dus ben ick ghetrocken tot anderen staet.
 Ick was soo wilt 't mocht aen my blijcken,
 Als eenen voghel vlieght inde locht;
 Heer Iesus heeft my met sijne practijcken
 Soo soetkens al in sijn net ghebrocht.
 Vry, livet, en los, ende ongebonden
 Mijn willeken volghden ick over al,
 Dat heeft my doen vallen in zoo veel sonden,
 'Twelck ick met rechte beclaghen sal.
 Heer Iesus leert my mijn willeken breken
 Al vallet my somtijts hert en swaer,
 Daer mede schouw' ick seer vele ghebreken,
 In alles gherust volgh' ick hem naer.
 Ick plach te gaen proncken lanckx de straten
 Verciert als een Goddinneken jent:
 Heer Iesus heeft my dit doen verlaten
 Mijn cruysken opnemen dat hy my sent.
 Cupido begon my heel te minnen,
 En te bestralen met sijn venijn,
 Nu leer ick aen Iesus vast legghen mijn sinnen,
 Om graey te vinden veur sijn aenschijn.
 Veur t'slempen en dempen, en domineren,

Oock dansen en springhen met herten bly,
 Moet ick nu vasten en abstinieren,
 Mijnen tijt beschreyden is mijn party:
 Prins Iesus, ik wacht mijn tecompence,
 Als ghy sult oordeelen inden throon
 Dat ick dan hooren mach die sentence
 Compt hier mijn bruyt, ontfanght de croon.

P.G.S.B.

Mey-liedt,

Op de wijze: *O Heer wanneer sal comen.*

Ick hoor aen der voghelen singhen
 Dat dit is den groenen tijdt,
 Godts lof sy al volbringhen
 En spelen seer verblijdt,
 Sal den mensche niet veel meer:
 Loven sijnen Godt en Heer,
 Soo is hy ondanckbaer seer.
 Al de boomen staen gheladen
 Met haer bloessels vruchtbaer schoon,
 Ende prijsen Godts ghenaden
 Die haer setten hier ten thoon,
 Siet dat den boom van u hert
 Bloemloos niet ghevonden wert,
 Tot Godts lof u keel op-spert.
 Siet de kruyden op der aerden
 Voetsel ende medicijn,
 Loven Godt den Heere vol waerden
 Die haer crachtigh groen doet zijn.
 Groeyet oock in deughden schoon,
 O mijn siele vlecht een croon,
 Veur den Schepper op den troon.
 Ghy zijt, o Godt, wonder crachtigh
 Ws ghelijck en vint-men niet,
 Want deur uwe hant almachtigh

Comet voort al wat men siet:
 O ghy zijt den Schepper sterck
 Al wat ick met ooghen merck,
 'Tis all' uwer handen werck.

Maer o wat tijdt sal dat wesen
 Als het eeuwich Mey sal zijn,
 Als het hoopken uytghelesen
 Blincken sal als sonne-schijn:
 Mijn siel verlanght och!
 Sal die Mey langh wachten noch,
 Seght sy dickwils met ghekroch.

Heere naer u eeuwicheden
 Wilt den tijdt vertrecken niet,
 Siet doch, siet op ons swackheden
 Ende merckt op ons verdriet:
 Laet den Mey toch comen uyt,
 Die uyt Christi wonden spruyt,
 Ende vloeyt veur Christi bruyt.

A.I.

Een ander mey-liedt.

Op de wijze: Laet ons loven Godt van boven.

Onsen Meyboom staet in't groen:
 Tot een yeders lust,
 Siet hy groeyt, siet hy bloeyt,
 Met Christus dierbaer bloet
 Is hy besproet.

Laet ons dese vruchten plucken
 Met ons herten vreught,
 Nieuwe jeucht, nieuwe vreucht
 Sullen sy geven soet,
 Naer ons ghemoet.

Weest o sone Godts verheven
 Deyr u cruys ghegroet,

Iesu soet, Iesu goet,
 Ghy zijt ons salicheydt
 Ons soeticheydt.

Ghy zijt die vreucht uytghelesen,
 Die ons 't leven gheeft,
 Deur u leeft // al dat heeft
 Gheleghen in doodts noot
 Der sonden groot.

Den sondaer hebt ghy ghenesen
 Deur u wonden swaer,
 O minnaer // u eenpaer,
 Moet loven het aerdtrijck
 En 't Hemelrijck.

A.I.

Een nieu Liedeken

Op de wijze: Aenhoort het gheclach o bloeyende jeught.

Staet op, staet op o soete jeught,
 Niet langher ghy nu slapen meught,
 Siet de sonne schijnt,
 Sonder nacht verdwijnt
 Och omhelst de deught.

Deught is becleedt met kleeren wit
 Weenende veur u deur sy sit,
 Och my open doet,
 Wacht sy metter spoet,
 Ter wijl ick bidt.

Wacht niet tot aenden ouden dach,
 Alsmen seer qualijck goedt doen mach,
 Om des jeughdes blom
 Ick ghevloghen kom,
 Neempt waer mijn gheklach.

Dienen de sond' is slavernij,
 Dienen de deught is heerschappij,
 Valsch de wereltd is,
 De deught compt ghewis,
 O jonckheydt compt tot my.

Onnooselheydt met een reyn hert
 Dat niet besmet met sonden wert,
 Dat is veurwaer
 Het verciersel claer,
 Dat niet wert smert.

Het bancketteren en dansen licht,
 En singhen een oneerlijck dicht,
 O dat is het net
 Dat de duyvel set,
 Dat is des doodts schicht.

Dit roept de deught gheheel beweent
 O jeught haet u ooren verleent,
 Deught clopt, open doet
 De deught is seer soet,
 Blijft doch niet versteent.

A.I.

Een ander van't Cruys.

Op de wijze alsoo't beghint.

Ghelijck den Wijngaert teer,
 Sonder schand' of on-eer,
 Hem vriendelijck op-recht,
 En constelijck hem hecht,
 Verwerrent, ende vlecht,
 Sijn ranck zeer swack,
 Lancks, en dweersch eenen boom, of eenen tack
 Of ghelijck den aerd-veyl,
 Beclest de muren steyl,
 En krinckelt over hoop,

Met menighen om-loop,
 Strick, werringh ende knoop,
 Aen het ghesteent,
 Dat soo daer me onscheydelijck ver-eent;
 Ha Cruys! als ick kuss',
 Verwerd' ick dan aldus,
 Tusschen de aerems bloot,
 Van mijnen Schepper groot,
 Al wierd' ick daer in doot,
 T'waer cleyn voor my,
 Blev ick maer slechts hem mijnen Schepper by.
 Maer waer toe noch ghetoeft?
 Ick sie dat my behoeft:
 Ick sie zijn lip-corael,
 Ick sie sijn aerems rael,
 Sijn lichaem t'eenemael
 Door-wondt, door-boort,
 Doorslaeghen, en soo vreedelijck termoort.
 Iesu my dogh eens jont,
 Vwen bebloedden mondt:
 Ach! op dat my beclijf,
 Tuss' ick u nu soo stijf.
 Ach! ach! siel, ende lijf
 Schijnt my t'ontgaen,
 Eer ick den brant van mijn Siel can versaen.
 Och och! wat al gheluck,
 Wegh, wegh voorleden druck.
 Den liefelijcken dranck,
 Die oyt den hemel schanck,
 En alle soet gheklanck
 Sou my verleen,
 Nu ick met Godt soo sottelijck ver-een.
 Nu leeft immers mijn Siel,
 In duysent vreughd-ghekriel,
 Vol vrolijckheydt sy schreydt,
 Soo sy haer nu vermeydt,

In u lof uyt-ghespreydt,
 O boom des Cruys?
 Die zijt alleen haer wooningh', en haer huys.

I.D.H.

Een ander Liedeken.

Op de voys van't Tucht-huys.

Schoon boven alle schoone,
 Hoe maght gheschien?
 Dat ghy dus hatigh ten toone,
 Voor alle lien.
 Dat ghy dus hanght ghenagelt
 Vlack inden windt,
 Bereghent en behaeghelt
 Mijn liefste kindt.
 Ghy die't al hebt gheschapen,
 Wat vremt bestier!
 Hebdy gheen pleck om slapen,
 Elders dan hier!
 Waer magh u bedde wesen
 Soo fraey beblomt,
 Dat u bruyt uyt-ghelesen
 Soo dickmael comt?
 Wee my bedruckte Moeder,
 Wee my ! wat raet?
 Alst nu, o mijn behoeder,
 Met u soo gaet!
 Ach Simeon vol weerden
 Ach, ach! o smert!
 Nu gaen u seven sweerden
 Dweersch door mijn hert.
 Ha Cruys! zijt dan gheboghen
 Op dat ick dus,
 Die my dicks heeft ghesoghen,
 Voor oorlof cuss'.

I.D.H.

Een gheestelijck Liedeken.

Op de wijze: Om een die ick beminn', leu' ick in rauwe.

Godts uytvercoren Bruyt,
 Vyt reynder minnen;
 Dherteken ontsluit
 Laet Christus binnen,
 Der werelt liefden wilt daer uyt verjaghen,
 S'en is u erve niet:
 Door haer naeck u verdriet,
 Haer blijerschap als een riet
 Moet u mishaghen.

Haer stricken soeckt t'ontgaen
 In dit kort leven,
 Godt sal u oock bystaen
 En niet begheven,
 Den tijt is kort dat sy u can vermaken:
 Zijt ghy in Godts bedwanck
 Hoe vol fenijns en kranck
 Dat oock is haeren dranck
 Sult ghy wel smaken.

Dus zijn sy sot, en dwaes,
 En onberaden,
 Die soecken 's weirelts aes
 Vol booser daden;
 Die sal hetg soet seer haest versueren
 Want dat is haer manier,
 Dat sy met valsch bestier
 Brenght doch haer minnaers hier
 Tot 't eeuwich trueren.

Tot 'sHemels bly jolijt
 Hebt groot verlanghen,
 En peyst dat ghy hier zijt
 Als een ghevanghen:

Soo sult ghy blijdelijck altijt versaken
 Het quaet dat Godt mis-haeght,
 In al dat Godt behaeght
 Sult u als suyver Maeght
 Altijdt vermaken.

Maeckt los der Sonden hant,
 Heft op u sinnen
 Al tot u Vader-lant,
 Wilt dat beminnen:
 Met deuchden schoon wilt hier u siel becleeden,
 S'ont-gaet ghy druck, en pijn,
 Met Godts vrienden divijn
 Gheniet oock sijn aenschijn
 Hier naer met vreden.

O Coninck triumphant
 Schoon Prins verheven,
 V Coninckrijck playsant
 Wilt ons toch gheven
 Als wy van dese werelt moeten scheidn,
 Dat wy in 'sHemels troon
 Altijdt met nieuwen toon
 V loven t'onsen Loon
 Met groot verblijden.

AE. Z.

Een nieuw Liedeken, vanden dans der Heylighen inden Hemel.

Op de wijze: Courante Hansken.

Heer Iesus leydt sijn gasten aen
 Ten dans rontsom den throone;
 En singht tot elck met bly vermaeck
 Dees veerskens soet van thoone

Tot sijne moeder Mariam.

Wat isser tusschen u en my?⁺
 Ick mensch en Godt verheven;
 Ghy zijt mijn liefste moeder bly,
 En maghet reyn ghebleven.

Maria Antwoordt.

Mijn ziel maeckt groot u Godt⁺
 Met uwe Seraphinnen mijn Heer,
 En mijnen gheest met allen zeer
 Verheught in u van binnen.

Tot de Enghelen.

Benedijt God⁺, Enghelen mijn,⁺
 Die u maeckt sterck van crachte,
 Om sijn bevel licht sonder pijn
 Te doen tot elck gheslachte.

De Enghelen antwoorden.

Lof, prijs, all'eer en danckbarhaz,⁺
 Cracht, wijsheyt boven maten,
 Zy u, ons Godt, in eeuwicheydt
 Ghegundt van alle staten.

Tot de Patriarchen ende Propheten.

Den Godt van uwe Vaders all'⁺
 Heeft my tot u ghesonden:
 Dat ghy uyt dit Egypten dal
 Deur my moeght zijn ontbonden.

De Patriarchen antwoorden.

Weerdigh zijt gy t'ontsluyten ras⁺
 Den boeck met seven sloten:
 V bloet ons sielen veel ghenas
 Deur ons zoo milt vergoten.

Tot d'Apostelen.

Ghy zijt met my cloeck ende stout,⁺
 Apostelen ghebleven
 In mijn tentatien menighfout
 Verdragen in mijn leven.

- + *Quid mihi & tui est mulier. Ioan 2.*
- + *Magnificat anima mea Dominum. Luc. 1.*
- + *Benedicite Dominum omnes Angeli, &c. Psal. 102.*
- + *Benedictio, &c. claritas, &c. Apoc. 4./*
- + *Deus Abraham, &c. misit me ad vos. Exo. 3.*
- + *Dignus es Domine aperire librum, &c. Apoc. 5.*
- + *Vos estis qui permansistis, &c. Luc. 22.*

D'Apostelen Antwoorden.

Waer zouden wy doch henen gaen?⁺
 Tot wien ons bekeere?
 Ghy wist ons woorden en vermaen
 Van d'eeuwigh goet te leeren.

Tot de Martelaers.

Saligh die om rechtveerdicheyt⁺
 Vervolghingh' hebt gheleden:
 Mijn rijck tot inder eeuwicheyt
 Schenck ick u nu van heden.

De Martelaers antwoorden.

All' wat wy veur v blijdelijck⁺
 Leden sonder beswijcken,
 By dese vreught oneyndelijck
 Is gheensints te ghelijcken.

Tot de Confessoren.

Het licht des werelts lustigh claer⁺
 Waert ghy, vrienden eersame,
 Des ick u schencke openbaer
 Dit eeuwigh licht bequaeme.

De Confesseuren antwoorden.

Deur waeter moesten wy en dier⁺
 Verduldelijck passeren:
 En ghy hebt in verkoelingh' hier
 Ons all' ghebracht zoo gheren.

Tot de Maeghden.

Ofschoon gheslachte suyver net⁺
 Van schoonicheyt ghepresen,
 Met claerheyd zijdy om beset
 Der deughden uytghelesen.

De Maeghden antwoorden.

O Bruydegom, om uwen naem⁺
 Als olie uytghegoten
 Waert ghy bemindt en aengenaem
 Ons Maeghden onverdroten.

- + *Domine, ad quam sibi verba vita aeterna habes. Ioa. 6.*
- + *Beati qui persecutionem patiuntur, &c. Matt. 5.*
- + *Non sunt condigna Passiones, &c. Rom. 8.*
- + *Vas estis lux mundi. Matt. 5.*
- + *Transivimus per ignem et aquam, et eduxisti nos in refrigerium, Psal. 65.*
- + *Oquam pulchra est casta generatio cum claritate. Sap. 4.*
- + *O leum effusum nomen tuum, &c. Cant. 1.*

Dees feeste duert tot allen tijt
 Al veur des Heeren throone,
 Dat ghesanck en soet jolijt
 Is boven maten schoone.

*Dit is de speculatie van S. Bonaventura.
 Lib. de dieta falutis, cap. vlt.*

F.G.S.B.

Een ander Liedeken.

Op de wijze van Malheureuse banden.

Gheluckich is den mensche
 Die in deuchden persevereert,
 Die sal na hare wensche
 Besitten de eeuwighe vreucht
 Sonder pijn en smert
 Sal haer jonck hert
 Scheppen een nieuwe jeucht.
 Hierom wilt niet vertoeven
 O jonghe maeghdekens teer,
 Maer wilt dit wel bevroeden
 En schenckt u jeucht aen Godt den Heer
 En verachtet al
 In dit aersche dal,
 Dat u treckt tot swerelts eer.
 Soo suldy ontfanghen voor loon
 De croon van peerlen fijn,
 Ghy sult wesen seer schoon,
 En sult eeuwelijck in vreuchden zijn,
 In des Hemels hoff
 Des Heeren loff,
 Suldy singen met d'Engelen fijn.

Een ander Liedeken.

Op de wijze als't beghint.

Patienci' is soo goeden kruyt,
 Het staet nu in't saysoene,
 Want haer kracht en haer virtuyt
 Heeft ieghelijck wel van doene:
 Spoeyt u tot plucken koene
 Dat edel kruyken soet:
 Sluytet in het herte dijn,
 Denckt het sal eens beter zijn,
 Sterckt in Godt uwen moet. Sluytet, etc.

Nu dan, die lijdtzaamheyt behoeft,
 Aldus suldy-se saeyen,
 vertroost den mensch die is bedroeft,
 Godt sal u oock wel paeyen,
 En helpen uyt den quaeyen
 Als ghy in lijden zijt:
 Want soo ghy een ander doet
 Suldy vinden, quaet oft goet,
 Van Godt ghebenedijt. Want, etc.

Die lijdtzaamheyt wilt krijghen saen,
 In't korte sal hy't leeren,
 Moet daghelijcks die plucken gaen
 In't groot lijden des Heeren:
 Wilt u doch daer toe keeren,
 Met traenkens wel aensiet
 Hoe dat hy in't cruyce staet,
 En van't cruyce niet en gaet
 Om pijnne noch verdriet. Hoe dat, etc.

Al die onpatientich zijn
 In dese droeve tijden,
 Sy doen haer selven dobbel pijn,
 Want elck die moet hier lijden:
 Wildy naermaels verblijden

Veracht des werelts lust:
 Schout voort-aen de sonden quaet,
 Volcht de deuchden metter daet
 Houdt u in Godt gherust. Schout, etc.

A.I.

Christelijcke dancksegginghe.

Op de wijze: Ick weet een schoon casteel.

Ick wil des Heeren loff
 Vyt 'sherten gront volbringhen
 Die ons schiep uyt het stoff,
 En gaff ons alle dinghen.
 Godt maeckte den mensche hier
 Heere van landt en dier
 En was met hem seer goedertier.
 Als hy ghevallen was
 (Och lacy!) deur de sonden
 Quam Godt gheloopen ras
 End' heeft doots wond' verbonden
 Deur Christi dierbaer bloet
 Dat uyt sijn wonden vloet
 Wort doodts wond' ghenesen soet.
 Hy liet aen 't Cruys met pijn
 Sijn reyne handen speten,
 Sijn doot is medicijn
 O doot veur uwe beten
 Noch sathan, doot noch hel,
 Noch geen tyran soo fel
 Kan staen teghen Emanuel
 Met uwen heylighen Gheest
 Vertroost ghy't hert berouwet
 Dat u vrucht, ende vreest
 En vast op u betrouwet,
 O gheenen troost soo soet

Als Godt vertroostingh' goet,
 Die vanden Vader en Soon bloet.
 Gheen tongh' nu spreken kan
 O Heer al uwe daeden,
 Maer als wy gaen hier van
 Naer u rijck onbeladen,
 O dan, dan sullen wy
 Vytroepen eeuwich bly,
 Loff Gode alder goden zy.

A.I.

Een gheestelijck Mey-liedt.

Op de wijze: Courante Piccarde.

Den Mey staet in haer jeught
 Schept nu een nieuwe vreught
 Die den Heere loven meught:
 Ontbint u hert
 Van sonden smert,
 V siel bereydt
 Aenden Heer u salicheydt.
 In deughden altijd groeyt
 In liefde jeughdigh bloeyt
 Want dit leven haestigh spoeyt:
 Dan compt de doodt
 Tot onser noodt,
 En naer den tijdt
 Volght een langhe eeuwicheydt.
 Een boom die van Godts hant
 Op't aertrijck wert gheplant
 Maer gheen vruchten oyt en wandt,
 Die wert verfoeyt
 En uytgheroeyt
 Om met verwijt
 Eeuwich zijn vermaledijt.

Dan naeck van deught en goet
 Gerooft van't leven soet
 Valt ghy in groot teghenspoet:
 Dan met berouw
 Sult ghy d'ontrouw
 Beclaghen seer
 Van 'swereldts vermomde eer.
 Haer ooch-schijnlijcke pracht
 Dat blinckt en soet toelacht
 En u hert soo seer na tracht:
 Eyndt achter-naer
 In groot misbaer
 En haer schoon schijn
 Deckt een doodelijck fenijn.
 Gheluckigh menighfout
 Die nochm jonck op Godt bout
 En in deughden op wast ont:
 Want eeuwigh groen
 Als een plantsoen
 Sal bloeyen schoon
 By Godt inden hooghsten throon.

A.I.

Een ander Liedeken.

Op de wijze: Gesegent zijn mijns liefs bruyn ooghen.

O Godt aenhoort mijn bidden clachtigh,
 En wilt o Heere zijn ghedachtigh,
 Dat ick u mach aenschouwen claer,
 En doet de duyster wolcken verdwijnen:
 Van eyghen wille die my pijnen,
 En my van u scheyden eenpaer.
 O Godt dat ick my soo versinden
 Dat ick u na behooren minden,
 Alle mijn droefheydt liet ick staen.

Ick waer verlost van drucx ghequelle,
 Verslonden waer doodt, duyvel en helle,
 Dan soud' ick vrolijck spaceren gan.

Maer nu heeft my dat quaedt bevanghen,
 Verlost te zijn is mijn verlanghen
 O Heere aensiet doch mijn verdriet
 Al vinde ick u gheschreven in boecken
 Ende gheschildert op alle doecken
 Dat en versaedt mijn siele niet.

Daerom bidde ick u t'elcken keere
 Verlost mijn arme siel' o Heere,
 Dat ick u mach aenschouwen vry
 En wilt mijn vyanden bedwinghen,
 Die my niet dan de doodt en bringhen.
 Vernieltse Heer soo ben ick bly.

Die oude hoere laet my niet rusten,
 Die ick soo langh hebb' ghedient met lusten,
 Dats eyghen wille cloeck in schijn:
 Can ick die, o Heer, niet heel begheven,
 Soo moet ick derven dat eeuwich leven,
 En altijd vol onrusten zijn.

O Heer Godt wilt mijns ontfermen,
 Ontfanght my in uwen ermen,
 En stort in my u liefde reyn:
 O schoonste [...] my te baten,
 Soo can ick [...] laten
 En altijd met u vrolijck zijn.

A.I.

Een ander Liedeken.

Op de wijze: Balleti, Si vous estex belle.

Over-schoone jonckheydt teere
 Compt tot de Christelijke leere
 Neerstelijck sonder verdriet

Wilt u wat vermaecken
 Met Godtvruchtighe saken
 Com com com com, com com com com,
 Com com vertoeft toch niet.

En wilt u niet excuseren,
 Maer wilt toch presenteren,
 V vijf sinnekens voorwaer,
 Tot den dienst van Godt de Heere,
 Om in deucht te vermeereren,
 Com com com com, com com com com,
 Com com volgt my naer.

Ick sal u den wegh wijsen
 Om van sonden op te rijsen
 En wilt toch niet blijven staen
 Maer wilt u neerstelijck spoeyen
 Soo suldy in deughden groeyen
 Com com com com, com com com com,
 Comt om te leeren saen.

Prince.

Wie hoore ick daer disconteren
 Die my roept tot de Christelijke leere:
 Met alsoo soeten vreuchtg
 Ick en wil niet langher toeven,
 Maer ick wil comen proeven
 Hoe soet hoe soet, hoe soet hoe soet
 Hoe soet dat smaect de deucht.

Hier volgen sommige stichtige Liedekens van recreatie. Tot lof van alle deughdelijcke Vrouwen.

Op de wijze: Den tijdt is hier, &c.

Salomon die prijst, een goede Vrou eersame,
Want uyt haer so rijst, alle solaes en vreucht,
Daer sy mede spijst, den man seer wel bequamen,
Als sy hem bewijst, reyn liefde met haer deucht,
Door haer soete sprake maeckt sy den man verheucht,
Haer vrolijcke manieren goet,
Sijn boven violieren soet,
Den man sy vreucht hanteren doet,
Door haer reyn suyver jeucht.

Gehoorzaam en goet, is een geschickte Vrouwe,
Sy eert haren man soet, als Sara Abraham,
Eerbaer wijs en vroet, als Rebecca ghetrouwe,
Die Iac metterspoet, voor sijn huysvrouwe nam,
Schamel en onnoosel als Rachel van rijcken stam,
Daer Iacob veerthien jaren lanck,
Om diende sonder beswaren cranck,
Hy voerdense wech met haren danck,
Van sijnen Oom Laban.

In't boeck Esdras daer, wort hooghelijck gepresen,
Een vrouwe eerbaer, dat sy te boven gaet,
In sterckheit veurwaer, den Coninck uytgelesen,
Oock den wijn seer claer, soo daer geschreven staet,
Want het is ghebleken aen Iudich metter daet,
Die vromelijck afgheslaghen heeft,
Holofernis hoofd vol plaghen sneeft,
Dat sy me ghedraghen heeft,
In Betulia delicaet.

Siet Abigael, heeft oock perdoen verkregen,
 Veur haren man fel, daer David op was verstoort
 Want sy is hem snel, met spijsse ghecomen teghen
 Deur haer spreken wel, maeckten sy goet accoort,
 Haer soete wijse woorden heeft David aengehoort
 Daerom heeft hy ghebenedijt
 Abigael die seker zijt,
 Haer huysghesin heeft sy bevrijt,
 Van sulcken grooten moort.

Assuerus seer quaet, meynde de Ioodtsche natie,
 Geheel Abrahams saet, op eenen dach te verslaen,
 Door den boosen raet, van Amans informatie,
 Waren desperaet, allen die Ioden saen,
 Hester die Coninginne quam by Assuerus staen,
 Daer beden hem moveerden wel,
 Sijn gramschap die cesseerden snel,
 Daerom hy ordineerden wel,
 Die Ioden vry te gaen.

Hierom wel aensiet, wat een goey Vrouw can maken,
 Droefhz oft verdriet, wort van haer niet vermeert
 Anders en soeckt sy niet, dan vrede in alle saken,
 Als daer twist gheschiet, sy dien te besten keert,
 Alle haer huysghesinne sy goede seden leert,
 Sy is een Spieghele schoon verciert,
 Deur haer deughden die sy hantiert,
 Deur sulcken Vrouw wel ghemaniert,
 Wordt eenen man gheeert.

Prince Idoon, hebt ghy een Vrouw verheven,
 Van deuchden schoon wilt haer beminnen dan,
 Paulus in persoon, heeft haer oock prijs gegeven
 Dat sy is een croon, en glorie van haren man,
 Salich is den minnaer die hier vercrijghen kan,
 Een deughdelijcke Vrouwe fris,
 Die haren man ghetrouwe is,
 Certejn gheen berouwenis
 Sal hem daer comen van.

N.I.

Een Tafel Liedeken.

Op de wijze: V Heer verheven,,sonder sterven.

Compt nu ter stacy,,jubilacy
 Want wy soecken hier nu vreught,
 Siet recreacij // is een gracy,
 Daer den gheest deur wordt verheught,
 Hierom mijn vrindekens wtghelesen
 Al te samen hier present,
 Wy moeten nu wat ghenuchelijck wesen
Op desen maeltijt excellent.

Naer ons bevelen mijn wilt nu spelen
 Brenght u instrumenten voort,
 En laet u kelen mijn vrolijck quelen
 Ghy musieckers houdt accoort,
 V vreught en laet doch niet cessereren,
 Singht oft speelt op't instrument
 Wy moghen ons wel vercreeren
Op desen maeltijdt excellent.

Ghy rethorijcken mijn sonder beswijcken,
 Compt oock hier op dese feest,
 En laet vrij blijcken mijn u practijcken
 Oft ghy constigh zijt van gheest,
 'Tgheselschap wilt met vreught verciereren
 Met u refereynen jent,
 Wy moeten nu wat ghenucht hantieren,
Op desen maeltijt excellent.

Om vreught wy quamen // al te samen
 Hier op desen maeltijdt fier
 Vry sonder schamen // naer betamen,
 Om te maecken goede cier,
 Dus eet en drinckt naer u begheerte
 Spijs en dranck staet hier ontrent,

En wilt u selven wel tracteren,
Op desen maeltijdt excellent.

En wilt niet proncken // bitter loncken,
 Maer toont hier een bly ghelaet,
 V woorden gheschoncken // soete droncken;
 Proeft den wijn die veur u staet,
 Sy sal den gheest met vreught vermenghen,
 Als hy comt in u convent,
 Dus willet malckanderen eens ombrenghen
Op desen maeltijdt excellent.

Ghy princen reyne // al ghemeyne
 Weest nu vrolijck ongheveyst,
 Hier wordt certeyne // in dit pleyne
 Soete vreught van u gheheyst
 Met blinden gheest wt uwer eeren
 Heb ick dit nieuw liedt ghe-endt,
 Op dat ick blijschap sou vermeereren
 Op desen maeltijdt excellent.

A.I.

Een ander tafel-liedecken.

Op de wijze: Nu laet ons allegaer danckbaer zijn.

Weest nu eens bly // van herten vry
 Ghy vrindikens uytvercoren,
 Schout fantasy // melancoly,
 En wilt nu vreught orboren,
 Op desen maeltijdt excellent
 Laet vreught in u herte zijn gheprent:
 En wil u hier niet schaemen
 Om vreught wast dat wy quamen.
 Wy quamen hier // om goede cier
 Op dees maeltijt te maken,
 Dus vrienden fier // spaert cost noch bier
 Wilt alle droefheydt staken,

Stelt alle swaerheydt aen d'een sy
 Toont dat ghy zijt van herten bly,
 Op desen maeltijdt reene
 Weest vrolijck all' ghemeene.

Met vrolijck spel // moghen wy wel
 Den gheest nu eens verheughen,
 Vliet van hier snel // ghy nijders fel
 Die gheen vreught en vermenghen,
 Wy zijn uyt liefden hier versaemt
 Om vrientschap te pleghen soo dat betaemt.
 Spijt haer die dat benijden:
 Wy sullen vreught belijden.

Ghenucht en vreught // den geest verheught
 'Tis lustigh om te pleghen:
 Speelt als ghy meught // ghy jonghe jeught
 Die zijt tot vreught gheneghen,
 Want als wy oudt van jaren zijn,
 Dan is ghenucht, druck en pijn,
 Laet ons dan vreught hantieren
 Met vrolijcke manieren.

Wy zijn ghepaert // by een vergaert
 Om vrientschap te hanteren,
 Vrienden vermaert // gheen vreught en spaert
 Laet vrij den gheest floreren,
 Want met den blijden bly te zijn
 Mach wel gheschieden wt liefden fijn,
 Laet ons dan vreught bedrijven
 In goede vrientschap blijven.

Dus eet en drinckt // een liedeken singht
 Laet vreught hier openbaren,
 Oock danst en springht // het spel dat clinckt
 Seer lustigh gaen de snaren,
 Sy locken ons tot vreughden siet
 Hierom en willen wy laten niet
 Ghenuchelijck te wesen
 Als vrienden uytghelesen.

Ghy Princen fijn // die hier nu zijn
 Wilt doch in't goede keeren,
 Dit liedeken cleyn // uyt liefden reyn
 Ghesonghen tot uwer eeren,
 Ick heb ghedaen met blijden gheest
 Om vreught te maken aldermeest,
 Laet ons doch vrolijck wesen
 Op dees maeltijdt ghepresen.

N.I.

Noch een ander tafel-lieden vanden edelen coelen wijn.

Op de wijze: Ghevet Sinte Marten, &c.

Tot vreuchden wilt ontspringhen,
 Weest blij ghy droeve naci,
 En wilt nu vrolijck singhen,
 Met soete Iubilari,
 Want nu den tijt en spaci,
 Dunckt my bequame zijn,
 Wy krijghen recreaci,
Deur den edelen coelen wijn.

Den wijn is goet en crachtigh,
 Men moet hem dier betalen:
 Cooplieden rijck en machtigh,
 Doen hem van verre halen,
 Men drinckt hem sonder falen
 Vyt ghelas oft cristelij,
 Vyt coppen ofte uyt schalen,
O den edelen coelen wijn.

Hierom soo wilt aenmercken
 Wat dat den mijn can maken,
 Miraculeus van wercken
 Is hy in vele saken,

Die hem te recht ghenaken,
 Sijn reuck is medicijn,
 Wel haer die moghen smaken,
O den edelen coelen wijn.

Die seer oudt zijn van daghen,
 Die maeckt hy jonck van jaren,
 Die altoos kermen en claghen
 Doet hy vreucht openbaren,
 Die vreckigh zijn in sparen,
 Die maeckt hy milt en fijn,
 Dit comt al deur den claren
Edelen rinschen coelen wijn.

Die stomme die hem drincken,
 Die doet hy praten en singhen,
 Die creupel en manck gaen hincken
 Hy doet haer dansen en springhen,
 De arme in alle dinghen,
 Sijn rijck op dat termijn,
 Van cleeren, gelt en ringhen,
Deur den edelen coelen wijn.

De fatste vanden lande,
 Die maeckt hy wijs als Heeren,
 Die plomp zijn van verstande,
 Die can hy lichtelijck leeren,
 Haer sprake doet hy verkeeren,
 In Francoys, Spaens oft Latijn,
 Dus hout hem wel in eeren,
O den edelen coelen wijn.

De wijse maeckt hy dwasen,
 Soo groot is hy van crachten,
 Die altoos volle ghelassen,
 En groote schalen machten
 Sy vallen in slooten en grachten,
 In modder soo dick als bryn,
 Dan hoort men groote clachten
Vanden edelen coelen wijn.

Nochtans wordt hy ghepresen
 Vande mannen eersame;
 Den vrouwkens uyt-ghelesen
 Is hy oock aenghename,
 Wanneer sy ligghen in crame
 Al achter de gordijn,
 Dan is haer seer bequame
O den edelen coelen wijn.

Dus vrindekens altemale
 Aensiet den coelen wijn blincken:
 Drinckt vry een volle schale,
 Hy sal wel neerwaerts sincken;
 V keelken dat sal klincken:
 Om te singhen een Liedeken fijn
 Met vreughden moetmen drincken
O den edelen coelen wijn.

Laet ons den Prince loven,
 Die Noe eerst openbaerden,
 Vyt den Hemel van boven,
 Hoe dat hy de wijngaerden,
 Sou planten inder aerden,
 Teghen den sonnen schijn,
 Dus houdt hem wel in waerden,
O den edelen coelen wijn.

N.I.

Een vrolijk Tafel liedeken van het goet bier:

Op de wijze: O Nachtegael in't wilde.

Ghy droeckaers principale,
 Minnaers van het goet bier,
 Een droefelijcke quale
 Sal ick u singhen hier.

Maeckt van u potten scherven
 Die dick sit op de banck
Het goet bier dat moet sterven.
Want het wordt veel te cranck.

De coren-coopers ghierigh
 Gaen proncken alsoo breedt;
 Haer jonghe vrouwen cierigh
 Gaen gheren fray ghecleedt.
 Sy en willen niet derven
 Haer schoon cieradigh blanck
Dus moet dat goet bier sterven,

Want, &c.

De molenaers sonder falen
 Doen hem oock groot ghequel;
 Als sy de granen malen
 Sy scheppen diep en wel.
 Sy soecken goet en erven,
 Dus singh ick mijnen sanck,
Het goet bier dat moet sterven,

Want, &c.

De brouwers seer hoochmoedigh
 Sy drincken gheren wijn,
 Het water overvloedigh
 Putten haer knechten fijn
 Daer mede sy bederven
 En maecken t'sopken lanck,
Dus moet dat goet bier sterven,

Want, &c.

De schippers die't ons brenghen
 En zijn oock hier zoo slecht,
 Men moet sonder verlenghen
 Betalen wel haer recht;
 Sy soecken te verwerven
 Schip loon naer haeren danck,
Dus moet het goet bier sterven,

Want, &c.

De tappers sonder flouwen
 Weten practijcken siet
 Sy kunnen oock wel brouwen
 Al zijn sy in't Ambacht niet

Sy schrijven en sy kerven
 Betaelt wordt hunnen ganck,
Dus moet dat goet bier sterven, *Want, &c.*
 Prince hoe kanmen prijsen
 Die accidenten vlow,
 Imposten en accijsen
 Sy maecken 'tbier zoo flow
 Ten zy deur goede conserven
 Silver van claer gheclanck,
Het goet bier dat moet sterven.
Want het wordt veel te cranck.

N.I.

Een oudt liedeken van de dancksegginge.

Op de wijze alsoo't beghint.

Nv laet ons allen danckbaer zijn,
 Ons Heer ons Godt, ons Vader,
 Die ons van bier, van wijn, van dranck
 Versaet heeft allegader
 Van vleesch en ander goede spijs
 Ghecockt, bereyt seer menich-wijs
 Wilt hem u herte aencleven,
 Hy en sal u niet begheven.
 Den Sone Godts ghebenedijdt
 Die willen wy mede loven,
 Die ons van sonden heeft bevrijt,
 Wanneer wy waren verschoven,
 Die ons soo minnelijck heeft ontfaen,
 Ende inder noot niet af en sal gaen,
 Bemindt hem in dit leven,
 Hy en sal u niet begeven.
 Wy dancken oock Godt den heylighen Geest,
 Van sijnder visitatie,
 En hadde hy by ons niet gheweest,

Dus vreucht waer tribulatie,
 Hy is een trooster in't verdriet,
 Want sonder hem en connen wy niet
 Wilt hem u herte bereyden,
 Hy en sal van u niet scheidn.

Wy willen den weerdt oock dancken seer,
 Die't al heeft laeten coken:
 Hy heeft zoo wel bewaert sijn eer,
 Want ons en heeft niet ghebroke,
 Wy dancken oock 't gheselschap goet
 En zijt vrolijck met herten soet:
 Dat ghy hier zijt ghecome,
 Wort danckbaerlijck ghenomen.

Wy en willen oock vergeten niet,
 Die van hier zijn ghescheyden,
 Op datse Godt uyt alle verdriet
 Al in sijn rijck wil leyden,
 Want soo wy doen, sal ons gheschien,
 Wanner wy oyt dit leven vlien,
 Aldus soo wilt veur desen
 Eenen Pater noster lesen.

Prince.

Wy willen ons wat verblijden nu
 'Tis nu eenen dach van vreughden
 Van swaericheydt ons maecken schuuw
 Soo moghen wy wat verjeughden:
 Den bogh' mach altijd niet ghespannen staen
 Hierom soo laet nu droefheydt gaen,
 'Tis nu geen en tijdt van schreyen,
 Wy willen ons wat vermeyen.

A.I.

Een nieu liedeken van recreatie.

Op de wijze: Onlancx ghingh ick spaceren.

Lestmael hoort mijn verclaren
 Om vreught te openbaren,
 Sonder eenigh beswaren,
 Op d'water ick laveerde:
 Lustigh spronghen de baren
 Ick ghingh my mede paren,
 Om na Lillo te varen,
 Met de ghereformeerde:
 Sy setten my aen't boort
 En seyden onghestoort,
 Compt vrient met ons en hoort,
 Naer 't rechte Godes woordt,
 Dat u onse trauwanten,
 'Ksou segghen Predicanten,
 Sullen in't herte planten,
 Doet vry na heuren raet,
 'Tsal wesen t'uwer baet.

Ick ben in't schip ghetreden
 Ick dacht nu krijgh ick heden
 Materie met reden
 Om u de cap te vullen:
 Sy hebben my ghebeden
 Compt vrint sit hier beneden,
 Maer eer ick wist de seden
 Begonsten sy te brullen,
 Ick sach nu daer dan hier
 Deur dees vremde manier,
 Sy maeckten groot ghetier
 Tot dat sy quamen schier
 Veur Lillo sonderlinghen
 Daer lieten sy heur singhen

Op't landt sach ickse springhen,
 Ick spronckse lustigh naer,
 Ten viel my niet te swaer.

Als wy met cloecken sinnen,
 Quamen te Lillo binnen,
 'Tspel ghinghen daer beginnen,
 'Twas tijdt van predicatie,
 Vrienden en vrindinnen
 Begonsten my te kinnen,
 En baden my uyt minnen
 Gheluck en salutatie,
 Menighen beroyden haen
 Heeft daer sijn best ghedaen,
 Om my seer wel t'ontfaen,
 Terstont quam daer seer saen,
 D'aelmoessenier waerachtigh
 T'Antwerpen oock woonachtigh,
 Die quam aldaer seer prachtigh,
 Met den scheilen knaep,
 Hy sach wreedt als een schaep.

Terstont sach ick beneven,
 Den Predicant beseven
 Staen op den stoel verheven
 Als eenen joncker lustigh,
 Hy wist het hem soo te gheven:
 Vrienden daer staet gheschreven,
 En wilt suchen noch beven,
 Maer stelt u herten rustigh,
 Zijt gherust dach en nacht
 Eet en drinckt, zijt wel bedacht,
 Want Christus hier op acht
 Die hevet al volbracht.
 Al weat de papen prasen
 Ten zijn maer visebasen,
 Sy doen de menschen rasen,
 Sy sluyten joncker geus,

Den hemel veur den neus.

De Religieusen quamen
 Hem inden sin by namen,
 En sey hoe datse samen
 Schooren den rock des Heeren.
 Derf hy't hem niet wel schamen
 Sulcken leugens te ramen,
 Om datse naer 'tbetamen
 Draghen besondere cleeren,
 Elck een dit dit noteert
 Seght my onghefailleert,
 Ist qualijck ghestoffeert
 En oock ghepractiseert,
 Sulcken leughens sonder stooren,
 Wast volck al moet om hooren
 Sy buyghden noch haer ooren,
 Maer siet den dullen cop
 En hiel daer me niet op.

Hoort toe als de ghehulde
 Hoe dat het calf noch brulde,
 Ghelijck de onverdulde
 Dees leughen ghingh noch grover,
 Eenen Priester t'sijnder onschulde,
 Soo dickwils den kelck vulde,
 Tot dat hy heel versmulde
 En viel van achter over:
 Noch swoer hy op sijn trouw
 Van een goede jonckvrouw,
 Die gaen te biechten souw,
 Den biechtvader niet en wouw
 Haer gheenssins absolveren
 Oft moest hem contenteren,
 En terstont assureeren,
 Twee hondert gulden ghepast;
 'Tzijn leughens diemen tast.

Onsen Heer sonder vermijen,

Die woud' by gaen bestrijen,
 Wie soud' hem toch verblijen
 In alsulcke ghesellen:
 Christus sprack hy ten tijen,
 Al naer sij dierbaer lijen,
 Smaecte sonder vermijen
 De bitter pijn der hellen.
 Ick dacht och lieve Heer,
 Is dit de rechte leer,
 Die sy prijsen soo seer,
 Doen nam ick mijnen keer,
 En wilde van daer scheidn,
 'Twas vrient wilt noch wat beyden,
 Dan wilt u Godt gheleyden,
 Draeght dees twee Psalmen met,
 Sy zijn suyver en net.

In maniere van spreken,
 Heb ick met loose treken,
 Dees twee Psalmen ghesteken
 In mijnen boesem cleyne,
 Sy begonsten te leken,
 Ick hebber naer ghekeken,
 Ick was by naer besweken,
 Al van den stanck onreyne,
 Die my daer af vernam,
 Doen was ick alsoo gram,
 Maer als hy naer den stam,
 By ander Psalmen quam
 Begost hy soo te stincken,
 'Tsal my noch langh ghedincken,
 Ick moeste eens gaen drincken,
 Een tuyghsken alsem wijn,
 Daer med' verginck de pijn.

Prince schout dees erreuren,
 Ick seght u van te veuren,
 En wilt u oock niet speuren,

[Noot van de redactie: pagina 129-130 ontbreken in het origineel]

Om naer Lillo te loopen,
 Het zijn duyvels humeuren,
 Godts woordt sy heel verscheuren,
 En met de tanden leuren,
 Oprecht het vel afstroopen.
 Houdt u aen't vast ghemerck,
 Dat is de heylighe Kerck,
 Die deur Godts wonder werck,
 En sijn belofte sterck,
 Allen de helsche seughen
 Daer teghen niet en meughen,
 Ten baedt schimpen noch leughen
 Want haer is toegheseydt
 D'eeuwighe vasticheydt.

N.P.

Een nieuw Bruyloft Liedeken.

Op de wijze: Den Nachtegael sancker met soeter stemmen, &c.

Hoort altesamen, ick sal u leeren,
 Een nieu reyn suyverlijck Liedeken fijn,
 Den bruydegom en sijn bruyt ter eeren,
 Met al de ghehoude die hier nu zijn.
 Heer bruydegom en vrou bruyt ghepresen,
 Op u bruyloftsfeeste zijn wy versaemt
 Om dat wy ghenuchghelijck souden wesen,
 Met goede manieren soo dat betaemt.
 Wy vieren nu uwen dagh met eeren,
 V bruyloft feeste met vreuchden delicaat,
 Siet dat ghy leeft na de wet des Heeren,
 In desen heylighen echten staet.
 Ghy zijt nu in het groot oorden ghecomen,
 Godt geve u gheluck en saligh accoort,
 Dat ghy desen staet nu aen hebt ghenomen,
 Daer alle staten uyt comen voort.

Het houwelijck is van hoogher weerden,
 Een groot sacrament soo Paulus vertelt,
 Dat Godt den Heere op deser eerden,
 In't paradijs selve heeft inghestelt.

In desen staet wilt Godtvruchtich leven,
 Met reyne liefde malcanderen bemint,
 Godt sal u sijn benedictie gheven,
 In al u hanteringh' wat ghy begint.

Vruchtbaer sult ghy wesen, na Davids beschrijven,
 Den arbeyt uwer handen sal u versaen,
 V kinderens sullen als planten van olijven,
 Ghedienstelijck rontsom u tafel staen.

Dan sal u herte van vreuchden bloeyen,
 Als ghy sult aensien u kinderen bequaem:
 Dit doet de liefde in't houwelijck groeyen,
 Dat sy zijn twee zielen in een lichaem.

Siet hoe ghy versaemt zijt onder u beyden,
 Van Godt den Heer by een ghepaert,
 Geen mensche ter werelt en mach u scheidten,
 Dan de bitter doot die niemant en spaert.

Hierom wilt malcanderen ghetrou blijven,
 Vreedtsamich en vriendelijck in de deucht,
 Twist en kyvagie van u verdrijven,
 Eendrachtighe liefde brengt alle vreucht.

Die hen aldus tot deuchden begeven,
 Malcanderen beminnen met liefde wijs,
 Sy hebben hier namaels dat eeuwich leven,
 Hier op der aerden een paradijs.

Maer daer discordia wort ghevonden,
 Sy doen malcanderen soo grooten ghequel,
 Met kijven en vechten tot allen stonden,
 Sy hebben te samen een eeuwighe hel.

Orlof ghehoude wilt hier op dencken,
 Leeft toch godtvruchtich in deuchden fijn,
 Soo sal u Iesus sijn gratie schencken,
 V water verkeerem in soeten wijn.

Hier volgen sommige devote Leysenen, soo oude als nieuwe.

Een Kindeken is ons gheboren
 In Bethleem,
 Des hadde Herodes thoren
 Dat scheen aen hem.
 Dry Coninghen uytvercoren
 Quamen te Ierusalem
 Sy vraeghden, waer hy was gheboren
 De Coninck der Ioden?
 Wy saghen in Orienten de Sterre sijn
 Wy comen hem aenbidden
 Dat kindekijn. Een Kindeken.
 Doen Herodes dat vernam
 Dat 'tkint gheboren was,
 Hy werdt toornich ende gram
 Ende ontsagh hem das,
 Dat hy verliesen souwe
 Sijn rijck was groot,
 Dacht hoe hy brenghen woude
 Dat Kindeken ter doot. Een Kindeken.
 Hy vraechde met haestichede,
 Waer dat kint gheboren was,
 Te Bethleem in de stede
 Soo was datmen daer las
 Daer is hy gheboren de Heere groot
 Die ons sal verlossen
 Van der eeuwigher doot. Een Kindeken.
 Herodes sprack tot den vroeden:
 Gaet henen ende soeckt dat Kindt,
 Met alsoo grooten spoeden
 Tot dat ghy hem vindt.
 Boven alle Coninghen

Soo is hy fijn
 Men seyt hy sal besitten
 Dat rijcke mijn Een Kindeken.
 Als ghy dat Kint hebt vonden
 Soo keeret weder tot my
 In alsoo corten stonden
 Ende seght my waer dat zy,
 Ick soudet gheerne aenbeden
 Dat cleyn Kindekijn,
 Het heeft soo seer deursneden
 Dat herte mijn. Een Kindeken.
 Maer als die Coninghen quamen
 Buyten Ierusalem,
 Met vreuchden sy vernamen
 De Sterre staen veur hen,
 Al tot dat sy vonden dat kindekijn
 In doecken ghewonden
 Byde moeder sijn. Een Kindeken.
 Drije Coninghen aenbaden
 Dat kindt niet seer oudt
 Sy offerden wel beraden
 Myrrhe, Wieroock, ende Goudt.
 Dat deden sy daeromme
 Dat daer scheen grooten noot
 Sy saghent al omme ende omme
 Van haven bloot. Een Kindeken.
 Des nachts als sy slapen wouden,
 Quam d'Enghel Godts tot hen,
 Dat sy niet keeren en souden
 Al over Ierusalem.
 Nae eenen anderen weghe
 Zijn sy ghekeert
 Na huys al met Godts seggen
 Alsmen ons leert.
 Wy bidden nu en singhen
 Dat Iesus is bekant,

Dat hy ons wille bringhen
 In sijn Vaders Landt,
 Daer hem de Enghelen eeren
 Tot alder tijdt
 Dat gunn' ons de Heer der Heeren
 Ghebenedijdt. Een Kindeken.

Een ander Leysliedeken.

Op de wijze als't beghint.

Laet ons met herten reene
 Loven dat soete kindeken cleene
 Het brengh ons uyt en weene.
 Ons is een kint ghebooren,
 Een Soon ghepresenteert:
 Hy komt de hell' verstooren
 Als mensch ghefigureert
 Godt ende mensch met eene,
 Ons' verlosser goet alleene,
 Wordt hier met ons ghemeene. Laet ons, etc.

Dies moghen wy wel eeren,
 De maghet die hem droegh,
 Dien grooten Heer der Heeren,
 Die haer niet en verwoegh,
 Sy is, en anders gheene,
 Moeder, en suyver maghet alleene:
 Godt is met haer ghemeene. Laet ons, etc.

Groetse alle vriendelijcke
 Die schoone suyver jeucht:
 Men vandt noyt haers ghelijcke:
 Sy mach wel zijn verheught:
 Sy is, en anders gheene,
 Moeder, en suyver maeght alleene:
 Godt is met haer ghemeene. Laet ons, etc.

Ghe-eert soo moet dan wesen
 Nu en tot aller tijt,
 De moeder Godts ghepresen,
 Al ist der ketters spijt:
 Sy is en anders gheene,
 Moeder, en suyver maeght alleene:
 Godt is met haer ghemene. Laet ons, etc.

Een ander Leysliedeken.

Op de wijse: Hierusalem die schoone stadt.

O salich Heylich Betlehem,
 Onder duysenden uytvercoren:
 Vereert boven Hierusalem,
 Want Iesus is in u gheboren.
 O Bethleem cleyn groote stadt,
 Cleyn van begrijp, maer groot van weerden;
 Ghy zijt dat aldereelste vat,
 En d'aller rijkste stadt der eerden.
 Verheught u dan, o Israel,
 Hoe machtm' u blijder bootschap brenghen?
 Tot u soo komt Emanuel,
 Wilt uyt der sonden slaep ontspringhen.
 O Coninck Christe, Prince groot
 Hoe wordt ghy hier aldus ghevonden?
 In hoy, in stroy, in sulcken noot,
 In arme doeckxkens teer ghewonden.
 Ghy hebt het firmament ghemaect,
 Al waer u loven 'shemels gheesten:
 Maer nu gheheel bloot ende naect
 Light ghy in't midden vande beesten.
 Ghy wort gheboren in den stal:
 Niemand bekent in den nacht stille:

Maer d'Engheks singhen over al,
 Peys zy den mensch van goeden wille.
 O machtich Godt, o Iesu soet,
 Wat liefd' heeft u daer toe ghetrocken?
 Dat ghy aenneemt ons vleesch en bloet,
 Om ons tot u alsoo te locken.
 Komt tot dit kindt ghy Adams kindt,
 Hoe kondt ghy noch de werelt minnen?
 Siet hoe Iesus hem met u bindt,
 Offert hem heel hert en sinnen.

Een ander vande Gheboorte Christi.

Waer is die dochter van Syon,
 Ick soud' haer blijde maken:
 Ick soude haer een boodtschap doen
 Van alsoo groote saken.
 Alsmen de werelt al beschreef,
 Soo wert de Maghet moeder
 Te Bethleem daer sy doen bleef,
 Van 'tkint onsen behoeder.
 Een glas al ist dat schijnt daer door,
 Ten breeckt niet vander Sonnen:
 Soo heeft sy maghet naer en voor
 Dat salich kint ghewonnen.
 Een duysternis is ons verklaert,
 Een licht is opgheresen:
 Een Maghet heeft een kint ghebaert,
 Dat dunckt ons wonder wesen.
 O wonder moeder, wonder kindt,
 Moeder en maecht ghepresen:
 Maer 't kindt dat sy in doecxkens windt
 Komt ons sonden ghenesen.
 Maria nam hem op den schoot,
 Sy kust' hem aen den monde:

Die liefde hadde sy seer groot
Tot hem in alle stonde.

Lof (Heere) moet u altijdts zijn:
Wilt ons (o Heer) gheleyden
Met Maria de moeder dijn
Als wy al van hier scheidende.

Een ander vande Gheboorte Christi.

Op de wijze alsoo't beghint.

Het was een maghet uytvercoren,
Daer Iesus af wou zijn gheboren:
Dies ben ick vro, dies ben ick vro. *O, o, o, o, benedicamus Domino.*
Te Nazareth binnen de stede,
Daer was een maeght suyver van sede;
Dies ben ick vro, dies ben ick vro.
O, o, o, o, benedicamus Domino. *O, o, &c.*
Daer quam een groot Legaet van Gode,
Want Gabriel die was den bode:
Dies ben ick vro, dies ben ick vro.
O, o, o, o, benedicamus Domino. *O, o, &c.*
Maria weest ghegroet en blijde:
Maer Maria haer seer vermijde:
Dies ben ick vro, dies ben ick vro.
O, o, o, o, benedicamus Domino. *O, o, &c.*
En wilt niet vreesen maghet schoone,
Godts moeder sult ghy zijn idoone:
Dies ben ick vro, dies ben ick vro.
O, o, o, o, benedicamus Domino. *O, o, &c.*
Godt Heylich Gheest sal in u kommen,
Ghelijck den douw valt op de blommen,
Dies ben ick vro, dies ben ick vro.
O, o, o, o, benedicamus Domino. *O, o, &c.*

Een ander Leysliedeken.

Op de wijze: Aurora die den dach verlicht.

Verblijdt u nu o Abrams saet,
Die droevich waert door Adams quaet
Siet nu een suyver licht op gaet,
Bekeert u die in sonden staet.

Die Roep van Iesse heeft ghebloeyt,
Vyt haer is een schoon blomm' gegroeyt,
Die ons met haren reuck besproeyt,
Als een fonteyn' die overvloeyt.

Eden wonder saeck' is openbaer,
Een maeght is moeder nu voorwaer:
Die Godtheydt en die menscheyt claer,
Vereenicht zijn beyde te gaer.

Het woort dat is nu Vleesch certeyn:
Gheboren van een maghet reyn:
Hy heeft ghewoont met ons ghemeyn,
Daerom verblijt u groot en kleyn.

Een blijde maer wort ons verklaert,
Een suyver maghet heeft ghebaert
Den Sone Godts van hoogher aert,
Comt en aenbidt hem onvervaert.

In't Kribbeken is hy gheleyt,
Met alsoo groot ootmoedicheydt,
Hy is soo die Schriftuere seyt,
Een Heer' van alle heerlijkheydt.

Godts Enghels voor sijn aenschijn staen,
Sy zijn hem altijts onderdaen:
Wy die met sonden zijn belaeen,
'Tis recht dat wy hem bidden aen.

Als nu soo komt den herder koen,
Die daer zijn schaepkens sal behoen:
Hy sal haer voen met weyde groen,

En gheven dat haer is van doen.
 'Tis nu voorwaer den soeten tijdt,
 In welcken dat wy zijn verblijdt:
 Met die kleyn Kindt ghebenedijdt,
 Dat ons vn sonden heeft bevrijdt.
 Dit Kint ghy elck wel prijsen meught,
 Want 'tis schoon en vol aller deught:
 Dus singht hem een schoon liedt met vreught
 Soo wort sijn moeder oock verheught.

Eedn ander Leysliedeken.

Op de wijze als't beghint.

Ioseph gingh van azareth tot Betlehem
 En Maria de moeder maghet ginck met hem,
 Nu wieghen wy, nu wieghen wy, dat alderbeste kindeken,
 Dat daer by die beestkens leyt in 't crfibbeken.
 Het leyt daer by den os en' by dat eselken.
 'Tis geschiet te Bethlehem van Davids Lam
 Dat Maria Iesum soete kindeken wan,
 Nu wieghen wy, nu wieghen wy, dat, etc.
 Als waren de herderkens by desen wijck
 Dat des Heeren Engel by haer quam claerlijck
 Nu wieghen wy, nu wieghen wy, dat, etc.
 Wilt niet vreesen herderkens wilt wesen bly,
 Siet dat ick u bootschap, is ghenucht veur dy,
 Nu wieghen wy, nu wieghen wy, dat, etc.
 Doen hoorden die herderkens van d'Engelen daer,
 Inden hoochsten glorie tot Gode claer
 Nu wieghen wy, nu wieghen wy, dat, etc.

Een nieu gheestelijck Leysliedeken.

Op de wijze: Fit porta Christi peruia.

Ons is een kint gheboren fris,
 Hem eeren wy // met melody,
 Den sosen die ons ghegheven is,
 Looft hem met herten bly,
 Want hy sal ons maken vry,
 Van des duyvels tyranny,
 Daerom is hy ghecomen hier,
 Dus looft den Heer // met herten seer
 Die veur ons is soo goedertier,
 Tot hem neemt uwen keer,
 Gheeft hem lof hoocheydt en eer,
 Desen jonghen Coninck teer.

Hy is ons salichmaker goedt,
 Dus weest verblijt // wie dat ghy zijt,
 Ons Coninck en ons leydsman zoet,
 Looft hem tot alder tijt,
 Met lofsanck, vreucht en Iolijt,
 Desen Soon ghebenedijt.

Hy sal regneren eeuwelijck,
 Aenbidt hem al // in't aertsche dal,
 In Iacobs huys in Davids rijck,
 Looft hem met bly gheschal,
 Die ons vanden grooten val,
 Wederom oprichten sal.

Van die toecomende werelt claer,
 Is hy certeyn // een Vader reyn,
 Een Prins des vreds is hy veurwaer,
 Dus looft hem al ghemeyn,
 Met lofsanck in't aersche pleyn,
 Onsen Godt is hy alleyn.

Seer wonderlijck is sijnen naem,
 Ons looft hem snel // met Hemels spel,
 Een sterck Godt is hy bequaem,
 Leydsman van Israhel.
 Laet ons doen na sijn bevel,
 Want hy is Emanuel.

Eeuwich wordt nu sijn eer verclaert,
 Met loff en prijs // den Coninck wijs,
 Die ons een maghet heeft ghebaert,
 Looft hem nae // advijs,
 Want hy is een soete spijs,
 Veur de ziele seer propijs.

Een ander Leysliedeken.

Op de wijs, als't beghint.

Het viel eens hemels douwe
 In een kleyn maeghdeken
 Ten was noyt beter vrouwe,
 Dat ded' een kindeken,
 Dat van haer was gheboren,
 En sy bleef maghet fijn:
 O maghet uyt-verkoren,
 Lof moet u altoos zijn.

Die maghet ghinck met kinde,
 Gheen swaerheydt hinck haer aen,
 Als Ioseph dat versinde
 Den goeden weerden man:
 Hy docht' ick wilse laten,
 Den Vader ben ick niet,
 En trecken mijnder straten,
 Eer my schande gheschiet.

Al van des hemels throone
 Sprack jem den Enghel aen,
 O Ioseph Davids Soone

O uytverkoren man,
 Blijft toch beyde te gader,
 'Tis boven natuere kracht
 Dat Godt almachtich Vader,
 In haer dus heeft ghewracht.

Den Keyser groot vab machte,
 Heeft een ghebodt ghedaen,
 Het volghend' het gheslachte
 Elck naer de stadt moest gaen
 Van daer hy was ghebooren,
 En brenghen sijn tribuyt
 Dat dedemen daer hooren,
 En roepen overluyt.

Maria Ioseph mede,
 Quamen te Betlehem waert,
 Want daer was Iosephs stede,
 Soo Schriftuere verklaert:
 Maer sy mocht nievers inne,
 Men wees haer altoos voort:
 Der Enghelen Coninginne
 En wierdt daer niet ghehoort.

Daer naer hebben sy ghevonden
 Een huys seer dun ghedaeckt,
 Binnen soo korten stonden
 Hebben logijs ghemaect.
 Daer werdt de maghet moeder,
 Al sonder wee oft pijn,
 Van smenschen Soon en Broeder,
 Mocht hy ons naerder zijn?

Hoe blij was sy van binnen,
 Aensierend' haer kindt minoot,
 Sy was vervult met minnen,
 En leyt hem op den schoot.
 Sy kust' hem aen sijn wanghen,
 Sy kust' hem menichfout,
 Dat hy quam sijn ghevanghen

Verlossen jonck en out.
 Maria schoon fonteyne,
 Daer Godt sijn rust in nam,
 Bidt veur ons al ghemeyne,
 Iesus dat soete Lam,
 Dat hy ons in wil laten,
 In't hemelsche palleys,
 Daer vreucht is boven maten,
 En liefd' en soeten peys.

Een nieu Leysliedeken.

Op de wijze: Den tijdt is hier datmen sal vrolijck wesen.

In't nieuwe Iaer
 Wilt inden gheest verjeughden:
 Want hy comt ons naer
 Die ons vertroosten sal,
 Hy comt veurwaer
 Verciert met alle deughden,
 In armoede swaer
 Gheboren inden stal.
 Willecom met vreughden
 Is hy in d'aerdsche dal,
 Die als nu besneden is
 Ten achsten dach die heden is,
Betert u allegaer., met desen nieuwen jaer.
 Compt alghemeyn
 Wie ghy zijt arm en rijcke,
 Groot ende cleyn,
 Tot Iesum onsen Heer
 Want hy sal certeyn
 Ons allen blijdelijcke
 Van ons gheweyn,
 Verlossen t'elcken keer,

Deur sijn bloedt alleyn
 Dat hy stort alsoo teer
 Ghy moghet tot hem vluchten // wel
 Ist dat ghy nu met vruchten // snel
V betert allegaer,, met desen nieuwen jaer.

Naer schrifts vermaen
 Den ouden mensch wilt laten
 En treckt vast aen
 Den nieuwen metter daet,
 In deught voortaan
 Wilt wassen t' uwer baten,
 Inde enghe baen,
 Haest u eert wort te laet.
 Mint Godt boven maten
 En wilt hem niet aegaen.
 Op hem u betrouwen mijn stelt
 Soo sult ghy oock behouden mijn 'tvelt
Betert u allegaer,, met desen nieuwen jaer.

Al ist dat wy
 Nu zijn van alle sijden,
 In dit ghety
 Omcinghelt met verdriet,
 Hy is naer by
 Die ons van al dit lijden
 Sal maken vry,
 Als hy't gheraden siet:
 Sonder vermijden
 Doch sijnen wil gheschied'.
 Want wat sulcken Vader mijn doet
 'Tcomt uyt een goede ader mijn soet.
Betert u allegaer,, met desen nieuwen jaer.

Glorie zy hem
 Den Coninck hoogh verheven,
 Van Bethlehem,
 Die ons gheboren is
 Elck naer sijn stem

Wilt hooren en beleven,
 Elck sijn vlees tem
 En vlie des werelts dis,
 Om voortae te leven
 In peys en vre ghewis,
 Wilt naer mijn sententie
 Deur rechte penitentie
V beteren allegaer,, met desen nieuwen jaer.

Een nieu Leysliedeken vande gheboorte Christi.

Op de wijse: Graces au bon petit Iesus.

Lof Iesu die tot ons profijt
 Op desen tijt,
 Ghedaelt zijt mijn uyt ws Vaders schoot
 Om te verdraghen
 Naer luttel daghen
 De bitter doot.
 Laet ons met eenen blijden moet
 Nu eens beginnen
 V te beminnen
 O Iesu soet.
 Ghy comt ter werelt naeckt en bloot
 In grooten noot,
 En achterlaet 'shemels playsier
 Om deur u lijden
 Ojns te bevrijden
 Van 'thelsche vier. Laet ons, etc.
 Aensiet o menschen hoe dit kijnt
 Sy selven pijnt,
 En maeckt hem cleyn in 's menschen schijnt
 Om haer te trecken

En te verwecken
 Om kleyn te zijn. Laet ons, etc.
 Siet oft ghy sulckn een liefde vindt
 Godt wort een kindt,
 Die eeuwigh was wordt inden tijdt,
 Een creature
 Vyt liefde pure
 Tot ons profijt. Laet ons, etc.
 Wie heeft sulck wonder oyt ghehoort
 Vleesch wordt het woort,
 En onsen Vader op dit pas
 Wordt onsen broeder;
 Een maeght sijn moeder
 Wiens kint sy was. Laet ons, etc.
 In't cribbeken wert hy gheleyt,
 Wiens maiesteyt
 De Coninghen te boven gaet
 Die wert ghewonden
 Die heeft ontbonden
 Al ons misdaet, Laet ons, etc.
 Met woorden toonen sijn verdriet
 En kan hy niet,
 Maer sijn kleyn ooghskens zijn vervult
 Met vele tranen
 Om te vermanen
 Des menschen schult. Laet ons, etc.
 O Moeder Godts en laet ons niet
 In ons verdriet,
 Maer op dat wy sonder misdaet
 V Soon behaghen,
 Van ons verjaghen
 Wilt alle quaet. Laet ons, etc.
 Iesus die tot ons nu ter tijdt
 Ghecomen zijt,
 Wy bidden u gheeft ons den loon
 Dat naer dit lijden

Wy ons verblijden
 In uwen throon.
 Laet ons met eenen blijden thoon
 Nu eens beghinnen, etc.

Een ander Liedeken.

Op de wijze: Laet ons loven Godt van boven.

Comt ter feesten // suyver gheesten
 Godts dienaren groot,
 Die daer boven // in Godts hoven
 Sijnen lof verbreyt // tot alder tijt.
 Helpt ons singhen // groote dinghen
 Van een suyver Maeght,
 Die ons' leven // heeft ghegheven
 Brengende hier voort // Godts eeuwich woort.
 Hoogh ghepresen // uytghelesen
 Maeght en moeder reyn,
 Naer u wenscyhen // alle menschen,
 V soeckt groot en cleyn // in d'aerdsche pleyn.
 Laet doch dalen // uwe stralen
 Der bermherticheyt,
 Wilt u ooghen // naer ons booghen
 Keert van ons het quaet // o toeverlaet.
 Heel deurwonden // deur de sonden,
 Maeckt ons al ghesont
 En u daeden // vol ghenaden
 Toont ons al ghemeyn // als medicijn.
 Al ons crachten // en ghedachten
 Zijn tot uwen lof,
 Elck een prijst // en bewijst
 V alderhooghste eer // reyn maghet teer.
 In de sure // laetste ure
 Als men sterven moet
 By ons staet // metter daet
 En neemt in u behoet // Maria soet.

Een ander Gheestelijck Liedeken.

Op de wijze als't beghint.

O schepper siet,
 Hoe lustich is om wesen,
 Daer ghy zijt ghepresen
 Van d'Enghels inden throon:
 Wilt ons toch hier
 Van allen druck ghenesen,
 Heere uytghelesen.
 Gheeft naemaels sulcken loon:
 Dat ick u aenschijn mach aenschouwen,
 En u gheboden onderhouwen.
 Heer Iesus soet
 Gheeft ons dat eeuwich goet. Dat, etc.
 Wie soud' die vreucht
 En blijdschap konnen schrijven,
 Die sy daer bedrijven
 In Sions schoone pleyn:
 Sy zijn verheucht,
 Om dat sy moghen blijven
 En altijdts beklijven
 By d'Lam Godts suyver greyn:
 D'Lammeken doet open ten thoone
 Den boeck met seven seghels schoone. Heer, etc.
 Dees stadt eerbaer
 Is schoone boven maten,
 (Aenmerckt) want haer straten
 Sijn van fijn gout planteyn:
 D'Enghels aldaer
 Met gulde wierooock vaten,
 Loven sonder laten
 Tot inder eeuwicheyt,

En prijsen Godt van hemelrijcke,
 Met soete lof-sanck en musijck. Heer, etc.
 Die duyster nacht
 Sietmen daer niet regneren:
 Altijdt triumpheren
 Godts vrienden klaer en schoon:
 Met groote kracht
 Sietmense jubileren,
 En sonder cessereren
 Singhen met soeten toon:
 Daer en ghebreeckt noch sonn' noch mane
 Noch ander licht by haer te stane. Heer, etc.
 Prince minioot
 Wilt u met vlijt op maken,
 Bidden ende waken,
 Op dese vrucht doch let:
 Cleyne ende groot
 Naer desen staet wilt haken,
 Die daer in gheraken,
 Moeten zijn onbesmet:
 Sy zijn bekleedt met witte zijde,
 Loven den Heer' met herten blijde Heer, etc.

Een ander Leysliedeken.

Op de wijze: Dies est letitia, in ortu regali.

Ierusalem wilt opstaen,
 Wort verlicht voor desen,
 Want u licht is op ghegaen
 Vyt Iacob ghepresen,
 Voor een sterre schoon en Klaer,

Die de heydenen veurwaer,
 Sien in hare steden:
 Den Coninck van hooghen aert,
 Is ons nu gheopenbaert,
 Op den dach van heden,
 Dese sterre triumphant,
 Staet tot sijnen prijse,
 Schoon in Orienten landt,
 Verlicht sy de Wijse,
 Dat sy komen soecken ras
 Die gheboren koninck was,
 Met vrolijke seden,
 In die stadt Ierusalem
 Vraeghden sy neerstigh naer hem,
 Op den dach van heden.
 Waer is hy gheboren fris,
 (Was haerlieder vraghen)
 Die Koninck der Ioden is)
 Sijn sterre wy saghen
 Schijnen klaer in Oostenrijck,
 'Tis een teecken wonderlijck
 Vanden Heer der vreden:
 Wy komen met gaven sier,
 Om hem te aenbidden hier,
 Op den dach van heden.
 In Bethleem slecht en cleyn,
 Hebben sy ghevonden
 Den Koninck der Ioden reyn
 In doecxkens ghewonden:
 Met wat grooter vreuchden fijn,
 Saghen sy dat kindekijn
 Schoon en reyn van leden:
 Met sijn lieve Moeder vry:
 Haer schatten openden sy,
 Op den dach van heden.
 Met wat grooter weerdigheyt

Vielen sy ter eerden,
 Voor sijn hooghe Majesteyt
 Die groot is van weerden:
 Gout, wierooock, en myrrhe goet,
 Offerden sy met ootmoet:
 Sy hebben aenbeden
 Dat kleyne kindeken teer,
 Als haren Mkoninck, Godt, en Heer,
 Op den dach van heden.

Een ander Leysliedeken.

Op de wijze, als't beghint.

Het quamen dry Coninghen uyt verre landen.
 Nu wieghen, nu wieghen, nu wieghen wy,
 Om Godt te doen een offerande.
 Des waren sy vro,
 Alle mijnen troost, mijn toeverlaet is Maria soon.
 Sy quamen van Oosten, sy quamen van
 Nu wiegen, nu wiegen, nu wieghen wy,
 Al by die claerheydt van eender sterre,
 Des waren sy vro, Alle mijnen, etc.
 Maer doen sy buyten Ierusalem quamen,
 Nu wieghen, nu wieghen, nu wieghen wy,
 Die klaerheydt der sterren sy niet en vernamen,
 Des waren sy droef. Alle mijnen, etc.
 Doen sy over tafel waren gheseten,
 Nu wieghen, nu wieghen, nu wieghen wy,
 Doen quam Godts Enghel al in secreten
 Des waren sy vry, Alle mijnen, etc.

Ghy Heeren en moghet niet langher beyden,
 Nu wieghen, nu wieghen, nu wieghen wy,
 Herodes die doet sijn peert bereyden,
 Dies waren sy droef. Alle mijnen, etc.
 Wel op ghy Heeren laet staen u eten,
 Nu wieghen, nu wieghen, nu wieghen wy,
 Herodes is op sijn peert gheseten,
 Des waren sy droef. Alle mijnen, etc.
 Doen sy buyten Ierusalem quamen,
 Nu wieghen, nu wieghen, nu wieghen wy,
 Die klaerheydt der sterren sy weder vernamen,
 Bly waren sy doen. Alle mijnen, etc.
 Sy volghden die sterre in corten stonden,
 Nu wieghen, nu wieghen, nu wieghen wy,
 Tot Bethleem daer sy dat kindeken vonden
 Bly waren sy doen, Alle mijnen, etc.
 Den eenen ghinck voor den anderen staen,
 Nu wieghen, nu wieghen, nu wieghen wy,
 Om dat hy eerst ten offer sou gaen,
 Des waren sy vro. Alle mijnen, etc.
 Sy vielen daer 'tsamen opder eerden,
 Nu wieghen, nu wieghen, nu wieghen wy,
 Sy loofden den Koninck van grooter weerden
 Des waren sy vro. Alle mijnen, etc.
 Sy offerden Myrre, Wieroock en Goudt,
 Nu wieghen, nu wieghen, nu wieghen wy,
 Sy loofden dat kindeken menichfout,
 Des waren sy vro,
 Alle mijnen troost mijn toeverlaet is Maria soon.

Een ander Gheestelijck Liedeken.

Op de wijze: Verblijdt u nu ghy Abrams saet.

Alleluya den blijden thoon,
 Wort ons ghesonghen soet en schoon,
 Waer dat ick ben oft waer ick ga,
 Mijn siele singht Alleluya.
 Met groote vreuchden inden gheest,
 In dese feest van Paesschen meest,
 Dan hoortmen singhen vroegh en spa,
 Dat blijde liedt Alleluya.
 Dit is den grooten blijden dach,
 Die David inden gheest voorsach,
 Singht nu met vreught soo ick u ra,
 Dat blijde liedt Alleluya.
 Hemel en aerde zijn verheucht,
 Die heylighe Kercke maeckt ons vreucht,
 Men hoort haer singhen veur en na,
 Dat blijde liedt Alleluya.
 Want onsen Heer ende Coninck reyn,
 Als nu verresen is certeyn,
 Sijn bitter doot comt ons te sta,
 Dus singhen wy Alleluya.
 Die doot heeft hy verwonnen siet,
 Des duyvels macht ghebracht tot niet,
 Die saten in der dooden scha,
 Die singhen nu Alleluya.
 Hier boven in des Hemels troon,
 Daer singhtmen onghemeten schoon,
 Met soete stemmen Musica,
 Dat blijde liedt Alleluya.
 Wy die hier opter aerden zijn,
 Leden van Christus lichaem fijn,

Met vreuchden singhen wy haer na,
Dat blijde liedt Alleluya.

Lof zy dat suyver Lam Godts soet,
Dat ons verlost heeft door sijn bloet,
En opgherecht heeft onse scha,
Dus singhen wy Alleluya.

Gloria singht den Heere fris,
Die vander dootd verresen is,
Hem dancken wy van sijn ghenen,
Met desen sanck Alleluya.

Een ander Liedeken.

Op de wijse: O salich heylich Betlehem.

Ierusalem ghy schoone stadt
Hoe staet ghy bruyt in mijn behaghen?
Mijn ooghen maect ghy dick soo nat,
Mijn hert doet ghy naer u jaghen.

Want boven alle schoonheydt schoon
Zijt ghy van buyten en van binnen,
Soo dat tot uwen lof idoon
Noch menschen zijn, noch Seraphinnen.

O gulde Sonn', o silver Maen,
O sterr'kens blinckend' als Robijnen!
Maer die daer binnen eens mocht gaen,
Duyst Sonnen soud' hy vinden schijnen.

Schoon Vader-landt, schoon Vader-landt
Godts aller triumphandtsten throone:
In u is rijckdom abundant,
O salich die u krijcht ten loone!

V muren zijn van goude fijn,
Bestroeydt met peerlen zijn u straten,
In u en is gheen Sonne-schijn,
Want ghy schijnt selver boven maten.

Hoe schoon blinckt daer den diamant,
 Hoe soetkens lacchen de Saphieren!
 Oock den Karbonckel triumphant
 Gheeft licht in duysentich manieren.

Tapijtsery en isser niet,
 Dit zijn Hierusalems tapijten:
 De motten doense gheen verdriet,
 Den tijt en kanse oock niet slijten.

Och schoon Sion mijn liefste lief!
 Ghy hebt berooft alle mijn sinnen;
 Maer desen roof doet my gherief,
 Nu sal ick u alleen beminnen.

Dus roept mijn siel', o Heer wanneer,
 O wanneer sal ick van hier scheyden?
 Naer u soo haeck ick even seer,
 Al wilt het vleesch my neerwaerts leyden.

Ick ben hierin het tranen dal,
 Den hooghen Thabor is daer boven:
 Och laet my met u vrienden al
 V Majesteyt eens salich loven.

Een Mey-Liedeken.

Op de wijze als't beghint.

Den lustelijcken Mey Christus plaisant
 Vol alderdeughden groene
 Is deur den Heylighen Gheest als nu gheplant
 In alle gheloovighe coene.
 Die tot desen Meyboom schrijt
 Wort van alle sonden quijt,
 Zijn deucht en alle zijn leven
 Wilt hem Christus minnelijck geven.

Het briesen, het sneeuwen is nu alle ghedaen,
 Den winter mach ons niet dwinghen.
 De oude wet is al vergaen,
 De liefde moet al volbringhen.

Die vast aen Christus liefde cleeft,
 Ende lief sijnen broeder heeft,
 Als sy selven, na Paulus leeren,
 Die volbrenght de wet des Heeren.

Die voghelkens singhen in't groene wout,
 Soo vrolijck ombedwonghen,
 Dat sijn die Enghelkens menichfout,
 Ende alle gheloovighe tonghen.
 Dese singhen glorie fijn
 Moet Christus inden Hemel zijn,
 Peys mannen ende vrouwen,
 Die op sijn woort betrouwen.

Desen Meyboom Christus soo jeugdelijcke bloyt,
 Met deuchden menigherhande,
 Hy heeft ons metten dauw besproyt,
 Sijn bloet tot eenen pande,
 Comt alle die belast zijt, ende slaeft
 Tot my seyt hy: ghy wort ghelaeft,
 Ick sal v ontladen van sonden,
 Mijn jock is licht bevonden.

Sijn Goddelijck woort is een gheblyt rijs,
 Daer wy op moeten heeten.
 'Twelck is ghesegelt nae Godts advijs
 Met Christus bloedich sweeten.
 Hy heeft den helschen vyandt groot,
 De sonde, ende d'eeuwighe doot
 Verwonnen ten eeuwichen daghen,
 Ende allen onsen last ghedraghen.

Comt ter fonteynen die overvloedich staet,
 Wilt vanden water drincken
 'Twelck tot in dat eeuwich leven goet,
 Christus wilt ons minlijck schincken,
 Want daer vloyt uyt Christus buyck,
 Levende water tot onsen ghebruyck,
 Den heylighen gheest eersaeme
 Schrickt hy ons tot onser vrame.

Ghelooft zy den Meyboom victorieus
 Die ons Godt schanck uyt minnen,
 Vyt den gheslachte Iuda coragieus,
 Een leeuw niet om verwinnen.
 Christus den eeuwich groyenden Mey,
 Die maeckt alle herten blij
 Met sijnen geeste jeuchdich,
 Die hem versoecken vreuchdich.

O Prince Iesu Meyboom ghebenedijt,
 Die daer staet zeer soet van roken,
 Ontfanget ons in u armen wijt,
 Aen't cruyce veur ons ontploken,
 Alleenlijck by uwer deucht.
 Door uwen gheest ons herten verheucht,
 Soo worden wy deelachtich,
 In ws Vaders rijck waerachtich.

E en gheestelijck Mey-liedeken.

Op de wijze: Den gheestelijcken Mey Christus playsant.

Devote Catholijcken alle ghemeyn,
 Laet vreucht in u herte voncken,
 Want Christus onsen Heere en bruydegom,
 Sijn lieve Bruydt heeft gheschoncken,
 Eenen schoonen welrieckenden Meyboom
 Die nu van Helena ghevonden is
 Op Calvarien die contreye,
 Is ghehaelt desen groenen Meye.

Al was hy vanden Ioden neder gheslecht,
 En begraven inder eerden,
 Die Catholijcke Kercke heeft hem op gherecht,
 Hoogh verheven met grooter weerden,
 Om dat ons soo grooten weldaet is gheschiet,
 Aen den Heylighen Meyboom des Cruycen siel,

Hier beneden in dese valleey,
Eeren wy desen groenen Meye.

Boden alle boomen in't aertsche dal,
Die uyt der aerden groeyen,
Is desen Meyboom weerdich boven al,
Door die crachten dien uyt hem vloeyen,
Om dat hy besprenght is met Iesus bloet,
Soo heeft hy welrieckende bloemen soet,
En schoon vruchten menichderleye,
Ontfanghen wy van desen groenen Meye.

Hierom devote siele u ooghen opslaet,
En wilt neerstelijck aenmercken,
Waer desen groenen Meyboom gebloeyet staet
Inden boomgaert der Heyligher Kercken,
Daer is hy van Christyo gheplant en ghebracht,
Daert eetmen sijn vruchten, daer toont hy sijn cracht
In die schoone wellustighe weye
Sult ghy vinden desen groenen Meye.

Weerdich is desen Meyboom des Cruycken fier,
Die wy alsnu ontfanghen,
Siet wy aenbidden hem met weerdicheyt hier,
Om dat Christus daer aen heeft ghanghen,
En veur ons ghestorven die bitter doot,
Soo is hy van deuchden en crachten groot,
In alle droefheydt en gheschreye,
Is zeer troostelijck desen groenen Meye.

Prince.

O Princelijcken Bruydegom triumphant,
Lof moet u eeuwich wesen,
Die u beminde Bruyt nu hebt gheplant,
Desen Heylighen Mey ghepresen,
Die nu staet ontloken en schoone verciert,
Wiens feestdach die heylighe Kercke nu viert,
Met spel en lof-sanghen beye,
Dancken wy u vvan desen groenen Meye.

Een ander Liedeken.

Op de wijze: Eens ick aensach, &c.

Comt Christen sielen inden gheest,
 Minst en meest,
 V Heere roept u met verlanghen:
 Ter maeltijt daer sijn vleesch en bloedt,
 Spijst en voedt
 Al die hem begeert t'ontfanghen.

Soo ghy u kent in sonden quaet,
 Die verlaet
 Want niet besmet mach hem ghenaken:
 V sonden by u niet vercleent,
 Maer beweent,
 Spreeckt u Bicht voor alle saken.

In u gheloov' en twijfelt niet,
 Als ghy siet
 Des broots ghedaente voor uw' ooghen:
 'Tis Christi Lichaem, na Godts woort,
 Dat ghy hoort
 Niemandt wort hier in bedroghen.

Merckt nu wel aen, o siel, wat goet
 Godt u doet
 Dus gaet tot hem niet sonder schromen:
 En seght o Heer! dien ghy dus eert,
 Is niet weert
 Dat ghy in sijn huys sult comen.

De liefde voorts in u verweckt,
 Die u treckt
 Om te ontfaen den Heer' der Heeren:
 Ontsteect in u een soeten brandt,
 'Tis den pandt,
 Dat hy hem wt u wil keeren.

Finis.

De tafel.

Alleluya den blijden thoon.	fol. 154.
Aue der Maegden croone,	33
Bedroefde hertekens wat moet ghy lijden.	84
Bedruckt en benouwt van herte.	80.
Comt en laet ons gaen.	20.

Comt mijn siele.	5.
Comt Christen sielen.	160.
Comt nu ter statie.	116.
Comt ter feeste.	148.
Christen ziele.	7.
Christus wilt uyt visschen gaen.	93.
De Tortelduyve hoorden ick weenen.	67.
Den lustelijcken Mey.	156.
Den Mey staet nu in haer jeught.	110.
Devote Catholijcken.	138.
Devote herten.	13.
Dominicus verheven.	52.
Een Kindeken is ons gheboren.	133.
Een Maeghdeken.	38.
Gebenedijt den Heer.	9.
Gelijck den Wijngaert teere.	100.
Geluckigh seer zijn sy o Heer.	18.
Geluckigh is <i>den mensch</i> .	107.
Godts moeder reyn.	24.
Gods uytvercoren bruyt.	103.
Groetse allegader.	35.
Gy Catholijcke allegad.	77.
Gy dronckaerts princip.	121.
Heer Iesus leydt sijn gasten aen.	104.
Het quamen dry Coninghen.	152.
Het viel een 'shemels douwe.	142.
Het was een Maghet uytverkoren.	138.
Het was een Maghet suyver en net.	30.
Hoe saligh zijn Godts vrienden claer.	60.
Hoe wel soo moet het lusten.	89.
Hoort altesamen ick sal u leeren.	131.
Ick hoore aen der voghelen singhen.	97.
Ick wil mijnen gheest gaen spijsen.	55.
Ick will' des Heeren lof.	109.
Ick wouw dat ick uyt dit lijden waer.	17.

Ierusalem ghy schoone stadt.	155.
Ierusalem wilt opstaen.	150.
In 's hemels consistorie.	73.
In't nieuwe jaer.	144.
Ioseph ghingh.	140.
Kinders heft op u ooghen.	48.
Laet ons nu loven.	61.
Laet ons altesamen loven.	76.
Laet ons met herten.	135.
Lastmael hoort mijn verklaren.	125.
Lof Iesus.	146.
Lof Maria seer reyn.	37.
Magdalena die sonderse.	65.
Mag het schoon en jent.	87.
Maria greyn.	26.
Maria schoon.	22.
Maria schoone,, in 's hemels troone.	40.
Met druck aensiet.	90.
Mijn siele maeckt.	41.
Mijn siele wilt u in Godt verblijden.	75.
Noch weet ick ses weerdighe Santen.	75.
Norbertus uytghelesen.	44.
Nu laet ons allen danckbaer zijn.	123.
Och eeuwigh Godt ick moet u loven.	72.
Och kost ick doch met desen.	32.
Onsen Meyboom.	98.
Ons is een kint gheboren fris.	141.
Om vreught te vermeeren.	69.
Over-schoone jonckheydt teere.	112.
O edel creatuer.	83.
O Felle doodt.	11.
O Godt aenhoort.	111.
O liefde crachtigh.	81.
O Maria Fonteyne.	18.
O Maria Maget schoone.	36.

O mensch o edel mensch.	15.
O [S] H.Bethlehem.	136.
O Schepper fier.	149.
Patiencie is soo goed en cruyt.	108.
Salich de verlaten kan.	86.
Salomon die prijst.	114.
Schoon boven alle schoone.	102.
Singht med' wilt droefheyt staken.	63.
Staet op, staet o o soete jeught.	99.
Telt de sterren altemael.	12.
Tot vreughden wilt ontspringhen.	119.
Verblijdt u nu o Abrams saet.	129.
Waer is de dochter van Sion.	137.
Waer u liefde alsoo pure.	94.
Weest nu eens blij, van herten vrij.	117.
Werl aen springht op van vreughden.	43.
Wel op wel op ick wil ter jacht.	92.
Wie wilt hooren ick sal beginnen.	78.
Wilder dan wilde.	96.
Wilhelmus nu verheven.	50.
Wilt oprijzen, verjolijsen.	47.

Finis.